

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВНЗ «УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Гуманітарний факультет
Кафедра класичних, візантійських і середньовічних студій

**МІСЬКІ ТА ПРИМІСЬКІ СЕЛА ЛЬВОВА У XIV-XIX СТ.: НА
ПРИКЛАДІ ЗБОЇСЬК І ЗАМАРСТИНОВА**

Студентки VI курсу

Групи ГІС17/М

Гнип Ольги-Марії Ігорівни

Науковий керівник:

доктор іст. наук, професор

Долинська Мар'яна Львівна

Львів 2019

ЗМІСТ

1. Вступ	3
2. Розділ I. Джерельна база, методика та основні поняття	6
1.1. Огляд джерел та літератури	7
1.2. Методика дослідження Йосифінської та Францисканської метрик	11
1.3. Поняття міського та приміського села	15
3. Розділ II. Збоїська	19
2.1. Виникнення села	19
2.2. Основні віхи в історії села	23
2.3. Культурний ландшафт села: кінець XVIII – перша чверть XIX століття.....	27
2.4. Включення в агломерат міста	39
4. Розділ III. Замарстинів	41
3.1. Виникнення села	41
3.2. Основні віхи в історії села	45
3.3. Культурний ландшафт села на останню третину XVIII ст.	48
3.4. Включення в агломерат міста	56
5. Висновки	61
6. Список використаних джерел та літератури	65
7. Додатки	72
1. Йосифінська метрика с. Збоїська	72
2. Францисканська метрика с.Збоїська	102
3. Йосифінська метрика с. Замарстинів	135
4. Зображення Францисканської метрики	149
4.1. Зображення Францисканської метрики	150

ВСТУП

Для магістерського дослідження було обрано тему: «Міські та приміські села Львова у XIV-XIX ст.: на прикладі Збоїськ і Замарстинова». **Актуальність даної теми** полягає в тому, що ще не існує повноцінних досліджень культурного ландшафту та історичної топографії міських та приміських сіл Львова, як й досліджень з історії Збоїськ та Замарстинова зокрема. Дана тема є важливою також з огляду на те, що немає праці, де б характеризувалися села різної юрисдикції (приватні, королівські, костельні, міські). Тим паче, якщо села різного підпорядкування безпосередньо межують з передмістями, дуже часто виникають неправильні інтерпретації і плутанина з термінами «міське» і «приміське» село. Окрім цього, через те, що ці села стали частиною міста Львова, є необхідним вписування їхньої історії в канву історії міста.

Метою дослідження є аналіз розвитку міських та приміських сіл, пошук закономірностей та відмінностей, а також вивчення культурного ландшафту сіл станом на останню третину XVIII ст.

Із мети випливають такі **дослідницькі завдання**:

- Максимально проаналізувати доступну джерельну базу;
- Припустити, коли могли бути засновані задекларовані села;
- Реконструювати на базі доступної інформації основні віхи історії сіл;
- На основі джерельної та картографічної бази теоретично реконструювати історичну топографію Збоїськ та Замарстинова;
- Розглянути топографічну форму (планування сіл) станом на кінець XVIII століття;
- Встановити вплив юрисдикційної приналежності села на його просторовий розвиток.

Об'єктом дослідження є територія сіл Збоїськ та Замарстинова;

Предметом дослідження є зміни культурного ландшафту сіл;

Хронологічні рамки охоплюють період XIV-XIXст. Нижня межа

обумовлена першими згадками про села; верхня межа обумовлена найновішим джерелом заявленим у роботі (Францисканська метрика).

Методологічну базу становлять принципи науковості, об'єктивності й історизму, методи ретроспекції, елементи картографічного та джерелознавчого аналізу, а також метод відтворення історичної топографії.

Основну джерельну базу роботи становлять Йосифінські та Францисканські метрики вибраних для дослідження сіл. Це перші поземельні кадастри Галичини, які є невичерпним джерелом для дослідження сільського господарства, нерухомого майна, й навіть соціальних відносин¹. Окрім цього, робота передбачає працю із картографічними джерелами, основним джерелом стала карта Фрідріха фон Міга, яка доступна у електронному варіанті на сайті *Mapire: The Historical Map Portal*². Також додатково будуть використовуватися інші джерела, які стосуються історії досліджуваних сіл, а також міста Львова.

Історіографія дослідження охоплює праці пов'язані з історією Львова, зокрема збірник «Соціальна боротьба в місті Львові в XVI-XVIII»³, працю Дениса Зубрицького «Хроніка міста Львова»⁴ та інші. Найбільш цінними для дослідження є праці Мар'яни Долинської пов'язані з історичною топографією, такі як: «Теоретична реконструкція історичної топографії містечка (на прикладі смт. Кути)»⁵, «Львів: простір на тлі мешканців»⁶ та «Історична топографія

---

1 *Йосифінська (1785 – 1788) і Францисканська (1819 – 1820) метрики. Перші поземельні кадастри Галичини. Показчик населених пунктів.* відп. ред. П. Захарчишина; склали: П. Пироженко, В. Сіверська. Київ: Наукова думка, 1965, с. 5.

2 *Mapire: The Historical Map Portal* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mapire.eu/en/> (8.12.2017).

3 *Соціальна боротьба в місті Львові в XVI-XVIII ст.:* Зб.док. під ред. Я.П.Кіся. Львів: Вид-во Львівського університету, 1961. 444 с.

4 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова.* МГКО «Документальна скарбниця Львова»; Львівський національний університет ім. І. Франка; Львівське відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України; Центральний державний історичний архів України у Львові; Громадська організація «Інститут Львова»; перекл. з польськ. І. Сварника; коментарі М. Капралю; ред. О. Шишки, Ю. Бірюльова. Видане друге, виправлене і доповнене. Львів: Центр Європи, 2006. 602с. + XXV с., 23 іл. (Львівські історичні пам'ятки. Т. 3).

5 Долинська М. *Теоретична реконструкція історичної топографії містечка (на прикладі смт. Кути):* навч. посібник, за наук. ред. проф. М.Г. Крикуна. Львів. Видавництво Національного Університету «Львівська політехніка», 2007. 100 с.

6 Долинська М. *Львів: простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* Львів: Видавництво Українського католицького університету, 2014. 168 с. + 10 іл.

Львова XIV-XIX ст.»⁷.

Перший розділ *«Стан опрацювання і методика дослідження»* складається із трьох підрозділів. Метою розділу є оглянути джерела та літературу необхідну для даного дослідження, а також описати основні методи, які застосовуються у дослідженні. Окрім цього розділ необхідний для введення термінів «міське» та «приміське» село.

Другий розділ *«Збоїська»* безпосередньо присвячений дослідженню села Збоїська, а конкретно його виникненню, історії та розвитку. Окрім цього, саме цей розділ містить детальний топографічний аналіз села Збоїська та відтворення історичної топографії села станом на кінець XVIII – першу чверть XIX століття.

Третій розділ *«Замарстинів»* включає у себе дослідження виникнення, історії та розвитку села Замарстинів. Окрім цього, розділ містить топографічний аналіз села Замарстинів та відтворення історичної топографії села станом на кінець XVIII століття. Поза тим, у розділі міститься порівняння Збоїськ та Замарстинова.

Робота складається із вступу, трьох розділів з підрозділами, висновків, списку використаних джерел і літератури, а також додатків.

---

7 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* Львів: видавництво Національного Університету «Львівська Політехніка»: Монографія, 2006. 356 с.

РОЗДІЛ І

ДЖЕРЕЛЬНА БАЗА, МЕТОДИКА ТА ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ

Сучасна історіографія вирізняється великою кількістю нових ідей, методик й підходів, зокрема у міждисциплінарному ключі. Хоча зараз рідко трапляються дослідження пов'язані із історичною топографією, тим не менш вони виводять науку на новий рівень сприйняття історії в її топографічно-просторових рамках.

Просторова організація міста, або села, може бути важливим чинником, який безпосередньо впливає на історію населеного пункту. Хоча термін «простір» набуває нових значень (культурний, сакральний, простір пам'яті) важливо пам'ятати про його первинне значення на побутовому рівні й добре зрозуміле у сенсі міського (або сільського) простору⁸. Історико-топографічні дослідження мають на меті прив'язати вивчення просторових одиниць у конкретному часовому зрізі до конкретного місця у просторі.

Завдяки такій прив'язці вдається вивчати культурний ландшафт місцевості у історичному ключі. Ландшафт⁹ (нім. Landschaft – краєвид) – це природний чи антропогенний територіальний або акваторіальний комплекс, що становить генетично однорідну ділянку (сегмент) географічної оболонки Землі з єдиним геологічним фундаментом, однотипним рельєфом, поєднанням ґрунтів і біоценозів і характерною для неї морфологічною структурою¹⁰.

Іншими словами «культурний ландшафт» – це простір, який формується під впливом свідомої та цілеспрямованої діяльності людини на природній ландшафт. Таким чином дослідник отримує дані для аналізу історичної картини життя у тому чи іншому населеному пункті.

---

8 Долинська М. *Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові: традиційний та міждисциплінарний погляд*// Феномен мультикультурності в історії України та Польщі: Матеріали міжнародної наукової конференції (Харків, ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 18-19 жовтня 2016 р.)/ за ред. С. О. Сєрнякова; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. Х.: Колегіум, 2016. с. 87.

9 Мається на увазі «природний ландшафт».

10 Долинська М. *Львів: простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* Львів: Видавництво Українського католицького університету, 2014. с. 11.

Відтворення історичної топографії (не за метриками, а в цілому) дозволяє створити підґрунтя для студій соціотопографії, демографії тощо.

1.1. Огляд джерел та літератури

Джерельна база, яка необхідна для гіпотетичного відтворення історичної топографії (у даному дослідженні сіл Збоїська та Замарстинів) відома дослідникам й використовується для досліджень у інших історичних напрямках. Це фіскальні документи, описи, інвентарі та інші документи, які стосуються до історії досліджуваних сіл. Проте, оскільки, дана робота передбачає відтворення історичної топографії місцевості, (на ретроспективних засадах порівняння та локалізації нерухомої власності), необхідно було обрати відповідні фіскальні документи досліджуваної епохи.

Основною джерельною базою для дослідження стали поземельні кадастри (метрики). Вони зберігаються у Центральному державному історичному архіві України у Львові (Далі: ЦДІА України у Львові). У 1780-х рр. у Галичині почали вводити низку правових актів, метою яких було збільшення державної казни. Серед них найважливіше значення мала реформа земельного податку, якому підлягали всі власники й користувачі орних ґрунтів. Ці питання урегульовували кілька законів у тому числі патент 12 квітня 1785 р. про принципи нарахування земельного податку, більш відомий, як Йосифінська метрика. А згодом, значно пізніший земельний кадастр, або ж іншими словами, Францисканська метрика, проведений австрійським урядом 1819-1820 роках¹¹.

Йосифінська метрика¹² – це джерело для вивчення сільського господарства, промисловості, ба навіть, суспільно-економічних відносин й культури на західноукраїнських землях в часи фільварково-панщинної системи¹³. Патент від

---

11 *Енциклопедія історії України*: у 10 т. редкол. В.А. Смолій (голова) та ін., Т. 10: Т-Я. К.: Наук. Думка, 2013, с. 327. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-00-1359-9/978-966-00-1359-9.pdf>. (06.05.2018).

12 Назва цього кадастру походить від імені імператора Йосифа II (1780-1790 рр.) під час правління якого й було створено даний кадастр. (Див.: Йосифінська і Францисканська метрика. Перші поземельні кадастри Галичини, показчик населених пунктів, Київ, 1965, с. 5).

13 *Йосифінська і Францисканська метрика...* с. 5.

12 квітня 1785 року встановлював виконати виміри «усіх корисних ґрунтів та нерухомості»¹⁴. Згодом на підставі таких вимірів здійснювалась оцінка «вигоди у зерні» з урахуванням врожайності землі¹⁵. Такі виміри провадили спеціальні комісії сформовані на час проведення перепису, які складались із циркулярного комісара, економа й геометра та у присутності представника власника місцевості, а також шести резидентів від громади¹⁶.

Первинно перед початком виміру ґрунтів належало встановити межі даної громади, а також визначити врожайність землі. По-друге, здійснювався поділ на менші частини – ниви (вони обов'язково отримували назву, або традиційну місцеву, або надану «згори»)¹⁷. Ділянки на яких знаходились будинки завжди отримували назву «Місцева Площа» (Plac Miejscowy) або «Городи» (Ogrody)¹⁸.

Обмір ґрунтів розпочинався від найважливішого об'єкту в населеному пункті, згодом описували будинки (халупи), потім городи та інші угіддя. Таким чином Йосифінська метрика, будь-якого населеного пункту, виглядає наступним чином: це зшитки, які складаються із аркушів-формулярів, розкреслених вертикально та горизонтально на акуратні стовбці¹⁹. Всі ці формуляри заповнювались від руки скорописом, чорнилом. Кожний запис складається із наступних даних: топографічний номер нерухомості; ім'я та прізвище власника будівлі та/або наділу; номер будинку, тобто конскрипційний номер; площа наділу; форма й використання цього наділу (луг, пасовище, поле, ліс); розмір податку²⁰.

Конскрипційні номери для тих самих споруд, зафіксовані Йосифінською та Францисканською метриками, практично не співпадають²¹. Однак, при

---

14 Ślusarek K. *Materiały podatkowe jako źródło do dziejów miast galicyjskich w czasach józefińskich*. s. 270.

15 Ibid. s. 270.

16 Ibid.

17 Из доповіді д-р. габ. Кшиштофа Слюсарєка «Податкові матеріали як джерело до історії міст Галичини в період Йосифінської метрики та їхнє практичне використання» (Див.: <https://humaniora.ucu.edu.ua/news/13-lyutogo-vidbulos-zasidannya-seminaru-iz-istorychnoyi-urbanistyky/>) (06.05.2018).

18 Там само.

19 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 18.

20 Там само, с. 18-19.

21 Там само, с. 67.

укладанні уже Францисканської метрики цей аспект був врахований, тому, Францисканські метрики містять окрему графу, де записували «старі» (або ж «йосифінські») порядкові, іншими словами топографічні номери²². Це уможливило пошук потрібної ділянки у Францисканській метриці. Важливим є також той факт, що конскрипційні номери надавались лише забудованим ділянкам, коли ж топографічні – усім без винятку земельним наділам включно з неужитками (болота, зарінками, хащами тощо)²³.

Окрім основної частини – книги обмірів (формулярів) до основної документації Йосифінської метрики входять: описи меж даної місцевості, засади фасіювання (опис нив та розміщених у їхніх межах різного роду ґрунтів, принцип оцінки розміру врожаю), сумарій²⁴. Також могли міститися додаткові документи: сумарії церковних ґрунтів, табелі оцінки прибутку від двірських лісів тощо²⁵.

Францисканська метрика – це комплекс аналогічних документів, який з'явився на початку ХІХ століття. Побудований за такою ж схемою, як й Йосифінська метрика. Однак, основна частина – книга обмірів – містить додатковий стовбець із зазначенням «старого» топографічного номеру, що як вже згадувалось, допомагає синхронізувати ділянку в Йосифінській та Францисканських метриках.

Отже, для застосування методики локалізації нерухомої власності, при дослідженні сіл Збоїська та Замарстинів (тепер частина міста Львова), необхідний аналіз Йосифінських²⁶ та Францисканських²⁷ метрик цих населених пунктів. Усі метрики містяться в ЦДІА України у Львові, у фондах 19 та 20 відповідно. Окрім цього, для відтворення історичної топографії, необхідні джерела інших видів,

---

22 Долинська М. *Історична топографія Львова ХІV-ХІХ ст.* с. 67.

23 Там само.

24 Із доповіді д-р. габ. Кшиштофа Слюсарека «Податкові матеріали як джерело до історії міст Галичини в період Йосифінської метрики та їхнє практичне використання» (Див.: <https://humaniora.ucu.edu.ua/news/13-lyutogo-vidbulos-zasidannya-seminaru-iz-istorychnoyi-urbanistyky/>) (06.05.2018).

25 Там само.

26 Центральний державний історичний архів України у Львові (Далі – ЦДІА України у Львові) ф. 19, оп. 12, спр. 21 (Збоїська); ф. 19, оп. 12, спр. 9 (Замарстинів).

27 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60 (Збоїська); ф. 20, оп. 12, спр. 85 (Замарстинів).

зокрема картографічні²⁸, та інші джерела до історії досліджуваних сіл, про які йтиме мова у подальших розділах.

Окрім джерельної бази надзвичайну вагу при дослідженні становлять праці з історичної топографії, а також праці з історії Польщі та Галичини зокрема. До таких важливих праць варто віднести монографію Мар'яни Долинської «Історична топографія Львова у XIV-XIX ст.»²⁹ в якій опрацьована методика ретроспективного відтворення історичної топографії Львова та містечок Галичини. Також інші праці цієї дослідниці, наприклад: «Теоретична реконструкція історичної топографії містечка (на прикладі смт. Кути)»³⁰. Ця праця є практичним застосуванням усіх методик реконструкції історичної топографії. Окрім цього варто відзначити працю М. Долинської «Львів: Простір на тлі мешканців»³¹, яка є необхідною для розуміння особливостей просторового розвитку населеного пункту (на прикладі Львова). Звичайно важливими також є дослідження із історії польського села, такі як праця Юзефа Буршта «*Od osady słowiańskiej do wsi współczesnej*»³².

Серед іншого варто зазначити про дослідження, які й зараз відбуваються у рамках реалізації наукового проекту під назвою «*Na styku kultur i narodów. Galicyjskie miasta i miasteczka w józefińskim katastrze gruntowym*»³³, що фінансується Національним центром науки. Результати досліджень вийшли окремим збірником «*Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w*

---

28 Основним картографічним джерелом стала карта Фрідріха фон Міга. Карта була створена через стратегічні наміри, картографування проводив Генеральний Штаб Австрії переважно у мірлі 1:28800, проте вдвовижу детальними позначеннями топографічних, комунікаційних і навіть господарських характеристик (Див.: Долинська М. Львів: Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст. с. 56.) Фрагмент цієї карти, яку можна знайти у оцифрованому вигляді на сайті *Mapire: The Historical Map Portal* й було використано. Режим доступу: <http://mapire.eu/en/> (06.05.2018).

29 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* – Львів: видавництво Національного Університету «Львівська Політехніка»: Монографія, 2006. 356 с.

30 Долинська М. *Теоретична реконструкція історичної топографії містечка (на прикладі смт. Кути)*: навч. посібник, за наук. ред. проф.. М.Г. Крикуна, Львів. Видавництво Національного Університету «Львівська політехніка», 2007. 100 с.

31 Долинська М. *Львів: Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* Львів:Видавництво Українського Католицького Університету, 2014. 168 с. + 10 іл.

32 Burszta J. *Od osady słowiańskiej do wsi współczesnej*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl/archive/8645> (18.12.2018).

33 *Na styku kultur i narodów. Galicyjskie miasta i miasteczka w józefińskim katastrze gruntowym.* – Режим доступу: <http://www.miasta-galicyji.pl/> (18.12.2018).

Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku»³⁴ цього річ у Кракові.

Також важливим є комплекс історичних праць пов'язаних з історією Польщі, серед них найбільш вагомим для цього дослідження: збірник «Соціальна боротьба в місті Львові в XVI–XVIII ст.» під редакцією Я. Кіся³⁵, «Historia Polski» під редакцією С. Кеневича³⁶, а також «Історія Польщі» Л. Зашкільняка та М. Крикуна³⁷. Важливою є праця про сільське господарство Галицького Прикарпаття В. Інкіна³⁸. Ці праці необхідні для всебічного аналізу сільського життя та статусу села в Речі Посполитій.

Звичайно, оскільки мова йтиме про села біля Львова важливо також відзначити праці та опрацювання джерел пов'язані із історією Львова. До них можна віднести працю Д. Зубрицького «Хроніка міста Львова³⁹» та «Описи передмість Львова⁴⁰» А. Фелонюка.

1.2. Методика досліджень Йосифінської та Францисканської метрик

Для повноцінного дослідження задекларованої теми необхідний інтердисциплінарний підхід із застосуванням методів, методик та джерел суміжних наук.

Історична топографія. Як уже згадувалось вище Йосифінська та Францисканська метрики створювалися з метою оподаткування нерухомої власності та орних ґрунтів. Саме через те, що це т.зв. фіскальні документи, вони

34 *Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzysztofa Ślusarka. Kraków-Lwów, 2018, 322 s.*

35 *Соціальна боротьба в місті Львові в XVI–XVIII ст.*: Зб. док. / Під ред. Я.П.Кіся. – Львів: Вид-во Львівського університету, 1961. 444 с.

36 *Historia Polski. Polska Akademia Nauk. Instytut historii. Tom II, Część I 1764- 1795, pod redakcją S. Kieniewicza, W. Kuli. Warszawa 1958, 431 s.*

37 Зашкільняк Л., Крикун М. *Історія Польщі: Від найдавніших часів до наших днів.* Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2002. – 752 с. + 8 кол. мап.

38 Інкін В. *Сільське суспільство Галицького Прикарпаття у XVI – XVIII століттях: історичні нариси, Упорядкування та наукова редакція Миколи Крикуна.* Львів, 2004. I-XX + 1-420 + XXI-СІІ ст.

39 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова.* МГКО «Документальна скарбниця Львова»; Львівський національний університет ім. І. Франка; Львівське відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України; Центральний державний історичний архів України у Львові; Громадська організація «Інститут Львова»; перекл. з польськ. І. Сварника; коментарі М. Капралю; ред. О. Шишки, Ю. Бірюльова. Видання друге, виправлене і доповнене. Львів: Центр Європи, 2006. 602 с. + XXV с., 23 іл. (Львівська історичні пам'ятки. Т. 3).

40 Фелонюк А. *Описи передмість Львова XVI–XVIII століть,* НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського. Львівське відділення. Львів, 2014. 752 с.

містять чітку інформацію про ім'я власника, топографічний та конскрипційні номери, форму власності (поле, пасовище, луг, ліс). Важливим є також те, що конскрипційні номери надавалися тільки забудованим ділянкам, а топографічні – всім без винятку земельним наділам, включно з тими, що вже не були ужитку (болота, хащі, тощо)⁴¹. Таким чином метрики стають прекрасним джерелом для здійснення ретроспективної реконструкції урбаністичного утворення та відтворення історичної топографії (культурного ландшафту) на потрібний нам відрізок часу. Однак, відтворення історичної топографії не може бути повноцінним без додаткового застосування історичної картографії.

Історична картографія. Аналіз метрик потрібно проводити у комплексі із картографічним аналізом, який може забезпечити за словами Долинської М. наступні функції: «використання історичних карт як джерела інформації, нанесення на великомірний план історичних явищ та відтворення гіпотетичної схеми історичної топографії на різні часові зрізи»⁴². Карти кінця XVIII століття прийнято називати «йосифінськими», проте частину з них які охоплюють територію від Сілезії до Буковини називають уже згаданою картою Фрідріха фон Міга⁴³. Ця карта виконана у мірлі 1:28800, що робить її надзвичайно детальною та корисною для топографічних реконструкцій, оскільки на ній чітко зображено усі водні артерії (ріки, стави), рельєф, промальована розмітка доріг, а також вказано планувальну структуру міст або сіл, позначено сакральні споруди чи цвинтарі. Червоним зображені муровані споруди, жовтим – дерев'яні, так само – мости. Позначення для млина у вигляді кола⁴⁴. Детально цю карту опрацювала у своїй праці Петришин Г. «Карта Ф. фон Міга (1779-1782 рр.) як джерело до містознавства Галичини»⁴⁵.

Таким чином карта Фрідріха фон Міга стає невід'ємним джерелом для цього

---

41 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 69.

42 Там само, с. 79-86.

43 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 79-86.

44 Там само.

45 Петришин Г. *Карта Ф. фон Міга (1779-1782 рр.) як джерело до містознавства Галичини*, Львів. Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2006. 292 с.

дослідження. Ця карта є доступною в оцифрованому вигляді на сайті MAPIRE: The Historical Map Portal⁴⁶. Завдяки доступній на даному сайті функції накладання сучасної карти місцевості на історичну карту Фрідріха фон Міга спрощується аналіз потрібної нам місцевості.

Таким чином, можна застосувати методикку *ретроспективної локалізації нерухомої власності*. Для цієї методики використовуються записи у перших двох колонках Йосифінської метрики⁴⁷. Урядники, які заповнювали формуляри метрик завжди розпочинали із найголовнішої точки у місцевості. Наприклад, з тієї самої панської власності, або від млина тощо. Зазвичай їх легко злокалізувати на карті, оскільки урядник розпочинав свій хід від забудов, а лиш потім переходив до іншої власності (наприклад, луги й ліски).

При порівнянні сучасної топографічної підоснови із історичними картами можливо графічно відтворити розташування деяких природніх об'єктів, наприклад: рік, потоків, урвищ; а також основних створених людиною (шляхи, вулиці, сакральні споруди, цвинтар)⁴⁸. Це об'єкти, які мають особливі позначки на карті. У випадку із аналізом карти Збоїськ чи Замарстинова – це млини (які позначені у вигляді кола на карті Фрідріха фон Міга), або церква (у випадку Збоїськ, позначена хрестом в колі). Аналіз допоміжних пояснювальних записів у метриках допомагає відтворити шлях урядника, який здійснював перепис нерухомої власності у цій місцевості.

Аналіз карти фон Міга при накладанні на сучасну карту дозволяє злокалізувати потрібні об'єкти у сучасних рамках. Таким чином, завдяки історичній реконструкції топографії можна проаналізувати наскільки сильно змінився не тільки природній, але й культурний ландшафт досліджуваної місцевості. Завдяки цьому можна прослідкувати зникнення водойм, вирубку

---

46 *Mapire: The Historical Map Portal*. – Режим доступу: <http://mapire.eu/en/> (11.05.2018).

47 Долинська М. *Йосифінська метрика – головне джерело для відтворення історичної топографії (культурного краєвиду) міст, містечок і сіл Галичини*// *Galicyskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku/ Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzysztofa Ślusarka*. Kraków-Lwów, 2018, s. 81.

48 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 75.

лісів, збільшення забудови тощо.

Здебільшого кожний урядник заповнював формуляри Йосифінської чи Францисканської метрики із притаманним йому розумінням та інтерпретацією записів. Завдання дослідника виявити такі особливості й також використати їх у своєму дослідженні⁴⁹. До таких особливостей можна віднести застосування топонімів (назв місцевостей, боліт, млинів тощо). Тому частково при аналізі можна застосувати методи *топоніміки*, тобто проаналізувати наявні назви, прослідкувати, на скільки можливо, їхнє походження та використання. Проте пропонується класифікувати та вивчати не назви, а денотати⁵⁰. Під денотатом мається на увазі – (лат. *denotatus* – позначений, визначений) предмет або явище дійсності, яке служить об'єктом позначення для знаку в процесі семіотичної діяльності⁵¹. Тобто, це об'єкти до яких прив'язується назва. Однак у даному дослідженні не вдалось уповні дослідити наявні у метриках топоніми, оскільки зазвичай вони використані до недовговічних об'єктів, наприклад «Pole Lan Panski za Lipami⁵²». Звичайно, об'єкт до якого відносився описовий топонім «(...) za Lipami», неможливо зараз віднайти, оскільки ці дерева на сьогоднішній момент, найімовірніше, не існують. Проте, використання цього топоніму у кількох інтерпретаціях може свідчити про важливість цього місця (об'єкту) у населеному пункті⁵³.

Основні джерела, а саме Йосифінські метрики обох сіл, а також Францисканська метрика села Збоїська, оформлені у таблицях-додатках. При укладанні додатків було застосовано ту ж археоргафічну засаду, якою керувалась

---

49 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 76.

50 Долинська М. *До питання методики класифікації урбанонімів, як історичного джерела* // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Історія України. Українознавство: історичні та філософські науки»/ Випуск 26. Харків, 2018. с. 26.

51 Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р.Гром'яка, Ю.Коваліва, В.Теремка. К.: ВЦ «Академія», 2007, с.185-186. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://chtyvo.org.ua/authors/Hromiak_Roman/Literaturoznavchyi_slovnnyk-dovidnyk/ (18.12.2018).

52 ЦДІАЛ України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21 арк. 32 зв., поз. 307.

53 Гніп О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська* // *Galicyskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku/ Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzysztofa Ślusarka.* Kraków-Lwów, 2018, с. 99.

Богдана Петришак, дослідниця, яка видала книгу шлюбів латинської катедри у Львові, а саме: «мінімальне втручання в текст, із збереженням усіх оригінальних тодішніх звучань»⁵⁴. Усі імена, прізвища назви тощо передано чітко згідно оригінальних джерел; при неможливості відчитання певних слів – вони пропускались замінюючись на знак питання, аби уникнути надмірних припущень.

1.3. Поняття міського та приміського села

Сільське господарство завжди було важливою частиною розвитку суспільства. Село завжди було центром господарського розвитку, воно впливало на формування торгових зв'язків, а також було центром своєї власної культури. Звісно, що село не завжди виглядало так, як ми звикли бачити його сьогодні.

У Речі Посполитій можна виділити наступні види юрисдикційної залежності сіл: королівські (державні); приватні, тобто ті, що мали власника (наприклад, могли належати шляхті); монастирські (або ж костельні/церковні, духовні), а також міські.

Юрисдикційна залежність визначала куди відходив прибуток від села. Наприклад, як зрозуміло з назви, королівські (державні) села «працювали» безпосередньо на державу й виплачували свій прибуток у королівську казну. Приватні села мали свого власника, який управляв селом та отримував прибуток із праці селян у його селі. Цікавими є монастирські села, адже вони фактично обслуговували, як зрозуміло, монастирі. У власності монастиря могло бути кілька десятків сіл⁵⁵.

Під костельними/церковними та духовними маються на увазі села, які могли бути підпорядковані церковній владі (очільнику парафії, єпископу або архиєпископу). Спочатку складається враження, що це радше приватні села у

---

54 *Книга шлюбів латинської катедри Львова 1554-1591 рр.* / Упоряд. Б. Петришак; НАН України. Ін-т української археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського. Львівське відділення; ЦДІА України, м. Львів. Львів, 2017, с.22.

55 Burszta J. *Od osady słowiańskiej do wsi współczesnej*, с.41. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl/archive/8645> (18.12.2018).

власності духовних осіб, однак зваживши, що все церковне майно належить безпосередньо Церкві, як інституції – це враження є оманливим.

Усі ці села (королівські, приватні, духовні) можна виділити у одну категорію – приміські села. Однак, в окрему категорію варто виділити міські села. Міські села, як показує досвід Львова, це села, які потрапляли під юрисдикцію міста та управлялись із нього. Окрім іншого, міська каса (*civillis*)⁵⁶. отримувала прибутки із сіл, (у випадку Львова із «(...) сіл Білогорща, Замарстинова, частини Голоська й Клепарова»⁵⁷, проте у податкових документах перелічуються усі міські села. Датами заснування таких сіл прийнято вважати дати перших документальних згадок про них⁵⁸. Таким чином всі села, які оточували Львів були приміськими (з огляду на розташування), але не всі були міськими (з огляду на юрисдикційну залежність).

Вид юрисдикційної залежності також визначав буття селянського населення. Ті, які служили на королівських землях знаходились у кращій ситуації, аніж їхні селяни на шляхтянських. Їх виокремлювала та особливість, що вони мали право на апеляцію до державної влади – короля чи сейм – з проханням захисту від сваволі пана⁵⁹. Окрім цього існувала ще когорта селян, які працювали на церковних землях⁶⁰.

Звісно, можна подумати, що селянам із сіл, що належали духовенству жилось краще, та їхнє становище не було нічим кращим від життя у шляхтанському селі. Станова структура тогочасного суспільства була такою, що будь-який селянин не був вільним⁶¹. Ситуація селян у міських селах практично не відрізнялася від їхнього становища в селах інших залежностей (приватних, монастирських тощо); принаймні була набагато важчою ніж передміщан⁶².

---

56 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 26.

57 Там само. с. 27.

58 Долинська М. *Львів: Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* с. 57.

59 Зашкільняк Л., Крикун М. *Історія Польщі: Від найдавніших часів до наших днів*. с. 228.

60 *Historia Polski*. Tom II, Cześć I 1764-1795. s. 118-119.

61 *Ibid*, s. 119-120.

62 *Соціальна боротьба в місті Львові в XVI–XVIII ст.* с. 181, 187, 228, 229, 236, 238, 240.

Згідно карти 1841 року⁶³, яка виконана у мірилі 1:20000 – дуже чітко зафіксовані межі між ґрунтами Львова та сіл, що його оточували на той час (починаючи від межі між Личаківським та Галицьким передмістями і за годинниковою стрілкою): Винники, Сихів, Козельники, Зубря, Сокільники, Сигнівка, Білогорща, Клепарів, Збоїська, Замарстинів, Знесення, Кривчиці, Лисиничі⁶⁴. Місто нанесене на карту у його тогочасних адміністративних межах. Написи вздовж периметра Львова інформують про адміністративну належність безпосередньо прилеглих земель⁶⁵. Проте на той час, австрійський період, вони були зрівняні у статусі, хоча межі й кордони були повністю збережені⁶⁶. Саме із приходом австрійської влади усім селам було надано статус гмін (gmina).

У синхронному до Йосифінської метрики «Описі передміських границь» («Przedmieście miasta Lwowa Opisanie Granicy») зазначено, що передмістя Львова межують із наступними селами: Кульпарків, Сокільники, Персенківка, Зубря, Козельники, Сихів, Великі Винники, Личиничі, Кривчиці, Малехів, Збоїська, Замарстинів, Клепарів, Білогорща, Зимноводівка⁶⁷. Перелік прилеглих сіл практично співпадає з зазначеним на мапі 1841 року й наведеними вище назвами сіл. Різниця полягає у відсутності на ній сіл Персенківка, Малехів та Зимноводівка, а замість останнього з них показано землі села Сигнівка⁶⁸. У документах магдебурзького періоду виокремлено списки міських сіл. У податкових реєстрах протягом XVIII ст. є переліки місцевостей під назвою «міські села»⁶⁹.

Загалом Львів магдебурзького часу оточувало декілька міських сіл (Сихів, Зубра, Замарстинів, Клепарів, Кульпарків, Білогорща, Велике і Мале Голоско), які підлягали під юрисдикцію міста; було три приватних села (Винники,

---

63 Долинська М. *Маловідома літографічна карта Львова першої половини XIX ст. соціотопографії* // Історичне картознавство України. Збірник наукових праць / Ред. кол.: Я. Дашкевич, П. Сохань та ін. Львів–Київ–Нью-Йорк, 2004. с. 266–270. (Карта).

64 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 88.

65 Там само, с. 79-86.

66 Долинська М. *Львів: Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* с. 130.

67 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 89.

68 Там само, с. 90.

69 Там само, с. 89.

Сокільники, Збоїська); окрім цього було королівське село Знесіння, а також костельне (точніше єпископське) – Козельники. Кілька сіл, а саме Кривчиці, Лисиничі, Сигнівка – не були міськими, але про їх тип важко судити без детальнішого вивчення.

Таким чином Львів оточували приміські та міські села.

РОЗДІЛ II

ЗБОЇСЬКА

Як уже згадувалось у першому розділі села довкола Львова можна умовно поділити на дві категорії: приміські та міські. Якщо з міськими все більш менш чітко – це села, які потрапляли під юрисдикцію міста Львова, то із приміськими ситуація складніша. До приміських можна віднести приватні, королівські (державні), а також монастирські (костельні, єпископські). Серед іншого варто відзначити, що села могли відрізнятися не лише за формою управління у середині села, але й також своєю топографічною формою. У цій роботі увагу безпосередньо приділено двом селам, одне з яких приміське приватне село – Збоїська.

У цьому розділі буде розглянуто виникнення, історію, розвиток та культурний ландшафт Збоїськ.

2.1. Виникнення села

Сьогодні Збоїська – це місцевість включена у Шевченківський район міста Львова. На даний момент це найпівнічніша частина міста, яка умовно обмежується вулицями Миколайчука, Полтв'яною та вулицею Богдана Хмельницького. Серед основних вулиць сучасних Збоїськ можна назвати вулицю Грінченка, Збоїща, а також вул. Б. Хмельницького та вул. Миколайчука. Як село, Збоїська проіснували до середини 1950-тих (за іншими даними поч.1960-тих) років, коли за наказом місцевої радянської влади були включені у склад міста Львова. Десь у той же момент місцевість починають називати Збоїща.

За даними XIV-го тому «*Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*»⁷⁰, Збоїська – це село у львівському повіті, яке межує із такими селами як Замарстинів на заході та Малехів на північному-сході. У

---

70 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, Tom XIV, s. 522. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/Slownik_geograficzny/Tom_XIV/522 (30.11.2018).

південні частині село перетинає річка Полтва⁷¹. Окрім цього до меж села можна додати Грибовичі на півночі, а також Старостинську юридику на півдні⁷². Першою згадкою про село прийнято вважати документ від 10 січня 1359 року, у якому Песко з Гнезна, Миколай Чамбор та інші райці підтверджують надання млина на Збоїських колодію (стельмаху⁷³) Ульріху⁷⁴. Як зазначає «Słownik geograficzny...» з посиланням на третій том «Akta grodzkie i ziemskie» (Далі: AGZ) – це був млин подарований графінею Анною, львівському парафіяльному костелу, згідно з постановами ухвали гміни 1353 року⁷⁵. Справді такий документ міститься у AGZ, він написаний латиною, проте анотація містить опис основних подій із документу⁷⁶.

Цікаво те, що у своїй «Хроніці міста Львова» Денис Зубрицький також згадує про цей документ датуючи його 1352 роком. Як пише Зубрицький – це документ про «надання магістратом права на третину прибутку з млина під Збоїщем (Zboiska), записану графінею (Comitissa) Анною костелові Діви Марії»⁷⁷. Проте, що це за графиня Анна невідомо. Зрештою, це й не є суттєвим для цього дослідження.

Однак, де факто, тут повстає питання який все ж рік вважати роком першої згадки про Збоїська? 1359 року було видано підтверджуючу уставу про надання стельмаху Ульріху прав на користування млином на Збоїських, у той час як 1352 року (або 1353 року), найімовірніше, було видано ухвалу гміни, яка уможлиблювала дарування нерухомої власності. У будь-якому випадку найбільш логічним видається те, що Збоїська існували ще задовго до їхньої

---

71 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Słownik_geograficzny/Tom_XIV/522, Т.ІІІ., s.522, (30.11.2018).

72 Межі подано згідно реконструкції М. Долинської «Формування території Львова у XIV- початку XVII ст.»// Атлас українських історичних міст. Т. 1: Львів. За наук.ред. Мирона Капрала. К.: ДНВП «Картографія», 2014, реконструкція карти 3.4.

73 Стельмах – це майстер, який виготовляв вози, сани, колеса. Іншими словами тесля, тесляр. (Див.: Академічний тлумачний словник української мови, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/steljmakh>) (18.12.2018).

74 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

75 Там само.

76 *Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej polskiej*, т. ІІІ. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wbc.poznan.pl/publication/44646>, Т.ІІІ, s. 22 (30.11.2018).

77 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 9.

першої згадки.

При дослідженні виникнення села Збоїська варто також звернути увагу на документи які містяться в ЦДІА України у Львові. Саме там знаходиться копія документу датована 1534 роком під назвою «Згадка про с. Збоїська»⁷⁸. Документ знаходиться у реставрованому вписі, та збережений фрагментарно. Фрагмент писаний латинською мовою, чорним чорнилом. Однак, цього фрагменту не достатньо аби зрозуміти будь-що із документу. Те, що цей документ знаходиться у фонді Львівського земського суду, дозволяє припустити, що він є фрагментом якоїсь судової справи.

Інший не менш цікавий для нас документ у каталозі ЦДІА України у Львові записаний як «Статистичні дані про село Збоїська з зазначенням його власника»⁷⁹. Цей документ збережений у вигляді мікрофільму і є німецькомовним. Найімовірніше написаний чорним чорнилом, почерк нерозбірливий, що унеможлиблює розчитку. Проте, цей документ є цінним з огляду на те, що повідомляє про власника села Збоїська, що підтверджує тезу про те, що село було приватним.

Якщо говорити про заснування села Збоїська неможливо оминати увагою інтерпретацій історії виникнення, які дотичні до назви цього села. За найбільш відомою та поширеною версією назва Збоїська походить від польського слова «zboj» («збуй»), себто розбійник або ж бандит. Цю риторику часто переймають міські легенди розповідаючи, що Збоїська отримали свою назву через численних розбійників («збуїв»), які населяли густі ліси над Полтвою.

Часом такі історії набувають мнимої конкретики. Наприклад, деякі легенди посилаються на 1691 рік. Саме цього року, як згадано у легенді, татари, які підійшли до Львова захопили Замарстинів. Проте, «збуї» несподівано налетіли на татарське військо й посіяли переполох серед татар. Таким чином татари були змушені відступити, а львівський магістрат простив за те збуям їхні провини, а

---

78 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 10, оп. 1, спр. 2, арк. 159.

79 ЦДІА України Львові, ф. 146, оп. 1, спр. 7 (Мікрофільм).

місцевість, де вони жили було названо Збоїськами⁸⁰.

Однак, аналізуючи «Хроніку...» Дениса Зубрицького можна зіткнутися із наступною ситуацією: під 1691 роком немає згадок про татарську навалу на Львів. Справді, далі, під 1695 роком Зубрицький посилаючись на щоденник райця Домініка Вільчека, пише про напад татар й те, як вони «стали на ніч за Збоїщами», а згодом спалили Замарстинів⁸¹. Проте навіть наявність такої інформації не свідчить про надання назви місцевості абоощо. Тим паче, що станом на момент 1695 року уже користувались назвою Збоїська.

Окрім цього, часто назву Збоїська виводять від слова «боїще» («боїсько»). Ігор Мельник у своїй статті «Збоїща, або Збоїська»⁸², посилаючись на дослідника-мовознавця Михайла Худаша, подає версію, що етимологію назви Збоїська можна виводити від давньоруського «Събоиско», себто місце постою воїнів, або ж відомих уже «збуїв»⁸³. Автор аргументує це тим, що Збоїська були місцем частих битв, проте знову ж таки, найбільш рання дата на яку посилається дослідник це битва у 1524 року, яку й справді згадує Д. Зубрицький у своїй хроніці⁸⁴. Зрештою, не вдалось знайти на яку саме працю М. Худаша посилається І. Мельник.

Зрештою, як підказує логіка та джерела, село виникло точно не пізніше XIV ст., й відповідно в той же самий час отримало свою назву – Збоїська, яка у не надто зміненій формі дійшла до сьогоднішнього дня. Топонім «Збоїська» у літературі можна зустріти у різночитанні: Збоїська, Збоїсько, Збоїще, Збоїща (вже на більш пізнішу епоху). На жаль, не можливо точно встановити, з причини відсутності джерел, хто й як заснував село Збоїська.

---

80 Легенди Львова та околиць від Юрія Винничука. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://postup.brama.com/000801/128_9_1.html (01.01.2018).

81 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с.400.

82 Збоїща, або Збоїська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://archive.li/DYxSb> (01.01.2018).

83 Там само.

84 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с.133.

2.2. Основні віхи в історії села

Якщо говорити про історію села, то вона є недослідженою й повноцінних праць з історії цього села не існує. Найчастіше Збоїська побіжно згадуються у різних науково-популярних розвідках та статтях. Як уже згадувалось вище, то у ЦДІА України у Львові зберігаються документи, які стосуються Збоїськ, проте більшість із них стосуються пізніших періодів, які не розглядаються у даній роботі. Документи, які відносяться до досліджуваних епох являють собою здебільшого статистичні дані про майно, обліки нерухомої власності, картотеки власників etc. Тобто, це документи, які стосуються економічних питань у селі, а не його історії загалом.

Звісно при дослідженні Збоїськ одразу натрапляєш на науково-популярні публікації, які містять цікаві факти та історії про село, проте, вони не містять жодних посилань, а іноді повністю повторюють статтю із «Słownik geograficzny...». Серед іншого це доволі відомий сайт «Cracovia Leopoldis»⁸⁵, який, однак, не просто повторює усе написане про Збоїська у «Słownik geograficzny...», але допускає помилки в уже написаному.

Якщо ж говорити про те, що нам відомо про історію Збоїськ, то в першу чергу варто ще раз нагадати, що першою згадкою про Збоїська прийнято вважати 1359 року. Документ датований цим роком, як згадувалось вище, стосувався млина, який знаходився на Збоїськах. Його надавали у користування колодію (стельмаху) Ульрихові⁸⁶. Довкола ж млина й точаться подальші події які описує «Słownik geograficzny...».

14 грудня 1395 року архієпископ Галицький - Яків, повертає райцям міста Львова млин на Збоїськах⁸⁷. Таким чином млин знов переходить у власність міста. Проте, згодом у Кракові, 29 лютого 1396 року, спірну справу про млин на Збоїськах розглядає люблінський архидиякон Ян, який був делегований для цієї

---

85 *Cracovia Leopoldis* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cracovia-leopoldis.pl> (01.12.2018).

86 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 9

87 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

місії самим Папою. Цей конфлікт, розгортався поміж ректором (себто, очільником) парафії Пресвятої Діви Марії – Яном Русіним та містом Львовом⁸⁸.

Цікавим видається той факт, що для рішення такого питання було залучено навіть Папу Римського. У той же самий 1396 рік Папа Боніфаций IX підтверджує акт дарування млина графінею Анною костелові Пресвятої Діви Марії, найімовірніше на цьому конфлікт було вичерпано⁸⁹. Можна припустити, що таке втручання було необхідним через те, що питання стосувалось церковного майна.

Про подальшу історію Збоїськ відомо не багато. Наступна інформація, яку вдається віднайти уже стосується XVI століття. Наприклад, що у 1515 році Збоїська належали Одновським, які мали у своїй власності два лани й таверну в селі⁹⁰. Швидше за все мова йде про того ж Петра Одновського, якого «Słownik geograficzny...» згадує, як власника села Збоїська у конфлікті поміж ним та міською владою, в справі ґрунтової дороги, яка йшла через село. Дану справу розглядав у Кракові 9 квітня 1523 року король Сигізмунд I⁹¹.

У 1524 році, як уже згадувалось вище, Збоїська постраждали під час битви із татарами. Про цей напад на Львів та його околиці можна віднайти згадку в Бартоломея Зіморовича⁹². Як пише Д. Зубрицький: «...25 липня, увечері до Львова наблизились татари, (...) і розбили головний табір від Збоїщ аж до Малехова...»⁹³. Якої шкоди завдали татари Збоїськам під час цього не відомо.

У 1556 році Збоїська згадуються під час візиту до Львова угорської королеви Ізабелли. Саме тоді королеву зустрічала численна депутація із міста Львова, яка складалась із райців на лавників, яка «...вийшла на зустріч аж до Збоїщ, провела її до міста і вручила подарунки»⁹⁴. Ймовірно через Збоїська

---

88 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

89 Там само.

90 *Źródła dziejowe. Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym*. Cz. I. Ziemia ruskie. Ruś Czerwona, Tom XVIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wbc.poznan.pl/dlibra/docmetadata?id=1794&from=publication>, s.155. (30.11.2018)

91 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

92 Зіморович Б. *Потрійний Львів: Leopoldis Triplex*. перекл. з лат. Н. Царьової; коментарі І. Мицька; редактор 2-го видання Н. Царьова. Видання друге, виправлене та доповнене. Львів: Видавництво «Центр Європи», 2002. с. 114.

93 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 133.

94 Там само, с. 60.

лежала головна дорога, яка вела до міста Львова (можливо саме та, через яку був конфлікт між містом та Одновським)⁹⁵. Однак, подія із королевою Ізабеллою не видається логічною, адже при аналізі карти стає незрозумілим, яким чином мала пересуватися королева, аби заїжджати до Львова із Угорщини через Збоїська. Такий розвиток подій можливий лише у випадку, що вона їхала не із Угорщини, а ж іншого місця, про яке дізнатися не можливо.

Згодом село перейшло у власність Миколая Гербурта із Фульштина⁹⁶. Принаймні, таке припущення впливає із інформації про те, що у 1571 році, Миколай Гербурт із Фульштина, надає молодому подружжю Петру та Анні Дунаєвським поле біля Збоїськ⁹⁷. Миколай Гербурт із Фульштина був львівським старостою, про нього Денис Зубрицький згадує у своїй «Хроніці Львова» під 1577 роком⁹⁸. Цьому Миколаю Гербурту в 1579 році король Стефан наказує не чинити перешкод королівським комісарам, які мали оцінити млин біля Збоїськ для львівського вірменина Кшиштофа⁹⁹.

З Миколаєм Гербутом виникла певна плутанина, адже у історії Львова можна віднайти двох чоловіків з тим же самим іменем. Один із них це Микола Гербут Одновський, львівський староста¹⁰⁰, який є нащадком того ж Одновського у власності якого були Збоїська. Логічно було б припустити, що саме йому згодом перейшли Збоїська, однак, вищезгадана подія датована 1571 роком розвінчує це припущення. Оскільки, Миколай Гербут Одновський помирає у 1555 році. Про цю подію також згадує Д. Зубрицький¹⁰¹. Цікаво те, що Зубрицький згадує про цього Миколая лишень із прізвищем Одновський, в той час як генеалогічний сайт пише про нього із приставкою «Гербут» й

---

95 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

96 Інформацію про родовід вдалось віднайти на електронному ресурсі, який допомагає відшукувати родину Geni.com. Профіль містить дату народження, інформацію про найближчих родичів. Доданий у вільному доступі для користування. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.geni.com/people/Miko%C5%82aj-Herbert-Odnowski-z-Felstyna/6000000077546068000> (01.12.2018).

97 Можливе різнонаписання Felsztyn та Fulsztyn.

98 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 183.

99 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

100 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 142.

101 Там само, с. 160.

позначенням «із Фульштина»¹⁰², що спочатку й ввело дослідження в оману.

Інший Миколай Гербут із Фульштина, також львівський староста¹⁰³. Однак, порівнявши його роки життя (він помирає у 1604 році¹⁰⁴) з роками життя Миколая Гербута Одоновського стає очевидним, що найімовірніше – це саме той Миколай Гербут, який управляє Збоїськами в кінці XVI століття. Швидше за все, він володів селом Збоїська, як шляхтич, тому міг надавати земельні наділи тощо, не зважаючи на посаду львівського старости.

Більшість інформації, яку вдається віднайти про Збоїська лежить у сфері економічних відносин й вона пов'язана із питаннями нерухомості, або ж оренди. Наприклад, у 1684 році Ян III у Яворові, дозволяє орендувати корчму на Збоїськах – єврею Мошкові Кельмановичу¹⁰⁵. А у 1686 році Ян III підтверджує права на Гнилий млин під Збоїськами якомусь мельнику¹⁰⁶. Цікаво те, що топонім «Гнилий млин» більше не згадується у документах, які стосуються Збоїськ. На жаль, не можливо прослідкувати коли він з'явився й куди, власне кажучи, зник.

Протягом наступних майже півстоліття не відомо у чиїх руках перебуває село Збоїська. Проте, у 1737 році Якуб Людвік звертається до Йоани Яблонської, аби та викупила село Збоїська із рук Розвадовської¹⁰⁷. Тому швидше за все село було у власності якоїсь Розвадовської, про яку не вдалось знайти більше відомостей.

Про подальшу історію Збоїськ майже нічого не відомо, єдине про що можна віднайти інформацію – це так званий «Steinernes Wirthrhaus», заклад який повстає у перші роки правління австрійської влади. Це заклад для львівських німців, де вони могли відпочити та зіграти у кеглі. Начебто там зберігалась куля,

---

102 Geni.com [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.geni.com/people/Miko%C5%82aj-Herburt-Odnowski-z-Felsztyna/6000000077546068000> (18.12.2018).

103 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 183.

104 Зіморевич Б. *Потрійний Львів: Leopoldis Triplex*. с. 149.

105 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

106 Там само, s.522.

107 Там само.

якою грав у кеглі сам цісар Йосиф II (власник закладу оправив кулю в срібло)¹⁰⁸.

Власне саме тоді, за часів австрійської влади, а конкретно на початку XIX століття всі села зрівнюють у статусі, як уже згадувалось. В той же час і Збоїська отримують статус гміни.

2.3. Культурний ландшафт села: кінець XVIII – перша чверть XIX століття

Для того, щоб розпочати аналіз культурного ландшафту на останню третину XVIII століття необхідно проаналізувати карту Фрідріха фон Міга, яка міститься в оцифрованому вигляді на сайті Mapire – The Historical Maps Portal¹⁰⁹. За допомогою такого аналізу виходить встановити, що село Збоїська веретеноподібної (або ж ланцюжкової) форми, розкинулось у долині з п'ятьма ставами, які знаходились на одній лінії, біля них знаходились млини¹¹⁰. Підтвердження цього також знаходимо й у Йосифінській та Францисканській метриках села Збоїська. Як уже згадувалось вище – це поземельні кадастри¹¹¹, які оформлювались наприкінці XVIII – початку XIX століття.

Для початку потрібно розглянути більш ранній документ – Йосифінську метрику села Збоїська (*Див.: Додаток 1*)¹¹². Це рукописний зшиток, укладений 1787-1788 року, розграфлений на колонки та лінійки. Зошит заповнений чорним чорнилом, який з часом вицвів. Усі записи здійснювались однією людиною, про що свідчить той же самий почерк. Хоча друковані назви колонок позначенні німецькою та польською мовами, запис інформації в них здійснювався тільки польською. Також варто відмітити, що іменники у метриках писались з великої літери, ймовірно через впливи німецької мови. Записи зроблені акуратно, часом із помилками, наприклад, без використання притаманних польській мові

---

108 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*. s.522.

109 *Mapire: The Historical Map Portal* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mapire.eu/en/> (01.12.2018).

110 Гнип О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська*. с. 98.

111 Кадастр – облік і економічна оцінка нерухомого майна. Поземельним кадастром називається перепис і економічна оцінка земельних угідь. (*Див.: Йосифінська і Францисканська метрика. Перші поземельні кадастри Галичини, покажчик населених пунктів*, Київ. 1965, с.5).

112 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21.

діакритичних знаків¹¹³. Імена власників, найімовірніше, подавались у тому варіанті, як його називали опитані урядником мешканці. Про це свідчить паралельне використання імен Iwan – Jan, Petro – Pietro – Piotr¹¹⁴.

Урядник який вів записи був доволі охайним, оскільки сторінки заповнені акуратно та без значних помарок (на кшталт, розлитого чорнила тощо). На деяких сторінках підбиття підсумків відбувалось посеред сторінки, без логічного кінця. Можна припустити, що це пов'язано із тим, що метрика містила інформацію про всіх власників нерухомої власності у селі, тож звісно таку роботу навряд чи можна було зробити за один день.

При аналізі метрики зрозуміло, що при описі майна перший запис з іменем та прізвищем позначав хату селянина якій і присвоювався першочергово конскрипційний номер, обабіч неї зазвичай знаходився город. Часом одразу до городу прилягала лука. Записи здійснювались в ході руху урядника. Тому «розкиданість» власності в селі відображалась також у записах у метриці.

Проте завдяки цьому можна також прослідкувати яким чином пересувався урядник під час майнового опису села Збоїська. Зазвичай при укладанні схожих документів урядники розпочинали свій шлях від найважливішого об'єкту у населеному пункті. Першочергово збоїський писар вирушив від панської власності: двору, садку та кількох городів¹¹⁵. Там описується шість городів (Ogrod Panski pod Lipami¹¹⁶, Ogrod Panski Bloch zwany¹¹⁷, Ogrod Panski przy Kaplicy¹¹⁸, Ogrod Panski Wielki Sad¹¹⁹, Ogrod Panski pod Stadnica¹²⁰, Ogrod Panski

---

113 Діакритичний знак – надрядковий або підрядковий знак при букві, що вказує на вимову, яка відрізняється від вимови звука, позначеного цією ж буквою без знака. Діакритичні знаки – додаткові знаки, що служать для позначення різних звуків [у транскрипції] і їх відтінків, зображуваних однією й тією самою буквою. Режим доступу: (Див.: Академічний тлумачний словник української мови, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/diakrytychnyj> (02.12.2018).

114 Гнип О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська*. с. 97.

115 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 1 зв., поз. 1-9.

116 ЦДІА України у Львові, ф.19, оп. 12, спр. 21, арк 1 зв, поз. 3.

117 Там само, поз. 4.

118 Там само, поз. 6.

119 Там само, арк 1 зв, поз. 7.

120 Там само, поз. 8.

на Gumnie¹²¹). Окрім них згадується Sadek za Oboro¹²², а також Dwor Dobra Kameralne¹²³. Усій нерухомості, яка відкриває Йосифінську метрику села Збоїська надано конскрипційний номер 1.

У статті «Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська»¹²⁴ панський двір було злокалізовано, при аналізі карти Фрідріха фон Міга та накладанні на неї сучасної карти міста Львова, на місці теперішнього ринку «Галицьке перехрестя» (район сучасної вул. Поліської). Однак, ймовірно було допущено помилку.

Оскільки вся панська власність мала конскрипційний номер 1, вона мала знаходитися ближче, до нерухомості з наступним порядковим номером, а саме млина Василя Сметани (Wasył Smietana Młynarsz¹²⁵), який у метриці отримав конскрипційний номер 3. При аналізі карти фон Міга, видається, що найбільш ймовірним місцем розташування господарства млинаря Василя Сметани була петля двох, не збережених на сьогодні, доріг. Якщо накласти на карту фон Міга сучасну карту Львова, то це господарство можна злокалізувати в районі сучасних вулиць Щурата та Розточчя, неподалік чинної сьогодні загальноосвітньої школи №97.

Таким чином найбільш можливим виглядає те, що панська власність розташовувалась неподалік власності Сметани, а саме в районі сучасних вулиць Очеретяної та Плугової. При цій же сучасній вулиці Очеретяній можна злокалізувати лісок, який найімовірніше зазначений у метриці як Lasek za Łąka na Gurze¹²⁶ й як згадувалось у статті «Історична реконструкція топографії...» знаходився обабіч власності млинаря Василя Сметани¹²⁷. Помилка полягала в

---

121 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 1 зв., поз. 9.

122 ЦДІА України у Львові, поз. 5.

123 Там само, поз. 1.

124 Гнип О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська* // *Galicyskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzysztofa Ślusarka*. – Kraków-Lwów, 2018. 95-103 с.

125 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 9 зв., поз. 94.

126 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 8 зв, поз 89.

127 Гнип О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська*. с. 100.

тому, що попередньо панську власність та власність Василя Сметани було злокалізовано у протилежних кінцях села, що є не можливим зважаючи на конскрипційні номери. Зрештою підтвердженням локалізації може також слугувати те, що панське поле знаходилося за панським садом, який згадується на початку метрики, а отже прилягає до панського двору (Pole Lan Panski za Panskim Sadem do Granicy Zamerstyn¹²⁸) й знаходиться на межі із Замарстиновом. Так само, як й поле Василя Сметани (Wasył Smietana Młynarz tegoż Pole przy Granicy Zamerstyn¹²⁹).

Однак у метриці одразу після панської власності йде нерухомість із «високим» конскрипційним номером, а саме 79 – Szyman Warunek¹³⁰. Можна припустити, що описавши у першу чергу майно пана (власника села), урядник вирушив у центральну частину села. Цей висновок впливає із того, що наступною точкою, яку можна з легкістю злокалізувати, на карті є Kosciół czyli Czerkiew¹³¹ (Костел, чи Церква), у якій правив отець Piotr Dutkiewicz Kieźdz¹³². Ім'я отця зазначене у метриці, оскільки біля Церкви знаходився будинок та город отця¹³³. Поруч із церквою також знаходився цвинтар¹³⁴.

При аналізі карти Фрідріха фон Міга доволі легко віднайти церкву, їх позначали хрестом у колі. При накладанні сучасної карти Львова на карту фон Міга, можна стверджувати, що церква, яку зазначає у метриці урядник можна злокалізувати в районі вул. Загірної. Храм на Збоїських було першочергово закладено у 1603 році, коли Костянтин Корнякт заповів гроші на будівництво церкви¹³⁵. Підтвердження такому факту також можна віднайти у «Хроніці міста Львова» Деника Зубрицького який згадує у своїй праці про факт смерті та

---

128 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 32 зв., поз. 308.

129 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 32 зв., поз. 309.

130 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 1 зв., поз. 12.

131 Там само, арк. 3 зв., поз. 29.

132 Там само, поз. 27.

133 Там само, поз. 28.

134 Там само, поз. 30.

135 Львівський храм з найдавнішою іконою св. Дмитрія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://velychlviv.com/hram-sv-dymytriya-sakralnyj-spadok-kostyantyna-kornyakta-ta-yana-neromutsena-nikorovycha-lvovu/> (02.12.2018).

заповіту Костянтина Корнякта¹³⁶. Проте, як відомо, саме цей храм проіснував до осені 1648 року, коли у час облоги був знищений¹³⁷.

Церкву на Збоїськах було відновлено зі згоди князя Радзивілла, найімовірніше до 1655 року, а у 1701 році її передали греко-католицькій громаді. Згодом парафію на Збоїськах було зліквідовано, аж до початку 1800-тих років, коли на цьому місці почалось будівництво мурованого храму¹³⁸. Точніше про історію храму не вдалось віднайти інформації, оскільки книга на яку посилаються науково-популярні сайти не є доступною. Однак, на сьогоднішній день церква під титулом святого Димитрія знаходиться за адресою вул. Загірна 28а, що відповідає ймовірному розташуванню церкви на минулі епохи.

Пройшовши таким чином від церкви кілька хат, збоїський урядник доходить до панського ставу – Staw Panski (?) zwany¹³⁹. На жаль, важко стверджувати який саме став був у панській власності, як уже згадувалось Збоїська лежали у долині п'яти ставів¹⁴⁰. Попередньо було висловлено припущення, що цим ставом міг бути центральний¹⁴¹, однак не було взято до уваги те, що у метриці згадується шість ставів: Staw Panski (?) zwany¹⁴², Staw Panski za Bogusławskim¹⁴³, Staw Panski przy Młynie¹⁴⁴, Staw Panski przy Młynie¹⁴⁵, Stawek tegoz przy Młynie (Wasył Smietana Młynarz)¹⁴⁶, Staw tegoz przy Młynie (Jacko Zagurny)¹⁴⁷. Серед цих ставів чотири були у панській власності, а два у власності млинарів. Оскільки при аналізі карти Фрідріха фон Міга можна віднайти лише п'ять ставів тяжко стверджувати кому який належав.

---

136 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 209.

137 Львівський храм з найдавнішою іконою св. Димитрія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://velychliv.com/hram-sv-dymytriya-sakralnyj-spadok-kostyantyna-kornyakta-ta-yana-nepomutsena-nikorovycha-lvovu/> (02.12.2018).

138 Там само.

139 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 6 зв., поз. 59.

140 Гнип О.-М. *Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська*. с. 98.

141 Там само, с. 98-99.

142 ЦДА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 6 зв., поз. 59.

143 Там само, арк. 6 зв., поз. 66.

144 Там само, арк. 8 зв., поз. 78.

145 Там само, арк. 8 зв., поз. 85.

146 Там само, арк. 9 зв., поз. 98.

147 Там само, арк. 50 зв., поз. 482.

У Йосифінській метриці села Збоїська урядник часто застосовує описові назви, які могли вказувати на місце розташування, або ж на стан. Наприклад, якщо говорити про назви, які вказували на місце це: Pastwisko Gromadzkie na Stawisku za Maruczakiem czyli Łąka – тобто громадське пасовище на ставищі¹⁴⁸ за Марущакком або ж лука. Така описова конструкція пояснювала, де саме знаходиться дане пасовисько й найлегше тогочасному уряднику було його «помістити» «за Марущакком». Тобто громадське пасовище знаходилося за власністю Івана Марущака¹⁴⁹.

Щодо описових назв, які включали у себе стан, прикладом може слугувати Lasek za Łąka na Gurze ile same Krzaki za Pastwisko polowe Uzytku bierze¹⁵⁰ – тобто, лісок за лукою на горі або самі кущі за пасовисько взято до вжитку половину. Тут вказано, що там знаходяться самі кущі, тобто вказується стан. Ще один приклад можна навести наступний: Pastwisko Panskie czyli łąka Gatunku dobrego¹⁵¹ – пасовисько панське, або ж лука доброго гатунку. Урядник вказує, що земля на цій луці є доброю. Таким чином, відповідно, також вказували на гатунок землі: Pola Panski za Kiernicą na Czarnoziemi¹⁵² – панські поля за криницею на чорноземі; Pola Panskie na Piaskach (...) ¹⁵³ тощо.

Найімовірніше те, що урядник фіксував інформацію таким чином, як йому повідомляли її мешканці села. Тобто, вони вживали зрозумілі для себе топонімічні фрази й топоніми. Тому серед іншого у Йосифінській метриці Збоїськ зустрічаються також інші цікаві топоніми, які на жаль, не вдавалось злокалізувати. Наприклад, Ogród Panski pod Lipami¹⁵⁴, Pole Lan Panski za Lipami¹⁵⁵. Не можливо дізнатися чим же саме ці липи виділялись, проте вони

---

148 Ставище – це місце, де колись був став. (Див.: Публічний електронний словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrlit.org/slovnuk/%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%B8%D1%89%D0%B5>) (02.12.2018).

149 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спрв. 21, арк. 6 зв., поз. 61.

150 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спрв. 21, арк. 9 зв., поз. 93.

151 Там само, арк. 34 зв., поз. 324.

152 Там само, арк. 33 зв., поз. 312.

153 Там само, арк. 45 зв., поз. 430.

154 Там само, арк. 1 зв., поз. 3.

155 Там само, арк. 32 зв., поз. 307.

мали бути знаними у селі.

З'являється у метриці також цікавий, але геть не зрозумілий топонім Pole Lan Panski pod Adamem do Drogi¹⁵⁶. Звісно тут особливу увагу привертає до себе формулювання «(...) pod Adamem», проте дізнатися що мається тут на увазі також не можливо. Адже, у метриці не міститься чоловіків із таким іменем й більше ніде таке не згадується. Можливо, це був «внутрішній» топонім зрозумілий жителям села, однак точно встановити його походження та означення просто не можливо.

Звичайно також є доволі зрозумілі неофіційні топоніми, наприклад «(...) za Kiełnicą¹⁵⁷». Вірогідно, що це була знана у селі криниця у якій черпали воду, тож її використовували як відомий об'єкт для того, щоб пояснити розташування. Та через кілька пунктів міститься інший топонім, знову не зрозумілий для читача метрики – «(...) od Drogi Kolo Panny¹⁵⁸». Можливо він вказує на наявність у селі придорожньої скульптури Богородиці. У польській мові існує зворот «Maryja Panna», себто Діва Марія. Таке припущення виглядає логічним зваживши те, що такі придорожні фігури (частіше хрести) або каплички ставили на дорогах чи перехрестях, аби вберегти від нещастя в дорозі¹⁵⁹.

Або ж беручи до уваги те, що цей топонім згадується при означенні поля Василя Сметани – Wasyl Smietana tegoz Pole od Drogi Kolo Panny¹⁶⁰, власність якого, як впливає вище, знаходилась біля панської – це може бути означенням каплиці, яка згадується при описі панського городу: Ogród Panski przy Kaplicy. Цілком можливо, що у каплиці могла знаходитися фігура Матері Божої, бо каплиця була посвячена на честь Діви Марії.

Йосифінська метрика не вказує роду занять мешканців села, окрім священика про якого уже згадувалось вище й декількох млинарів. Загалом їх

---

156 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спрв. 21, арк. 32 зв., поз. 306.

157 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 33 зв., поз. 312.

158 Там само, арк. 44 зв., поз. 429.

159 Przydrożne kapliczki. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.katolik.pl/przydrozne-kapliczki,2466,416,cz.html> (03.12.2018).

160 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 44 зв., поз. 429.

згадано дев'ять: Jan Siac¹⁶¹, Jan Bogusławski¹⁶², Jan Hołowiecki¹⁶³, Fedory Kwasniewski¹⁶⁴, Wasyl Smietana¹⁶⁵, Fedor Janewski у Wawrzyniec Zollinski¹⁶⁶, Mikolay Kowalski¹⁶⁷ та Jacko Zagurny¹⁶⁸. Усі імена згадані метриці чоловічі, тобто зазначався безпосередньо власник. На жаль, не можливо точно дізнатися хто який млин обслуговував, чи кому він належав.

Зрештою, на карті Фрідріха фон Міга є лишень п'ять позначених млинів. Один з них, найімовірніше Василя Сметани, бо розташований на ставі, який припускається був у власності цього млинаря, можна злокалізувати на території чинної на сьогодні загальноосвітньої школи №97. Наступний млин вдається злокалізувати поміж вулицями Очеретяною та Розточчя, ще один млин локалізується трохи вище теж на вулиці Розточчя. Останні два млини можна злокалізувати в районі вулиці Загірної й вулиці Мурованої.

Окрім об'єктів які вдається злокалізувати є об'єкти, які важко віднайти на карті Фрідріха фон Міга. Це різноманітні поля, луки та пасовиська. А також інші більш цікаві об'єкти, такі як: Gura Polanka czyli Pastwisko Panskie Krszakami zaroste Uzytku polowa bierze się¹⁶⁹ або ж Kazabanowa Gura¹⁷⁰, яка згадується на кордоні із селом Замарстинів.

Поза іншим метрика укладена таким чином, що для початку урядник описував майно всередині села, тобто хати та городи (луки, сади) при них, а згодом описував поля довкола села. Окрім цього, урядник вказував поділ землі за її властивостями, як уже теж згадувалось, зазначав, де поля на чорноземі, а де на замуленому ґрунті. Позаяк на Збоїськах також були болота: Włota pod Granicą Dominikanską niedaiące Uzytku micrzone nie jest (?)¹⁷¹.

---

161 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 5 зв., поз. 47.

162 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 6 зв., поз. 63.

163 Там само, арк. 7 зв., поз. 76.

164 Там само, арк. 8 зв., поз. 86.

165 Там само, арк. 9 зв., поз. 94.

166 Там само, арк. 24 зв., поз. 231.

167 Там само, арк. 49 зв., поз. 474.

168 Там само, арк. 50 зв., поз. 478.

169 Там само, арк. 57 зв., поз. 571.

170 Там само, арк. 59.

171 Там само, арк. 25 зв., поз. 239.

Окрім цього варто зазначити, що в метриці також зазначалось те, що здавали в оренду. Наприклад, можна знайти *Arenda Panska*¹⁷², тобто це не те, що місцевий пан здавав у оренду. Таких пунктів є доволі багато: *Ogrod Arendarski*¹⁷³, *Ogrod przy Arendzie*¹⁷⁴, *Pole Arendarskie*¹⁷⁵, *Pole do Arendy przy Arendzie*¹⁷⁶, *Łąka arendarska za Młynem Kolo Granicy Zniesienskiej*¹⁷⁷, *Łąka Arendarska*¹⁷⁸. Усім позиціям із зазначенням оренди було надано конскрипційний номер 96. Відслідковуючи у метриці цей номер не вдається віднайти конкретного імені, або ж хати. Проте під цим же конскрипційним номером виступає *Pole Karczmarские w Lesie w tym Gruncie są Wymuły*¹⁷⁹. Тому можна припустити, що все решта також було у власності/оренді корчмаря.

Таким чином станом на кінець XVIII століття село Збоїська розкидалось у долині з п'ятьма ставами, мало веретеноподібну (ланцюжкову) форму розташування. Довкола село оточували поля та луки, які належали тутешнім мешканцям. В Йосифінській метриці описувалось все, що стосувалось ландшафту села: пагорби, ліси, поля, луки, болота тощо. Це допомагає віднайти на карті певні об'єкти та злокалізувати із на сучасні рамки.

Поза іншим, Йосифінська метрика підтверджує, що у селі був пан-власник, якому належала значна нерухомість у селі. На жаль, із Йосифінської метрики не випливає ім'я власника села на цей момент. Однак, вдається дізнатися ім'я вїта села Збоїська станом на 1788 рік. У «Описі меж передмість Львова та сусідніх сіл, з відомостями про розташування межових копців, насипаних у 1787 р.», опублікованому в збірнику «Описи передмість Львова XVI-XVIII століть»¹⁸⁰ віднаходимо список тих, хто підписував даний документ. Серед інших там

---

172 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 5 зв., поз. 51.

173 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 5 зв., поз. 50.

174 Там само, поз. 52.

175 Там само, арк. 26 зв., поз. 248.

176 Там само, арк. 22 зв., поз. 207.

177 Там само, арк. 25 зв., поз. 234.

178 Там само, арк. 40 зв., поз. 386.

179 Там само, арк. 64 зв., поз. 640.

180 Фелонюк А. *Описи передмість Львова XVI-XVIII століть*. НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського. Львівське відділення. Львів, 2014. 752 с.

вдається віднайти імена представників Збоїськ: вїта «Pietro Szwasa wojt» та присяжного «Wojcech Stawarski przys[iężni]»¹⁸¹. Також тих самих персонажів можемо побачити й у Йосифінській метриці: Piotr Szwayc¹⁸² та Woysiech Stawarski¹⁸³.

Цікавим видається можливість прослідкувати у Йосифінській метриці нерухому власність, яка належала вїту. У метриці він згадується п'ять разів. Причому ім'я подане у різнописанню: Petro Szwayc¹⁸⁴, Piotr Szwayc¹⁸⁵, Pietro Szwayc¹⁸⁶, Piotr Szwayc¹⁸⁷ та Pietro Szwayc¹⁸⁸ – усьому цьому надано конскрипційний номер 42. У жодній із цих позицій не зазначено інформації про поля, або ж луки. Тому ймовірно це все було забудовами. Щодо ж Woysiech Stawarski¹⁸⁹ – він згадується двічі: раз його ім'я та прізвище (будівля) та його поле Woysiech Stawarski Pole¹⁹⁰.

Зрештою, більше інформації про подальший розвиток села вдається отримати із Францисканської метрики. Такого ж земельного кадастру, який укладався у трохи пізнішу епоху. Францисканська метрика села Збоїська (*Див.: Додаток 2*)¹⁹¹ (або ж вже гміни на той момент) була укладена 1819 року. Вона уже містить попередню інформацію, а також доповнення та зміни, які відбулись у селі протягом тридцяти років.

Відкриває Францисканську метрику Збоїськ запис про власника села, а саме: Jan de Nikorowicz Wlasciciel¹⁹². Як зазначає Вільна Енциклопедія вірмен у Польщі¹⁹³ - це вірменський шляхтич, який посідав кілька маєтків під Львовом, в

---

181 Фелонюк А. *Описи передмість Львова XVI–XVIII століть*, с.525.

182 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп 12, спр.21, арк. 24 зв., поз. 224.

183 ЦДІА України у Львові, арк. 27 зв., поз. 261.

184 Там само, арк. 18 зв., поз. 176.

185 Там само, арк. 24 зв., поз. 224.

186 Там само, арк. 37 зв., поз. 350.

187 Там само, арк. 44 зв., поз. 424.

188 Там само, арк. 50 зв., поз. 486.

189 Там само, арк. 27 зв., поз. 261.

190 Там само, арк. 31 зв., поз. 298.

191 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 60.

192 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 60, арк. 1 зв.

193 Wiki Ormianie [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.wiki.ormianie.pl/index.php?title=Jan_Nikorowicz (08.12.2018).

тому числі на Збоїськах. В популярних статтях, на кшталт Вікіпедії, зустрічається інформація про те, що у 1777 році його родина збудувала на Збоїськах маєток, який до сьогодні збережений при вул. Плуговій¹⁹⁴. Проте більш детальної та перевіреної інформації не вдалось знайти.

Тим не менш Францисканська метрика Збоїськ справді розпочинається із імені Яна Нікоровича, а закінчується його паперовою печаткою із гербом¹⁹⁵. Печатка містить напис: *Joan Nikorowicz Sigillum Domini Zboiska*¹⁹⁶. Себто, печатка власника (пана) Збоїськ. Цей факт не викликає жодних сумнівів. Як і в Йосифінській метриці, опис нерухомості розпочинається із панської власності, якій у Францисканській метриці надано конскрипційний номер 80.

Також віднаходимо на початку метрики священника *Podolski Michał Xiądz*¹⁹⁷ й також цвинтар¹⁹⁸. Однак, не знаходимо церкви про яку згадувалось вище у Йосифінській метриці. Це можна пояснити тим, що якраз в 1811 році розпочалось будівництво мурованого храму на місці знищеної церкви¹⁹⁹. Саме власником села Яном Нікоровичом було зніційовано будівництво церкви св. Дмитрія, яка й до сьогодні існує. Тож, найімовірніше церква відсутня у метриці, бо на той час ще тривало її будівництво.

Варто відзначити, що у Францисканській метриці Збоїськ уже згадуються нові об'єкти, які *Szkoła gromadska*²⁰⁰, яка повстала на місці будинку Нгуьско *Kobza*²⁰¹; та *Karczemka na grobli Stawie*²⁰². Ці об'єкти не можливо злокалізувати, однак те, що вони не згадуються у Йосифінській метриці дозволяє

---

194 Збоїща [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B1%D0%BE%D1%97%D1%89%D0%B0> (08.12.2018).

195 На сторінці про генеологію Нікоровичів вдалось віднайти їхній герб, який також знаходиться на печатці Нікоровича у Францисканській метриці. (Див.: *Geni.com* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.geni.com/people/Antym-Nikorowicz-h-w%C5%82/6000000020150502603>)

196 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф.20, оп.12, спр. 60, арк. 77 зв.

197 ЦДІА України у Львові, арк. 5 зв., поз. 28.

198 Там само, поз. 30.

199 Львівський храм з найдавнішою іконою св. Дмитрія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://velychlviv.com/hram-sv-dymytriya-sakralnyj-spadok-kostyantyna-kornyakta-ta-yana-nepomutsena-nikorovycha-lvovu/> (02.12.2018).

200 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60, арк. 12 зв., поз. 79.

201 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 21, арк. 7 зв., поз. 70.

202 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 60, арк. 13 зв., поз. 88.

стверджувати, що вони з'явилися у часовий відрізок поміж укладаннями кадастрів.

У Францисканській метриці віднаходимо десять млинарів. Найбільш цікавими здаються: Bogusławski Hrynko Młynarz²⁰³, Holowacki Jan Młynarz²⁰⁴, Smietana Jędrzey Młynarz²⁰⁵ та Zagurny Michał Młynarz²⁰⁶. Прізвища та рід занять цих власників перегукуються із млинарями із Йосифінської метрики, що означає, що найімовірніше – це ставало сімейною справою. Зрештою, багато прізвищ із Йосифінської метрики переходять у Францисканську, звичайно це свідчить, що родини, які там проживали не змінювали місце проживання.

Цікаво те, що в Йосифінській метриці Збоїськ не згадується про жодну жінку-власницю (на противагу Йосифінській метриці Замарстинова²⁰⁷). Тим не менш у Францисканській метриці Збоїськ згадується про «Niedopytalska Janowa²⁰⁸», тобто Недопитальська Янова (дружина Яна). Цікава сама подача інформації про власницю, не подається її власне ім'я, а запис здійснено означенням. Самого ж чоловіка з таким іменем та прізвищем у метриках віднайти не вдалось. Тому можна припустити, що мова йде про вдову.

Загалом на кінець XVIII століття, як уже згадувалось вище, село Збоїська знаходилось на півночі від міста Львова. Окрім цього, забудова села розташовувалась на пагорбах, що зараз відповідає розташуванню вулиці Нагірної. Будова знаходилась поміж дорогами, які майже відповідають сучасним вулицям Нагірна, вул. Мурована та вул. Розточчя. У долині забудови знаходились в районі вулиць Загірної, вул. Плугової та вул. Очеретяна.

Йосифінська метрика села Збоїськ містить 640 позицій, у той час як Францисканська містить уже 666 позицій, що свідчить про певні зміни. Село мало розростатися та збільшувати свою забудову. Окрім цього, можна

---

203 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60, арк. 11 зв., поз. 67.

204 ЦДІА України у Львові, арк. 13 зв., поз. 85.

205 Там само, арк. 43 зв., поз. 324.

206 Там само, арк. 59 зв., поз. 491.

207 *Див.*: Розділ III «Замарстинів», підрозділ 3.3.

208 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60, арк. 12 зв., поз. 75.

припустити, що розвиток села вплинув на його топографічну форму, веретеноподібна (ланцюжкова) була втрачена. Наявність панської власності ще раз підтверджує тезу, що село Збоїська було приватним. Загалом, село Збоїська проіснувало до середини ХХ століття, коли за наказом тогочасної радянської влади було включено у склад міста Львова.

2.4. Включення в агломерат міста

Впродовж століть село Збоїська було приватним, власники змінювались за різних обставин і прослідкувати усіх у чийй власності могло перебувати село майже не можливо. Зрештою, як уже згадувалось, село мало розростатися, тому асиміляція місцевого населення із іншими селами та містом, було не уникним. Сучасні Збоїська змінили свою назву з приходом радянської влади на Збоїща й уже мало нагадують село, про яке до цього йшла мова. На даний момент, Збоїща – це найпівнічніша частина міста Львова.

Існує питання щодо адміністративної приналежності Збоїщ, оскільки відомо, що Львів поділяється на райони. Збоїща стали частиною Шевченківського району міста Львова. Вони фігурують серед місцевостей, які увійшли у склад району²⁰⁹. Серед мешканців такі місцевості прийнято називати мікрорайонами. Навіть на сайті Львівської міської ради можна віднайти документ із назвою: «Детальний план території мікрорайону «Збоїща»²¹⁰, проте питання вжитку таких адміністративних одиниць, як «мікрорайон» на офіційному рівні залишається відкритим. Адже за адміністративним поділом України найменшою одиницею в місті може вважатися лише «район», що є необхідним для оптимізації та спрощення управління містом²¹¹.

---

209 Адміністративний поділ Львова. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%B4%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D1%96%D0%BB_%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D0%B0 (10.12.2018).

210 Детальний план території житлового мікрорайону «Збоїща». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://city-adm.lviv.ua/lmr/detalni-plani-teritorij/2388-detalnyi-plan-terytorii-zhytlovoho-mikroraionu-zboishcha> (09.12.2018).

211 Погорілко В.Ф., Федоренко В.Л. *Конституційне право України*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/10290228/pravo/sistema_administrativno-teritorialnogo_ustroyu_ukrayini (09.12.2018).

Активна забудова на території Збоїськ розпочалась лише в другій половині ХХ століття. Топонім Збоїська (Збоїща) залишився у вжитку місцевих мешканців. Можна припустити, що це відбулось завдяки історичній пам'яті жителів, а також – потребі якось злокалізувати різні місцевості міста. Неофіційно Збоїща поділяють на Старі та Нові, окрім цього на території колишнього села додають місцевість – Індія.

Старі Збоїща займають ту територію, де колись було село Збоїська – район вулиць Загірної, Нагірної, Розточчя та вул. Мурована). Нові Збоїща ж утворились там, де станом на ХVІІІ століття були селянські поля. Де факто, сучасні Збоїща стоять на замуленому ґрунті у долині річки Полтви. Місцевість Індія – це невеличка частина Збоїщ, де із ХХ століття проживають роми, саме завдяки їм місцевість отримала такий неофіційний топонім.

Щодо самого приєднання Збоїщ до Львова теж виникають запитання. Не вдалось відшукати документів самого приєднання. У мережі Інтернет можна віднайти дві різні версії. За обома версіями спочатку приєднували Старі Збоїща, а згодом Нові. У першій версії Старі приєднано у 1952 році, а Нові 1958 року²¹². За іншою версією, яку можна віднайти: Старі приєднано в 1958 році, а Нові в 1962 році²¹³. Однак ця проблема уже виходить поза рамки даного дослідження.

---

212 Збоїща. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B1%D0%BE%D1%97%D1%89%D0%B0> (09.12.2018).

213 Вулиці Львова. Старі Збоїща - Вулиця Чигиринська. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tvoemisto.tv/exclusive/vulytsi_lvova_stari_zboishcha__vulytsya_chygyrynska_84378.html (22.12.2018).

РОЗДІЛ ІІІ

ЗАМАРСТИНІВ

Сільський простір довкола міста Львова найімовірніше формується ще від XIV століття. Таке припущення можна зробити, взявши до уваги перші згадки про Збоїська та Замарстинів. На цей же самий період припадає початок просторової локації міста Львова, як магдебурзького міста. Як уже згадувалось вище Львів магдебурзького часу оточувало декілька міських сіл (Сихів, Зубра, Замарстинів, Клепарів, Кульпарків, Білогорща, Велике і Мале Голоско), які підлягали під юрисдикцію міста; було три приватних села (Винники, Сокільники, Збоїська); окрім цього було королівське село Знесіння, а також костельне (точніше єпископське) – Козельники. Кілька сіл, а саме Кривчиці, Лисиничі, Сигнівка – не були міськими, але про їх тип важко судити без детальнішого вивчення. Ці села були різними за типологією, а отже відрізнялись й за типом управління на селі, ба навіть топографічною формою.

У цьому розділі нас цікавитиме виникнення, історія, розвиток та культурний ландшафт міського села Замарстинів.

3.1. Виникнення села

Зараз Замарстинів – це місцевість, яка включена у Шевченківський район міста Львова та оточена вулицями Миколайчука, Липинського та Замарстинівською. Основною вулицею місцевості є вулиця Гетьмана Івана Мазепи. Замарстинів став частиною міста Львова у 1930 році згідно розпорядження ради міністрів II-ї Речі Посполитої від 11 квітня 1930 року²¹⁴. До цього моменту Замарстинів був селом та межував на заході із селами Мале та Велике Голоско, на півночі із селом Грибовичі, на сході із Збоїськами. На півдні села протікала річка Полтва²¹⁵. Окрім цього село межувало із Старостинською юридикою. Село Замарстинів належало під юрисдикцію міста Львова про що

---

214 *Rozporządzenie Rady Ministrów* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19300350286/O/D19300286.pdf> (17.09.2018)

215 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Słownik_geograficzny/Tom_XIV/362 (13.10.2018).

свідчить давня історія цієї місцевості.

Як пише «Słownik geograficzny...» назва села Замарстинів походить: «(...) od Sommersteina który wraz z Stecharem założył ją w r. 1423(...)»²¹⁶. Тобто за традиційною версією, вона походить від імені власника села – Зоммерштайна. Це найпопулярніша версія, яку публікують усілякі путівники та популярні статті про Замарстинів. За цією версією Зоммерштайни заснували, на території придбаній у міста, садибу-маєток й дали їй назву «Sommersteinhoff», яка згодом перейшла у назву місцевості й набула трохи іншого звучання²¹⁷. У документах зустрічаються численні різнописання топоніма «Замарстинів», наприклад: Praedium Zomerstinow, Zomerstynow, Zomerstinow, Zamerstinow, Zamerzstinow, Wolya Zomerstynen, Wola Zomerstinowien, Wolia Zomerstinska, Wola Zomerstinowska, Wola Zamerstinowska, Wola Zamerstinska, Wola Zomerstinska, Wolia Zomerstein, Zamerstinowa Wola, Wola Zomerstynow та інші²¹⁸.

Справді, сім'я Зоммерштайнів фігурує у історії Львова, оскільки Андрей (Андреас)²¹⁹ Зоммерштайн був міським вйтом міста Львова у XIV столітті. Новину про його призначення можна віднайти у праці Бартоломея Зіморовича «Потрійний Львів» під 1378 роком. У записі йдеться, що «...Владислав [Опольський], роздаючи протягом років королівські ласки, перш за все судове право над громадянами передав магістрові і першим суддею вибрав Андрея Зоммерштайна...»²²⁰. Однак, якщо говорити про Замарстинів, мова радше йтиме про іншого Зоммерштайна, а саме брата Андреаса – Яна (Йогана). Саме його зазначають як того Зоммерштайна, який заклав Замарстинів²²¹.

Однак не все так прозоро із заснуванням Замарстинова, як виглядає на

---

216 *Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Słownik_geograficzny/Tom_XIV/362 (13.10.2018).

217 *Cracovia Leopoldis*, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cracovia-leopolis.pl/index.php?pokaz=sloownik&id=245> (19.10.2018).

218 Віра О. *Трансформація назв вулиць Львова (історико-лінгвістичний аспект)*, Львів: УКУ, 2014, курсова робота, рукопис.

219 У літературі помітне різночитання імен Зоммерштайнів. Подекуди можна зустріти польську або німецьку версію імен.

220 Зіморович Б. *Потрійний Львів: Leopoldis Triplex*, с. 81.

221 *Cracovia Leopoldis*, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cracovia-leopolis.pl/index.php?pokaz=sloownik&id=245> (19.10.2018).

перший погляд. Як уже згадувалось, то «Słownik geograficzny...» зазначає, що 1423 року разом із Зоммерштайном, Замарстинів заснував також Штехер. Прізвище Штехер досить відоме у історії Львова, оскільки із ним, а саме з іменем Бертольда Штехера, пов'язана історія німецької громади міста, яка осіла у Львові на запрошення князя Лева у XIII столітті²²². Як завважує дослідниця М. Долинська, підставою для такого твердження є привілей короля Казимира III опублікований в AGZ в якому Казимир надає право на нерухомість нащадкам вйта Бертольда Штехера²²³. Цей привілей вважають підтвердженням грамоти, яку начебто надав сам Лев, і яка вважається пропалою.

Власне кажучи з Бертольдом Штехером та з цим привілеєм розгортається цікава ситуація. Текст привілею 1352 року оповідає нам, що Казимир III засвідчує право на володіння нащадкам Штехера: «Георгію, Рупертові і Маргариті, дітям покійного львівського вйта Матвія, право на вічне володіння: млином Сільський кут, маєтком Малий Виник і алодною власністю, що зветься Подпреск – майном, яке подарував князь Лев їх дідові, львівському вйтові Бертольдові»²²⁴. Таким чином виходить, що князь Лев надав у власність Штехеру млин та маєток Малий Винник.

Опублікований привілей також містить коментарі львівського дослідника Антіна Петрушевича, де автор локалізує маєток Малий Виник із сучасним для нього присілком Малі Винники²²⁵. Найімовірніше, що А. Петрушевич пов'язує маєток Малий Винник з Винниками через звуконаслідування назви. Проте М. Долинська у своїй статті «Нерухомість німецької родини Штехерів...»²²⁶ звертає увагу на ймовірну помилку при перекладі привілею Казимира III. Завдяки

---

222 Долинська М. *Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові: традиційний та міждисциплінарний погляд*, с. 87.

223 Там само.

224 Переклад бакалавра історії (УКУ) Соломії Гребеняк // Гребеняк С. *Латиномовні привілеї м. Львова опубліковані в Archiwum Grodzkie i Ziemskie: історико-філологічні аспекти*, Львів: УКУ, 2016, курсова робота, рукопис.

225 Гребеняк С. *Латиномовні привілеї м. Львова опубліковані в Archiwum Grodzkie i Ziemskie: історико-філологічні аспекти*, Львів: УКУ, 2016 курсова робота, рукопис.

226 Долинська М. *Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові: традиційний та міждисциплінарний погляд*, 87-93 с.

застосуванню методу ретроспективної локалізації нерухомої власності дослідниці вдалось злокалізувати т.зв. млин Штехера на розі сучасних вулиць Замарстинівської та Хімічної²²⁷. При детальному аналізі карти та документів М. Долинська виявила, що той самий млин з'являється у різні століття лиш змінюючи власників та назву. Таким чином вийшло звести у одне: Штехерівський – Каноніків – Прелатів – Капітульний млини²²⁸.

У Акті опротестування [меж] між гміною Замарстинова і Львовом та вироку суддів, складеному в Замарстинові 25 січня 1605 р., є інформація про те, що 1423 році сімейство Штехерів (у власності чиїх предків перебувало село й до того) продали Замарстинів Янові Зоммерштайну й від тоді Зомерштайни отримали прізвисько Штехер²²⁹. В іншому ж записі того самого акту можна віднайти інформацію, що ще за свого життя Ян Зомерштайн купив у Петрихи Штехер дев'ять прутів (один прут = близько 4,5 м) спадщини, що лежать при млині Грегора Штехера²³⁰. Очевидно, що Грегор Штехер був нащадком Бертольда Штехера, першого відомого львівського вїта на німецькому праві²³¹. Безумовно акт 1605 року опирається на більш давніші документи.

Окрім всього згадку про цей млин можна віднайти в реєстрі чиншів 1608 року: «iako upust spada na Młyn Prelatów Jmci które Stecherowski zowią»²³². Цей млин Р. Могитич локалізує на початку вул.Хімічної²³³. Як згадувалось вище, М. Долинська також злокалізувала т.зв. млин Штехера у районі вул. Хімічної. Як пише дослідниця у своїй праці «Львів: простір на тлі мешканців»: «Згідно з методикою ретроспективної локалізації нерухомої власності йосифінський конскрипційний номер 195 відповідає францисканському номеру 588, а відповідна будівля на кінець ХІХ ст. мала адресу вул. Млинарська 13. Сьогодні це вул. Лемківська, на якій немає номера 13, тому що означена ним будівля в

---

227 Долинська М. *Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові*... с. 88.

228 Там само.

229 Долинська М. *Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові*... с. 90.

230 Долинська М. *Львів: Простір на тлі мешканців ХІІІ-ХІХ ст.* с. 41.

231 Там само, с. 37.

232 Долинська М. *Історична топографія Львова ХІV-ХІХ ст.* с. 218.

233 Там само.

радянський час опинилася на території лако-фарбового заводу»²³⁴. Отже, млин Штехера, або Млин каноніків (Млин прелатів, Капітульний млин), знаходився при непарній стороні сьгоднішньої вул. Лемківської неподалік її стику з вул. Замарстинівською²³⁵. З цього випливає, що територіально млин, який князь Лев надав у власність Бертольду Штехеру знаходиться у зовсім іншій стороні від того місця, де його локалізує Антін Петрушевич.

У іншому привілеї 1378 року, який також опублікований у AGZ говориться про надання Владиславом Опольським Григорію Штехеру лугу, чагарників та п'яти плугів землі в Малих Винниках²³⁶. Як випливає із аналізу та перекладу документу, який здійснила бакалавр історії Соломія Гребеняк, ці землі знаходились «по той бік річки», себто на протилежному місту березі річки Полтви²³⁷. Це помагає злокалізувати власність Штехерів на межі міста Львова та села Замарстинова. Вірогідно, власникам не було сенсу розривати свою власність, тому швидше за все увесь маєток знаходився біля млина Штехера, про який згадувалось вище.

Таким чином локалізація млина Штехера та власності його нащадків близько села Замарстинів заставляє думати, що засновником та першим власником Замарстинова був хтось із Штехерів (можливо, навіть Бертольд)²³⁸. Це надає нового розуміння й підважує загальноприйнятту думку про заснування села Зоммерштайнами.

3.2. Основні віхи в історії села

Про саму історію села Замарстинів відомо не багато, оскільки не існує повноцінних праць із історії цього населеного пункту. Найчастіше Замарстинів

---

234 Долинська М. Львів: *Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* с. 37.

235 Там само.

236 *Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej polskiej*, т. III. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wbc.poznan.pl/publication/44646>, Т.ІІІ, s. 52—53. (19.10.2018).

237 Переклад привілею бакавлара історії (УКУ) Соломії Гребеняк // Гребеняк С. *Латиномовні привілеї м. Львова опубліковані в Archiwum Grodzkie i Ziemskie: історико-філологічні аспекти*, Львів: УКУ, 2016, курсова робота, рукопис.

238 Долинська М. Львів: *Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* с. 42.

згадується у путівниках та різноманітних статтях-оглядах історії Львова. Тим не менш, у ЦДІА України у Львові знаходиться низка документів, які відносяться до історії Замарстинова. Серед таких документів більшу частину складають реєстри рухомого майна, витяги із актів та контрактів щодо оренди земель села, статистичні дані про майно, журнали обліку нерухомого майна, картотеки землевласників etc. Ці справи розповідають про економічну складову життя села, однак не про його історію загалом.

Якщо брати до уваги різні популярні статті про Замарстинів, які з'являються на просторах Інтернету, вони містять цікаві факти про село, однак вони не мають посилань, аби перевірити звідки взято таку інформацію або повністю повторюють текст із «Słownik geograficzny...». До таких статей можна віднести публікацію на сайті «Cracovia Leopoldis», яка переповідає основні події від заснування села до кінця XVII століття²³⁹. Ця стаття повною копією статті про Замарстинів із «Słownik geograficzny...». Проте, цікавим є той факт, що публікація на «Cracovia Leopoldis», немов зумисно пропускає згадку про Штехера й подає Зоммерштайна як єдиного, хто заснував Замарстинів у 1423 році. Цю ж ситуацію можна побачити і у інших науково-популярних статтях про Замарстинів, що ставить багато запитань чому прізвище Штехера уникають.

У «Słownik geograficzny...» пише, що XVII столітті місто передало село Замарстинів Зебальду Ворцелю, який потім в 1567 році передав село у заставу коронному гетьману Миколаю Сенявському²⁴⁰. Однак, тут швидше за все помилка у написанні століття, оскільки як зазначає «Słownik...» далі – в 1615 році, опісля довгих перемов село повернулось у володінням міста. Тож найбільш ймовірно мова б мала йти про XVI століття.

Справді, у «Хроніці міста Львова» Дениса Зубрицького можна віднайти запис від 1524 року, який зазначає що: «Прибутки міських сіл Замарстинова й

---

239 Cracovia Leopoldis, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cracovia-leopoldis.pl/index.php?pokaz=sownik&id=245> (19.10.2018).

240 Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Sownik_geograficzny/Tom_XIV/363 (13.10.2018).

Поріччя, якими володів міщанин Зебальд Ворцель, оцінили в 60 злотих.»²⁴¹. Таким чином виходить, що у XVI столітті Замарстиновом володів Зебальд Ворцель. Однак, у 1550 «Хроніка...» зазначає, що «... маючи у своєму володінні міський присілок Замарстинів, віддав його у заставу певному шляхтичу перед гродським судом...»²⁴². Не оминає «Хроніка...» також і того моменту, коли Зебальд Ворцель залазить у борги. Ця подія згадується під 1566 роком. Як зазначається у праці Д. Зубрицького міщанин «...всупереч праву записав перед чужою гродською юрисдикцією ці два села [Замарстинів та Поріччя] шляхтичеві Ієронімові Адамові Сенявському, руському воєводі, за суму 5500 злотих і, таким чином, впустив шляхтича в міські володіння.»²⁴³.

З цього почались тривалі судові процеси у яких брало участь, як і місто, так й спадкоємці Ворцеля. З цієї ситуації шкідливі для міста наслідки, адже окрім великих видатків на суди, шляхта та пани, які набули майно на Львівській землі всіляко не хотіли виконувати повинності перед містом й почали утворювати вільні від міської юрисдикції володіння²⁴⁴. Цікаво, що «Słownik geograficzny...» зазначає, що Ворцель віддав Замарстинів під заставу Миколаю Сенявському, а не Ієроніму Адаму Сенявською (який проте був сином коронного гетьмана Миколая Сенявського)²⁴⁵.

За «Хронікою міста Львова» виходить, що до 1599 року Замарстинів змінив свого власника й належав «якомусь» Красницькому, який викупив права в Адама Сенявського²⁴⁶. Проте йому належали не усі прибутки від села, адже він був обмежений лише прибутком із землі, яка належала фільваркові, а ось панщина (чи то радше шарварки) від осадників належала місту²⁴⁷.

---

241 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 134.

242 Там само, с. 156.

243 Там само, с. 171.

244 Там само, с. 171-172.

245 Hieronim Sieniawski, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://pl.wikipedia.org/wiki/Hieronim_Sieniawski (20.10.2018).

246 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 205.

247 Там само.

У своїй історико-краєзнавчій праці «Історичні проходи по Львові»²⁴⁸ Іван Крип'якевич теж згадує, що Замарстинів часто змінював власників, а опісля того, як село потрапило у руки шляхти вони захотіли встановити панщину на Замарстинові²⁴⁹. За словами Крип'якевича це призвело до бунту 1604 року, коли передміщани заявили, що не вийдуть на роботу. Тоді магістрат був змушений викликати до себе людей з Замарстинова та ув'язнити їх²⁵⁰. Як зазначає дослідник далі в 1608 році на Замарстинові було 25 господарів, 25 загородників, двір, два млина та два ставки²⁵¹. Автор також пише, що на Замарстинові жили бідніші ремісники, це ж самий пасаж переписують численні краєзнавчі розвідки про Замарстинів називаючи його районом бідноти.

Фатальним для Замарстинова став 1695 рік, коли 11 лютого його спалили татари. Денис Зубрицький посилається на щоденник райця Домініка Вільчека, який описує цю подію²⁵². Після цієї події не має яскравих згадок про Замарстинів. Найімовірніше село залишалось у юрисдикції міста аж до XVIII століття, поки усі села не були зрівнені у правах.

3.3. Культурний ландшафт села на останню третину XVIII ст.

Для того, щоб обґрунтувати межі села Замарстинів буде використано реконструкцію «Формування території Львова у XIV- початку XVIII ст.»²⁵³ Таким чином можна означити, що село обмежувалось такими сучасними вулицями: північний кордон дуже витягнутий, він фактично доходить до сучасного Голосківського цвинтаря (початок Брюховицького лісу), на південь село обмежувалось би вулицею Городницькою, західний кордон вулицею Замарстинівською та східний вул. Промисловою.

Для кращого аналізу, як згадувалось уже в попередньому розділі, було також

---

248 Крип'якевич І. *Історичні проходи по Львові*. Авт. передм. Я. Д. Ісаєвич; упоряд. текстолог. опрац. і приміт. Б. З. Якимовича; упоряд. іл. матеріалу Р. І. Крип'якевича; Худож. В. М. Павлик. Львів. Каменярь, 1991. 167 с.: іл.

249 Крип'якевич І. *Історичні проходи по Львові*. с. 148.

250 Там само.

251 Там само.

252 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 400.

253 *Атлас українських історичних міст*. Т. 1: Львів / За наук.ред. Мирона Капраля. К.: ДНВП «Картографія», 2014, реконструкція карти 3.4.

використано картографічне джерело – карту Фрідріха фон Міга²⁵⁴. Вона доступна в оцифрованому вигляді на сайті Mapire – The Historical Maps Portal, mapire.eu²⁵⁵. Доступна на сайті функція накладання карти Фрідріха фон Міга на сучасну карту місцевості значно спрощує процес локалізації не рухомої власності. Іншими важливими джерелами необхідними для нашого аналізу є Йосифінська²⁵⁶ та Францисканська²⁵⁷ метрики села Замарстинів.

Йосифінська метрика села Замарстинів (*Див.*: Додаток 3) – це зошит з переплетом, розграфлений на колонки й лінійки, обкладинка світло-блакитного кольору (ймовірно просто вицвіла). Сторінки жовтуваті, часом із загнутими краями. Зошит заповнений чорним чорнилом, акуратним скорописом, почерк читабельний. Ймовірно, що заповняла одна й та ж людина, лише у кільком графах помітний інший почерк. Писар заповнював формуляри польською мовою, проте без уживання характерних для неї діакритичних знаків. Метрика укладена в 1787-1788 роках й містить 248 позицій та 58 аркушів.

Урядник, який вів дану метрику був охайним та уважним, адже на сторінках метрики не має багато помилок, або ж плям від чорнила. Однак часом зустрічаються помилки у словах, або ж виправлення однієї літери на іншу. При аналізі мови метрики можна звернути увагу, що більшість населення правдоподібно була поляками, адже більшість імен та прізвищ польські, а також відсутні паралельні використання різновимови того ж імені (як це можна помітити у Йосифінській метриці Збоїськ²⁵⁸). Також цікавим є факт використання слова «chałupa» на означення будинку, на відміну від Йосифінської метрики Збоїськ, де ніяк не позначають будівлю, лишень прізвище та ім'я власника. Окрім чоловічих імен у Йосифінській метриці Замарстинова також зустрічаються жіночі імена, як власниць будинку, наприклад Maryanny

---

254 Долинська М. Львів: *Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст.* с. 129.

255 *Mapire: The Historical Map Portal* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mapire.eu/en/> (19.12.2018).

256 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9.

257 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 85.

258 Йосифінська метрика Збоїськ, ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21 (*Див.*: Розділ II. Збоїська, підрозділ 2.3.)

Klenezyecki Chałupa²⁵⁹, Anny Chrzanowski Chałupa²⁶⁰, Ewy Dąbrowski Chałupa²⁶¹, Justyny Kamienski Chałupa²⁶². У власності останньої взагалі кілька «халуп», а також інша нерухомість (наприклад, поле).

Село Замарстинів, межі якого в сучасних рамках було описано вище, має витягнуту форму. Пляма села близька до неправильного прямокутника. Як свідчить аналіз карти фон Міга, забудова знаходилась у межах сучасної вулиці Мазепи, Хвильового та території Інструментального заводу, витягуючи невеличкий «апендикс», аж до вулиці Топольної. Поля та лани села простягалися на південь до межі з містом Львовом.

Відкриває Йосифінську метрику села Замарстинів запис без номеру, а саме Plac miejscowy wsi Zamarstynowa do miasta Lwowa należący²⁶³. Першочергово складається враження, що «Plac miejscowy (...)» - це місцева площа, проте посилаючись на доповідь професора Кшиштофа Слюсарека²⁶⁴ припускається, що під цим терміном мається на увазі загалом територія села, яка включає в себе як і забудову та й агрокультурний простір поза межами забудованої частини села. Таким чином перший пункт сповіщає, що буде опис території села Замарстинів, який належить до міста Львова.

Цікавим уже є те, що наступним пунктом у Йосифінській метриці йде Szczerana Skaraczynskiego Młyn²⁶⁵ з конскрипційним номером 5, а саме Степан Скарачинський (або Шорачинський²⁶⁶). Цей самий власник і його млин згадується у Йосифінській метриці міста Львова, яку опрацювала у своїй монографії «Історична топографія Львова XIV-XIX ст.» М. Долинська. Звісно, це б могли бути різні люди, але схожість прізвища та однакові імена, а також

---

259 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 14 зв., поз. 83.

260 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 12, арк. 16 зв., поз. 99.

261 Там само, арк. 18 зв., поз. 115.

262 Там само, арк. 19-20 зв., поз. 123, 127, 131.

263 Там само, арк. 5 зв.

264 Із доповіді д-р. габ. Кшиштофа Слюсарека *«Податкові матеріали як джерело до історії міст Галичини в період Йосифінської метрики та їхнє практичне використання»* (Див.: <https://humaniora.ucu.edu.ua/news/13-lyutogo-vidbulos-zasidannya-seminaru-iz-istorychnoyi-urbanistyky/>) (06.05.2018).

265 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 5 зв., поз. 1.

266 Можлива помилка при відчитуванні прізвища.

локалізація власності заставляє думати, що Скарачинський та Шорачинський – це одна ж і та людина.

Довкола цього млина метрика фіксує численні, без забудови, луки, що займали крайню північно-західну околицю Краківського передмістя²⁶⁷. Факт того, що млин двічі вносили у метрику спочатку у Львові, а тоді у Замарстинові може свідчити або про помилку урядників, або ймовірно Степан Шорачинський двічі платив податок (або ж не платив його взагалі). Це ставить багато питань, які можна було б перевірити лише пошукавши ім'я цього млинаря у інших податкових документах.

Цей млин можна спробувати злокалізувати на карті Фрідріха фон Міга. Його розташування, на межі передмістя та початку земель які належать до Замарстинова дають можливість внести його найімовірніше неподалік сучасної вулиці Жовківської, на території сучасного Львівського шкіряного підприємства «Світанок». Це дуже важливий пункт у метриці, адже саме від цього млина урядник розпочинає свій шлях. Таким чином нам вдасться прослідкувати як саме він пройшов через Замарстинів.

Урядник вирушив проти течії однієї з приток Полтви в русі до забудови, на північний-захід від міста Львова. На забудовану територію Замарстинова урядник найімовірніше зайшов на клині сучасних вулиць Господарської та Павла Тичини. Там він описав тринадцять хат разом з городами (пункти 3-29 Йосифінської метрики)²⁶⁸. Тоді він вирушив далі проти течії до наступного млина.

Наступний млин, який належав Яну Краковчику (Jana Krakowczyka Млун)²⁶⁹, із конскрипційним номером 17, можна злокалізувати на території сучасних забудов від вулиці Мазепи. Там найімовірніше він описав ще 19 хат, вздовж дороги, яка проходила майже ідентично до сучасної вулиці Миколи

---

267 Долинська М. *Історична топографія Львова XIV-XIX ст.* с. 214-215.

268 Центральний державний історичний архів України у Львові ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 5-8 зв., поз. 3-29.

269 ЦДІА у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 8 зв., поз. 30.

Хвильового. Ці будинки разом з городами описані у метриці під номерами 33-69²⁷⁰.

Далі він рушив до наступного млина, який доволі просто злокалізувати, адже за картою фон Міга він знаходився на території сучасною каплиці Богоматері при вулиці Мазепи, між будинками за адресою вул. Гетьмана Мазепи 1 та вул. Гетьмана Мазепи 3. Цим млином без конскрипційного номера користувався Михаїл Кассараба (Michała Kassaraby Młyn²⁷¹).

Тут урядник мусив рушити вниз по дорозі, яка майже повторює обриси сучасної вулиці Інструментальної, до території Інструментального заводу, аби описати забудови вздовж тієї дороги. Там він описав 24 хати з городам, а також території без забудов під пунктами 73-132²⁷². Окрім цього під пунктом 79 знаходиться двірський зариблений став (Stawek Dworski Zarybiony²⁷³). Його можна легко віднайти на карті Фрідріха фон Міга, а також злокалізувати його обабіч сучасної вулиці Плющової.

Цікавим є той факт, що згодом урядник повертається вгору до наступного млина, а саме Симона Рудницького (Szymona Rudnickiego Młyn)²⁷⁴ під пунктом 133. Цей млин знаходиться на «апендиксі», який дотягує аж до сучасної вулиці Топольної. Саме в районі цієї вулиці можна його й злокалізувати. Окрім цього варто відзначити, що млин Рудницького найімовірніше знаходиться на т.зв. млинівці – це спеціальний канал, споруда у млинарстві, по якому вода йде до млина²⁷⁵. Опісля цього млину урядник описує ще три хати. Можна припустити, що то саме ті хати, які позначені на карті фон Міга одразу біля млина Рудницького.

Важко зрозуміти для чого урядник пішов саме так при описуванні цієї

---

270 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 9-12 зв., поз. 33-69.

271 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 13 зв., поз. 70.

272 Там само, арк. 13-20 зв., поз. 73-132.

273 Там само, арк. 14 зв., поз. 79.

274 Там само, арк. 20 зв., поз. 133.

275 Млинівка – канал, який іде вода до млина. (Див.: Академічний тлумачний словник української мови, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/s/mlynivka>) (21.20.2018).

території, можемо лише припускати, що в нього на це були свої конкретні причини. Зрештою, можна припустити, що метрика навряд чи заповнювалась протягом одного дня, що теж впливало на маршрут урядника у селі. Оскільки потім він почав описувати луки та поля, можна зробити висновок, що урядник вийшов за межі села в районі сучасної вулиці Топольної, тоді дописав млин Рудницького та декілька забудов та рушив довкола забудованої площі села для опису господарських угідь.

Як уже неодноразово згадувалось у попередні епохи село Замарстинів було міським селом, яке підлягало під юрисдикцію міста Львова. Зокрема під пунктом 77 Dwor do miasta Lwowa należący²⁷⁶ знаходиться двір який належить до міста Львова. Приблизно його можна злокалізувати на куті вулиці Замарстинівської та вул. Яніса Райнса. Обабіч цього є кілька пунктів які відносяться до того самого конскрипційного номера 29. Це Ogród Dworski na Błotnicy²⁷⁷, Pastwisko Dworskie od Granicy Grzybowicki dla Prychyn iak (???) do 8 kłapy Łąk kładzie się²⁷⁸, Pole Dworskie Zady zwane²⁷⁹, Pole dworskie między Debrami²⁸⁰, Pole dworskie Goprzazka zwane²⁸¹. Тобто городи та поля, які були у власності двору, яке належало до міста. Окрім цього під пунктом 238 можемо знайти Pustka Chłopska przez Dwor trzymana na zadach²⁸², пустка – яка теж належить двору.

У австрійський період влада зрівнює у правах усі села й підводить їх до статусу гмін («gmina»). Про це також свідчить Францисканська метрика гміни Замарстинів²⁸³. Це рукописний зошит з переплетом, розграфлений на колонки й лінійки заповнений німецькою мовою із вкрапленнями польської. Друковані написи теж подаються у двомовному варіанті. Уже у Францисканській метриці

---

276 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп 12, спр. 9, арк. 13 зв., поз. 77.

277 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп 12, спр. 9, арк. 12 зв., поз. 64.

278 Там само, арк. 25 зв., поз. 179.

279 Там само, поз. 180.

280 Там само, поз. 181.

281 Там само, поз. 182.

282 Там само, арк. 31 зв., поз. 238.

283 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф.20, оп. 12, спр. 85.

можна помітити не лише польські імена, але й німецькі (наприк.: Klingenfuss Wilhelm²⁸⁴, Geogr Lorenz²⁸⁵).

Сторінки у метриці пожовтілі, часом загнуті. Місцями метрика пошкоджена, наприклад, розірвана обкладинка. Сама обкладинка темно-сірого кольору. Почерк урядника, який укладав Францисканську метрику каліграфічний, проте доволі складний для прочитання, що дуже перешкоджає детальному аналізу метрики (*Див.*: Додаток 4, 4.1) Францисканська метрика гміни Замарстинів містить 324 позиції та 165 аркушів. Рік укладання метрики не зазначений.

Відкриває метрику запис Dorf Zamarstynow (?) Lemberg²⁸⁶, тобто село Замарстинів (?) Львів. Слово, яка слідує за «Zamarstynow» тяжко розібрати. Як уже згадувалось, у Йосифінській метриці опис села розпочинався від Szczepana Skaraczynskiego Młyn²⁸⁷ з конскрипційним номером 5, а саме Степан Скарачинський (або Шорачинський²⁸⁸). Саме це прізвище згадувалось двічі: у Йосифінській метриці Замарстинова, а також в Йосифінській метриці Львова. Однак, у Францисканській метриці його прізвища немає, а під першим топографічним номером міститься «Pruga Jan»²⁸⁹, який не згадується у Йосифінській метриці. Однаковий конскрипційний номер, а саме № 5, дозволяє припустити, що власність Скарачинського (Шорачинського) перейшла у інші руки; або ж конскрипційний номер перемістився у зв'язку із виправленням помилки (тобто Степан Скарачинський (Шорачинський), де факто, був видалений із списку жителів Замарстинова).

Якщо ж говорити про млини, які вдалось злокалізувати завдяки Йосифінській метриці, а також карті Фрідріха фон Міга, в Францисканській метриці вдалось віднайти лише три із чотирьох. Найбільш імовірно, що

---

284 Центральний державний архів України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 13 зв. поз. 126.

285 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 13 зв., поз. 135.

286 Там само, арк. 1 зв.

287 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 1 зв., поз. 1.

288 Можлива помилка при відчитуванні прізвища.

289 ЦДІА України у Львові, ф.20, оп. 12, спр. 85, арк. 1 зв., поз. 1.

четвертого уже не було на цей відрізок часу, або ж через проблему відчитування почерку урядника, його просто не вдалось віднайти у тексті Францисканської метрики.

У Францисканській метриці Замарстинова млини позначені німецьким словом «Mühle». Серед цих млинів є Jędrzej Kassaraba Mühle²⁹⁰. Найімовірніше – це родич (можливо син) Михаїла Кассараба (Michała Kassaraby Młyn²⁹¹), який згадується у Йосифінській метриці. Як уже згадувалось, у попередньому розділі, млинарство могло бути сімейною справою й млини передавались у користування в родині.

Однак інші два млини, які описує урядник – це млини Przeszlakiewicz Lukasz Mühle²⁹² та Czaykowski Stefan Mühle²⁹³, прізвища цих млинарів не згадуються у Йосифінській метриці, проте зіставивши дві метрики стає зрозумілим, що ці млини це ті ж самі споруди, які згадані у Йосифінській метриці під пунктами Jana Krakowczczyka Młyn²⁹⁴ та Szymona Rudnickiego Młyn²⁹⁵ відповідно. Таким чином управління млинів змінилось і на відміну від млина Кассараби не перейшло по сімейній лінії.

Жінок, які згадані у Йосифінській метриці, уже не згадано у Францисканській. Наприклад, власність Maryanny Klenezyecki Chałupa²⁹⁶ перейшла до Ossolinski Jędrzey²⁹⁷. Власність такої собі Anny Chrzanowski Chałupa²⁹⁸ стала власністю Dutkiewicz Grzegoz²⁹⁹, притому зберігши той самий конскрипційний номер; так само як і власність Justyny Kamienski Chałupa³⁰⁰ перейшовши до Geogr Lorenz³⁰¹ зберегла той же конскрипційний номер, що й у

---

290 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 8 зв., поз. 77.

291 ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, поз. 70.

292 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 4 зв., поз. 32.

293 Там само, арк. 13 зв., поз. 144

294 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 8 зв., поз. 30.

295 Там само, арк. 20 зв., поз. 133.

296 Там само, арк. 14 зв., поз. 83.

297 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 9 зв., поз. 93.

298 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 9, поз. 99.

299 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 10 зв., поз. 109.

300 Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 19-20 зв., поз. 123, 127, 131.

301 Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 13 зв., поз. 135.

Йосифінській метриці. На місці Ewy Dąbrowski Chałupa³⁰², в Францисканській метриці уже згадується Klingenofuss Wilhelm³⁰³.

Окрім цього згадане прізвище, а саме Dutkiewicz Grzegorz³⁰⁴ також перегукується із Йосифінською метрикою Збоїськ, а саме із пунктом Piotr Dutkiewicz Kieźdz³⁰⁵. Збіг прізвищ та відсутність такого прізвища у Францисканській метриці дозволяє припустити, що нащадки отця Петра Дукчевіча із Збоїськ могли згодом оселитися у Замарстинові. Цілком можливо, що при невеликій мобільності сільського населення переїзд у сусіднє село все ж не був самотнім.

При аналізі Йосифінської метрики Замарстинова теж не виходить віднайти церкву. Це цікаво з огляду на те, що у селі зазвичай була церква. Можливо, як у випадку із Францисканською метрикою Збоїськ (де теж не віднаходимо церкви), на момент укладання Йосифінської метрики Замарстинова вона перебувала у стані будівництва. У Францисканській метриці, через проблему відчитування почерку, теж не вдається знайти церкву.

Загалом Замарстинів був невеликим селом, яке лежало доволі близько до меж міста Львова, що мабуть й посприяло швидшому включенню Замарстинова у склад міста Львова.

3.4. Включення в агломерат міста

Впродовж століть Замарстинів мало статус міського села, себто воно було під юрисдикцією львівської влади. Території, які лежали поза межами наданих місту ланів та обшарів, могли бути міськими, або ж приватними. Землі, які потрапляли під юрисдикцію міста мали також наповнювати міську казну тощо. Прибутки міста надходили до двох кас: королівської (regalis cassa) й міської (civillis)³⁰⁶. Те, що міська каса отримувала прибутки із сіл, а саме «сіл Білогорща,

---

302 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп 12, спр. 9, арк 18 зв., поз. 115.

303 ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 85, арк. 13 зв. поз. 126.

304 Там само, арк. 10 зв. поз. 109.

305 Там само, ф. 19, оп. 12, спр.21, арк. 3 зв., поз. 27.

306 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 26.

Замарстинова, частини Голоська й Клепарова»³⁰⁷ теж підтверджує, що Замарстинів мав статус міського села.

Однак, все ж з'являється невелика проблема термінології. Мова йде про два терміни які використовує Денис Зубрицький на визначення Замарстинова. Наприклад, під 1550 роком Зубрицький у своїй «Хроніці міста Львова» на означення Замарстинова використовує словосполучення «міський присілок Замарстинів»³⁰⁸, це ж формулювання він використовує також згодом під 1566 роком згадуючи власника «(...) двох присілків, Замарстинова і Поріччя (...)»³⁰⁹. Цікаво, що під 1599 роком Зубрицький посилаючись на події 1566 року уже використовує формулювання «міське село Замарстинів»³¹⁰, й подалі Замарстинів згадується саме як «міське село». Найбільш можливим є те, що «міське село» було юридичним терміном, у той час як «міський присілок» - це означення, яке могло використовуватися у буденній мові й не бути до кінця офіційним, однак вживаним.

Зрештою, на як згадується вище є аргументи на підтвердження того, що Замарстинів було міським селом – головний з них економічний: міська каса отримувала прибутки у казну з міських сіл, в тому числі Замарстинова. Проте, бути під юрисдикцією міста та бути частиною міста – це дві різні речі.

Оскільки місто поступово зростає, відбувається асиміляція міського та сільського населення, приєднання навколишніх територій стає не уникним. Таким чином місто змушене розширювати свої межі. Замарстинів увійшов у склад міста Львова, коли Рада міністрів II-ї Речі Посполитої у своєму розпорядженні від 11 квітня 1930 року оголосила про розширення меж міста й вилучила з львівського повіту села Замарстинів, Клепарів, Мале Голоско, Знесіння, Сигнівку та Кульпарків³¹¹.

---

307 Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. с. 27.

308 Там само, с. 156.

309 Там само, с. 171.

310 Там само, с. 205.

311 *Rozporządzenie Rady Ministrów* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19300350286/O/D19300286.pdf> (17.09.2018)

Відповідно до цього розпорядження Замарстинів втрачало статус села та ставало частиною міста. На сьогоднішній день Замарстинів є частиною Шевченківського району міста Львова. Поділ на райони було зроблено уже в другій половині ХХ століття, опісля приходу радянської влади. Як і назва Збоїська, топонім Замарстинів також продовжує жити. Окрім цього, мешканці Львова схильні використовувати до нього денотат мікрорайон, який є не правильним. Оскільки у територіально-адміністративному поділі України його просто не існує³¹².

У свідомості людей, тим не менш, села включені у територію міста продовжують асоціюватися із меншими локалізованими місцевостями. Однак цікаво те, що топонім Замарстинів у буденному житті більше «перекочував» на початок вулиці Замарстинівської, а місцевість, яка була забудована в ХVІІІ столітті відтепер більш схильні називати Топольна-Замарстинів³¹³. Так чи інакше село Замарстинів має довгу історію, яка починається ще в ХІІІ столітті й триває до сьогодні, проте тепер як частини міста Львова.

Факт того, що, втрачено (на противагу Збоїськам) історичну пам'ять про Замарстинів як про село, викликає низку питань до порівняння Замарстинова та Збоїськ. В першу чергу села відрізнялись між собою у своїй топографічній формі. Як згадувалось у попередньому розділі, Збоїська мали веретеноподібний (ланцюжковий) тип розташування, розбудова розтягувалась із заходу на схід, в долині із п'ятьма ставами, в межах сучасних вулиць Василя Щурата та Мурованої. На південь від забудованої частини села розходились поля та луки. У той час як Замарстинів мало витягнуту топографічну форму: північний кордон села видовжений й, де факто, доходить до сучасного Голосківського цвинтаря (початок Брюховицького лісу), на південь село обмежувалось би вулицею

---

312 За адміністративним поділом України найменшою одиницею в місті може вважатися лише «район», що є необхідним для оптимізації та спрощення управління містом. (Див.: Погорілко В.Ф., Федоренко В.Л. *Конституційне право України* Режим доступу: http://pidruchniki.com/10290228/pravo/sistema_administrativno-teritorialnogo_ustroyu_ukrayini (09.12.2018).

313 *Поділ Львова на мікрорайони на основі дослідження* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://urbanua.org/ideyi-i-proekty/miski-proekty/155> (21.10.2018).

Городницькою, західний кордон вулицею Замарстинівською та східний вул. Промисловою. Сільська забудова зосереджена теж в одному місці, через це пляма села нагадувала форму неправильного прямокутника. Таким чином, забудова велась у кардинально інший спосіб, аніж на Збоїськах. Допускається, що на це впливав природній ландшафт, або ж спосіб ведення господарства, який ймовірно відрізнявся у міському та приватному селі.

Цікавим моментом є ситуація із млином Szczepana Skaraczynskiego Młyn³¹⁴, який двічі записали у Йосифінську метрику: Львова та Замарстинова. Виглядає так, що Замарстинів та Старостинську юридику швидше за все, територіально не до кінця розрізняють, що спричинилось до такої ситуації. Це пов'язано як і з територіальним розташуванням, так й тим що на попередні епохи Замарстинів безумовно був у власності міста. На Збоїськах такого не спостерігається.

Незначною та все ж відмінністю є також те, що у Йосифінській метриці Збоїськ жодним чином не згадується про жінок-власниць, на противагу Йосифінській метриці Замарстинова, що свідчить про те, що жінки мали свою нерухому власність, незалежно від чоловіків (можна припустити, що це були вдови, однак це питання без відповіді). Тим не менш, ситуація змінюється з плином часу, й у Францисканській метриці Замарстинова уже не віднаходяться жіночі імена. У метриках Збоїськ з'являється лише одна жінка «Niedopytalska Janowa». Ба навіть тут є значна розбіжність між метриками Збоїськ та Замарстинова: інформація про єдину згадану на Збоїськах жінку подається означенням Janowa, себто дружина Яна, а не її власне ім'я.

При аналізі метрик також відзначається різниця у термінології на означення оселі. У Йосифінській метриці Замарстинова використовується слово «chałupa», а от на Збоїськах урядник, що вів метрику записує лишень ім'я та прізвище власника – така графа без позначок «поле», «лука» й означала оселю. У цих же записах можна віднайти скорочення «D.», що можливо

---

314 Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9, арк. 5 зв. поз. 1.

розшифровується, як «dom», себто дім.

Відрізняються села також на рівні подальшого використання топонімів. Топонім Збоїська (або ж у зміненій формі «Збоїща») роздвоївся на Старі та Нові Збоїща. Як уже згадувалось, топонім Старі Збоїща використовують саме на означення цієї території, яка була селом Збоїська станом на останню третину XVIII століття. Нові – використовують на означення забудованої в середині XX століття території (яка до цього була полями та луками). Щодо топоніму Замарстинів, то він «перекочував» на початок сучасної вулиці Замарстинівської. Саме цей район тепер називають Замарстиновом. Таке «перекочування» можна пояснити тим, що втрачено історичну пам'ять про село Замарстинів. Тому топонім втратив свою попередню локалізацію й став більш прив'язаним до вулиці, аніж території. Місцевість, де існувало село Замарстинів тепер отримала інші неофіційні топоніми: Топольна, Балатон тощо.

Це все також підводить до різниці включення сіл у алгомерат міста. Замарстинів було включено на початку XX століття, 1930 року, що сприяло «затиранню» історичної пам'яті про Замарстинів, як про село. В той же момент, Збоїська були приєднані у склад міста пізніше більш ніж на 20 років, що допомогло зберегти пам'ять про село Збоїська до сьогодення. Тим паче, що на Збоїщах досі проживають люди, які народились та росли ще за існування села.

ВИСНОВКИ

Основою даного дослідження був аналіз розвитку міських та приміських сіл, пошук закономірностей та відмінностей, а також вивчення культурного ландшафту сіл станом на останню третину XVIII ст. Проаналізувавши необхідну для цього джерельну базу та літературу можна зробити наступні висновки по кожному із досліджуваних сіл:

Збоїська. Першою згадкою про Збоїська прийнято вважати документ від 10 січня 1359 року, у якому йде мова про надання у користування млина на Збоїськах. Однак, проаналізувавши доступну інформацію, можна зробити висновок, що це була підтверджуюча устава якогось іншого попереднього документу, що свідчить на користь того, що село існувало ще до XIV століття.

Усі історичні згадки про село стосуються економічних та майнових питань у селі. Здебільшого – це документи, які стосуються змін власників млинів, конфліктів довкола них та іншої власності у селі. Серед іншого, можна віднайти також і згадки про власників самого села. Це безумовно підтверджує тезу про те, що село Збоїська було приватним протягом століть.

Аналіз метрик разом із картографічним аналізом (за допомогою карти Фрідріха фон Міга) допоміг встановити наступне: село Збоїська веретеноподібної (ланцюжкової) топографічної форми, знаходилось на північ від Львова й розкинулось у долині із п'ятьма ставами. Забудова розходилась від ставів, довкола село оточували поля та луги, часом невеличкі ліски та болота. У селі була значна панська власність, що відображено в обох метриках. Її вдалось злокалізувати, на сучасні рамки, у районі вулиць Очеретяної та Плугової. Підтвердження цій локалізації може слугувати існування до сьогодні, побудованого у 1777 році, палацика вірменських шляхтичів Нікоровичів при вулиці Плуговій (саме Яна Нікоровича Францисканська метрика називає власником Збоїськ).

Поза панською власністю було злокалізовано й інші об'єкти, що дозволяє

відтворити картину тогочасного села у просторовій уяві. Це стало можливим завдяки детальності Йосифінської метрики, а також завдяки тому, що деякі об'єкти (наприклад, церква) існують до сьогодні.

Окрім цього було проаналізовано топонім Збоїська та його використання у сучасності. Не вдалось однозначно віднайти першоджерела даної назви, однак було спростовано популярні версії походження назви села, що наново відкриває питання про її етимологію та початок використання. Однак, топонім Збоїська (у змінній формі Збоїща) використовують для означення цієї ж місцевості, що свідчить про історичну пам'ять про село й до сьогодні.

Село Збоїська проіснувало до середини ХХ століття, коли за наказом радянської влади було включене у склад міста Львова, саме тоді топонім набув нового звучання – Збоїща. Адміністративно місцевість входить у склад Шевченківського району міста Львова, що робить її найпівнічнішою частиною міста.

Замарстинів. Засновниками Замарстинова прийнято вважати сім'ю Зоммерштайнів. Однак у ході дослідження вдалось довести, що цілком можливо, Замарстинів міг заснувати разом із ними хтось із Штехерів. Завдяки локалізації млина, який був у власності Штехера, а також локалізації іншої власності його нащадків близько села Замарстинів, вдається підважити загально прийняту думку про заснування села й припустити, що першим власником Замарстинова був хтось із Штехерів (можливо сам Бертольд). Це дозволяє вести початок історії Замарстинова із ХІІІ століття.

Всі відомі згадки про село Замарстинів, так само лежать у сфері майнових відносин, здебільшого поміж приватними власниками та містом. Замарстинів – був міським селом, що зумовлювало його підпорядкування міській владі; відповідно саме місто могло розпоряджатися як прибутками від села, так й самим селом.

При аналізі метрик та картографічного джерела (карти Фрідріха фон Міга) було встановлено наступне: село Замарстинів мало витягнуту топографічну

форму; пляма села, де було зосереджено забудову, була близька до неправильного прямокутника. Довкола села розходились поля та луки. Село Замарстинів було міським, про що свідчить перший запис у Йосифінській метриці: Plac miescowy wsi Zamarstynowa do miasta Lwowa należący. Це означає, що територія села «plac», ще до початку австрійського періоду, коли оформлювали Йосифінську метрику, належав місту Львову.

У випадку із Замарстиновом було небагато об'єктів, які вдалось злокалізувати – це здебільшого млини. Серед іншого було відзначено млин Szczepana Skaraczynskiego Młyn, який було вписано у Йосифінську метрику Замарстинова й метрику Львова одночасно. Це свідчить про те, що близьке територіальне розташування, а також приналежність села під юрисдикцію міста у попередні епохи, створювало дуже розмиті поняття меж міста.

Топонім Замарстинів має доволі однозначне й найпопулярніше пояснення свого походження: від прізвища Зоммерштайнів та їхнього маєтку. Однак, на сьогоднішній день, як було завважено топонім не закріплений за тією ж місцевістю, як це було у попередні епохи. Відзначено «перекочування» топоніму та його використання для місцевості на початку сучасної вулиці Замарстинівської, що свідчить про те, що історична пам'ять про село поступово відмерла.

Село Замарстинів проіснувало до початку ХХ століття, опісля чого було включене в алгомерат міста Львова. На сьогоднішній момент – це також місцевість у Шевченківському районі міста Львова.

Загальні висновки. Опісля аналізу виникнення задекларованих сіл, їхньої історії та культурного ландшафту вдалось встановити наступне:

- Села відрізнялись у своєму управлінні: міські підлягали під юрисдикцію міста; приміські могли бути приватними, монастирськими тощо;
- Міські та приміські села Львова могли відрізнятися за своїми топографічними формами (тобто у своєму плануванні), однак різницю визначав

не тип управління села, а його географічне розташування;

- Замарстинів і Збоїська мають різне планування, при чому розташування домоволодінь Збоїськ відповідає загальноприйнятому на той час плануванню сіл. Однак пов'язувати цю різницю з відмінним статусом міського і приміського села однозначно зарано (необхідний аналіз більшої кількості сіл такої ж юрисдикції);

- Незважаючи на те, що у австрійський період всі села були зрівняні у статусі, в окремих записах у Йосифінській метриці, приналежність продовжує фіксуватися на попередні епохи;

- Не вдалось встановити наскільки юрисдикційна приналежність могла впливати на сам розвиток села;

- Плутанина із термінами «приміське» та «міське» село виникає через розташування сіл (приклад, через межування із територією передмість);

- Збоїська та Замарстинів – два села біля Львова, які однаково розвивались, мали відмінну топографічну форму й були включені у алгомерат міста в інший час.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Неопубліковані джерела:

1. Центральний державний історичний архів України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 21. (Йосифінська метрика);
2. ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60. (Францисканська метрика);
3. Там само, ф. 19, оп. 12, спр. 9. (Йосифінська метрика);
4. Там само, ф. 20, оп. 12, спр. 85. (Францисканська метрика);
5. Там само, ф. 10, оп. 1, спр. 2;
6. Там само, ф. 146, оп. 1, спр. 7.

Опубліковані джерела:

7. Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z archiwum tak zwanego bernardyńskiego we Lwowie w skutek fundacyi śp. Alexandra hr. Stadnickiego. Wyd. staraniem Galicyjskiego Wydziału Krajowego. T. III. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://www.wbc.poznan.pl/publication/44646>
8. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1930 r. o rozszerzeniu granic miasta Lwowa w województwie lwowskiem. [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19300350286>
9. Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich, Tom XIV. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dir.icm.edu.pl/pl/Slownik_geograficzny/Tom_XIV/info
10. Źródła dziejowe. Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym. Cz. I. Ziemie ruskie. Ruś Czerwona, Tom XVIII. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.wbc.poznan.pl/dlibra/docmetadata?id=1794&from=publication>

11. Зіморович Б. Потрійний Львів: Leopolis Triplex; перекл. з лат. Н. Царьової; коментарі І. Мицька; редактор 2-го видання Н. Царьова. Видання друге, виправлене та доповнене. Львів: Видавництво «Центр Європи», 2002, - 248 с., 50 іл.

12. Соціальна боротьба в місті Львові в XVI–XVIII ст.: Зб. док. під ред. Я.П.Кіся. – Львів: Вид-во Львівського університету, 1961. 444 с.

Література:

13. Burszta J. Od osady słowiańskiej do wsi współczesnej. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://cyfrowearchiwum.amu.edu.pl/archive/8645>

14. Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzyszofa Ślusarka. Kraków-Lwów, 2018, 322 s.

15. Historia Polski. Polska Akademia Nauk. Instytut historii. Tom II, Część I 1764- 1795, pod redakcją S. Kieniewicza, W. Kuli – Warszawa 1958 — 431 S.

16. Долинська М. Історична топографія Львова XIV-XIX ст. – Львів:видавництво Національного Університету «Львівська Політехніка»: Монографія – 2006. 356 с.

17. Долинська М. Львів: Простір на тлі мешканців XIII-XIX ст. - Львів:Видавництво Українського Католицького Університету, 2014. 168 с. + 10 іл.

18. Долинська М. Теоретична реконструкція історичної топографії містечка (на прикладі смт. Кути): навч. Посібник/ за наук. ред. проф.. М.Г. Крикуна - Львів. Видавництво Національного Університету «Львівська політехніка», 2007. – 100 с.

19. Зашкільняк Л., Крикун М. Історія Польщі: Від найдавніших часів до наших днів. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка, 2002. – 752 с. + 8 кол. мап.

20. Зубрицький Д. *Хроніка міста Львова*. МГКО «Документальна

скарбниця Львова»; Львівський національний університет ім. І. Франк; Львівське відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України; Центральний державний історичний архів України у Львові; Громадська організація «Інститут Львова»; перекл. з польськ. І. Сварника; коментарі М. Капраля; ред. О. Шишки, Ю. Бірюльова. Видання друге, виправлене і доповнене. Львів: Центр Європи, 2006. 602 с. + XXV с., 23 іл. (Львівські історичні пам'ятки. Т. 3).

21. Йосифінська (1785 – 1788) і Францисканська (1819 – 1820) метрики. Перші поземельні кадастри Галичини. Показчик населених пунктів. відп. ред. П. Захарчишина; склали: П. Пироженко, В. Сіверська. К. : Наукова думка, 1965, 356 с.

22. Інкін В. Сільське суспільство Галицького Прикарпаття у XVI – XVIII століттях: історичні нариси/ Упорядкування та наукова редакція Миколи Крикуна. – Львів, 2004. – I-XX + 1-420 + XXI-СІІ ст.

23. Крип'якевич І. Історичні проходи по Львові. Авт. передм. Я. Д. Ісаєвич; упоряд. текстолог. опрац. і приміт. Б. З. Якимовича; упоряд. іл. матеріалу Р. І. Крип'якевича; Худож. В. М. Павлик. Львів. Каменярь, 1991. 167 с.: іл.

24. Петришак Б. Книга шлюбів латинської катедри Львова 1554-1591 рр. НАН України. Ін-т української археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського. Львівське відділення; ЦДІА України, м. Львів. Львів, 2017, 308 с.

25. Петришин Г. Карта Ф. фон Міга (1779-1782 рр.) як джерело до містознавства Галичини, Львів. Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2006. 292 с.

26. Фелонюк А. Описи передмість Львова XVI–XVIII століть, НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім.М.Грушевського. Львівське відділення. Львів, 2014. 752 с.

Статті:

27. Ślusarek K. Materiały podatkowe jako źródło do dziejów miast galicyjskich w czasach józefińskich // Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzyszofa Ślusarka. – Kraków-Lwów, 2018, - 269-287 S.

28. Гнип О.-М. Історична реконструкція топографії місцевості за допомогою Йосифінської метрики, на прикладі села Збоїська // Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzyszofa Ślusarka. – Kraków-Lwów, 2018, - 95-103 S.

29. Долинська М. До питання методики класифікації урбанонімів, як історичного джерела // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Історія України. Українознавство: історичні та філософські науки». Випуск 26. Харків, 2018. 18-32 с.

30. Долинська М. Йосифінська метрика – головне джерело для відтворення історичної топографії (культурного краєвиду) міст, містечок і сіл Галичини // Galicyjskie miasta w epoce zmian społeczno-politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej w XVIII-XIX wieku. Zbiór studiów pod redakcją Tomasza Kargola, Bohdany Petraszak i Krzyszofa Ślusarka. – Kraków-Lwów, 2018, - 81-94 S.

31. Долинська М. Маловідома літографічна карта Львова першої половини XIX ст. соціотопографії / Історичне картознавство України. Збірник наукових праць / Ред. кол.: Я.Дашкевич, П.Сохань та ін. Львів–Київ–Нью-Йорк, 2004. – С. 266–270. (Карта).

32. Долинська М. Нерухомість німецької родини Штехерів у пізньосередньовічному Львові: традиційний та міждисциплінарний погляд // Феномен мультикультурності в історії України та Польщі: Матеріали міжнародної наукової конференції (Харків, ХНПУ імені Г.С.Сковороди, 18-19 жовтня 2016 р.)/ за ред. С. О. Сернякова; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди.

– Х.: Колегіум, 2016. – 87-93 с.

Словники:

33. Академічний тлумачний словник української мови, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sum.in.ua/>

34. Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р.Гром'яка, Ю.Коваліва, В.Теремка. К.: ВЦ “Академія”, 2007, с.185-186. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://chtyvo.org.ua/authors/Hromiak_Roman/Literaturoznavchyi_slovnyk-dovidnyk/

35. Публічний електронний словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukrlit.org/slovnyk/>

Карти:

36. MAPIRE: The Historical Map Portal [Електронний ресурс] Режим доступу: <http://mapire.eu/en/>

37. Атлас українських історичних міст. Т. 1: Львів. За наук.ред. Мирона Капралія. К.: ДНВП «Картографія», 2014. (реконструкція карти 3.4.)

Рукописи:

38. Віра О. Трансформація назв вулиць Львова (історико-лінгвістичний аспект), Львів: УКУ, 2014, курсова робота, рукопис.

39. Гребеняк С. Латиномовні привілеї м. Львова опубліковані в Archiwum Grodzkie i Ziemskie: історико-філологічні аспекти, Львів: УКУ, 2016 курсова робота, рукопис.

Інтернет ресурси:

40. Cracovia Leopolis [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.cracovia-leopolis.pl>

41. Hieronim Sieniawski, [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

https://pl.wikipedia.org/wiki/Hieronim_Sieniawski

42. Przydrożne kapliczki. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.katolik.pl/przydrozne-kapliczki,2466,416,cz.html>

43. Wiki Ormianie [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.wiki.ormianie.pl/index.php?title=Jan_Nikorowicz

44. Адміністративний поділ Львова. [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%B4%D0%BC%D1%96%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%BD%D0%B8%D0%B9_%D0%BF%D0%BE%D0%B4%D1%96%D0%BB_%D0%9B%D1%8C%D0%B2%D0%BE%D0%B2%D0%B0

45. Вулиці Львова. Старі Збоїща - Вулиця Чигиринська. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tvoemisto.tv/exclusive/vulytsi_lvova_stari_zboishcha__vulytsya_chygyrnska_84378.html

46. Генеологічний сайт Geni.com [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.geni.com/>

47. Детальний план території житлового мікрорайону «Збоїща». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://city-adm.lviv.ua/lmr/detalni-plani-teritorij/2388-detalnyi-plan-terytorii-zhytlovoho-mikroraionu-zboishcha>

48. *Енциклопедія історії України*: у 10 т. редкол. В.А. Смолій (голова) та ін., Т. 10: Т-Я. К.: Наук. Думка, 2013, с. 327. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://history.org.ua/LiberUA/978-966-00-1359-9/978-966-00-1359-9.pdf>.

49. Збоїща [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%97%D0%B1%D0%BE%D1%97%D1%89%D0%B0>

50. Збоїща, або Збоїська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://archive.li/DYxSb>

51. Легенди Львова та околиць від Юрія Винничука. [Електронний

ресурс]. – Режим доступу: http://postup.brama.com/000801/128_9_1.html

52. Львівський храм з найдавнішою іконою св. Димитрія. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://velychlviv.com/hram-sv-dymytriya-sakralnyj-spadok-kostyantyna-kornyakta-ta-yana-nepomutsena-nikorovycha-lvovu/>

53. Погорілко В.Ф., Федоренко В.Л. Конституційне право України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/10290228/pravo/sistema_administrativno-teritorialnogo_ustroyu_ukrayini

54. Поділ Львова на мікрорайони на основі дослідження [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://urbanua.org/ideyi-i-proekty/miski-proekty/155>

ДОДАТКИ:

Додаток 1

Йосифінська метрика села Збоїська
ЦДІА України у Львові, ф. 19 оп. 12 спр. 21

№	Топ	Запис	К №	Площа	Аркуш	Примітки
1		Dwor Dobra Kameralne	1		1 зв.	
2		Plac na Dziedeinen (??) w Dworze				
3		Ogród Panski pod Lipami	1	2117		
4		Ogród Panski Blich zwany	1	4028		
5		Sadek za Oboro	1	435		
6		Ogród Panski przy Kaplicy		340		
7		Ogród Panski Wielki Sad	1	3010		
8		Ogród Panski pod Stadnicą		950		
9		Ogród Panski na (??)	1	95		
10		Woyciech Szlowski				
11		Do tegoz należący Ogród		789		
12		Szyman Warunek	79		2 зв.	
13		Do tegoz należący Ogrod		1268		
14		Jan Plutkowski	78			
15		Do tegoz należący Ogrod		1102		
16		Piotr Stolarz	77			
17		Do tegoz należący Ogrod		286		
18		Jurko Niedopitalski	76			

19	Do tegoz należący Ogród		361		
20	Jurko Czerny	75			
21	Do tegoz należący Ogród		360		
22	Pusty Ogród (??)	73	498 2/6		
23	Lukasz Niedopytalski	73		3 зб.	
24	Do tegoz należący Ogród		962		
25	Woyciech Slowarski	72			
26	Do tegoz należący Ogród		760		
27	Piotr Dutkiwicz Kiędz	71			
28	Ogród Kięzy		1488		
29	Kościół czyli Czerkiew	71			
30	Czmentarz przy Czyrkwi				
31	Stefan Kemski	70			
32	Do tegoz należący Ogród		714		
33	Hrynko Janczszyn	79		4 зб.	
34	Do tegoz należący Ogród		698		
35	Jenko Stanczyszyn	68			
36	Do tegoz należący Ogród		809		
37	Kaspar Stawarski	67			
38	Do tegoz należący Ogród		910		
39	Jędruch Stawatrski	64			
40	Do tegoz należący Ogród		890		
41	Michał Pereielko	63			Не МОЖЛИВО

					розібрати прізвище
42	Do tegoz należący Ogród		1257		
43	Feytko Paszkowski	62		5 зб.	
44	Do tegoz należący Ogród		1138		
45	Piotr Kawrel	61			
46	Do tegoz należący Ogród		1060		
47	Jan Siac Młyniarz	60			
48	Do tegoz należący Ogród		1068		
49	Pole przy Ogrodzie tegoz		1530		
50	Ogród Arendarski	96	1034		
51	Arenda Pańska	96			
52	Ogród przy Arendzie		185		
53	Michał Wirga	59			
54	Do tegoz należący Ogród		1740		
55	Pole tegoz przy Ogrodzie		300		
56	Jaszko Sopinski	58		6 зб.	
57	Do tegoz należący Ogród		1690		
58	Łąka przy Ogrodzie tegoz		1404		
59	Staw Pański (Jąsiuw ??) zwany		2211		
60	Pastwisko Gromadzkie na Stawisku czyli Łąka		1260		
61	Iwan Maruzcak	97			
62	Do tegoz należący Ogród		192 3/6		
63	Jan Bogusławki Młynarsz	65(??)			

64	Do tegoz należący Ogród		480		
65	Pastwisko Gromadzkie na Stawisku za Maruzczakiem czyli Łąka		399 3/6		
66	Staw Pański przy Bogusławskim		1200		
67	Antoni Nawoyski	87		7 3B	
68	Do tegoz należący Ogród		864		
69	Panstwisko Gromadzkie Uzytku Połowa ile trawa mała		5078		
70	Hrycko Kobza	98			
71	Do tegoz należący Ogród		476		
72	Michał Warunek	85			
73	Do tegoz należący Ogród		362		
74	Jędruch Sitarz	83			
75	Do tegoz należący Ogród		88		
76	Jan Hołowiecki Młynarsz	84			
77	Do tegoz należący Ogród		585		
78	Staw Pański przy Młynie	1	1350	8 3B.	
79	Macko Niedopytalski	82			
80	Do tegoz należący Ogród	82	234		
81	Łąka tegoz przy Ogrodzie	82	1224		
82	Macko Kudlaty	81			
83	Do tegoz należący Ogród	81	621		
84	Łąka tegoz przy Ogrodzie	81	1288		

85	Staw Pański przy Młynie	1	720		
86	Fedory Kwaszniewski Młynarsz	5			
87	Do tegoz należący Ogród		800		
88	Łąka tegoz przy Ogrodzie		1971		
89	Lasek za Łąka na Purze ile same Krzaki za Panstwisko połowe Uzytku bierze	5	1095		
90	Jurko Wąsowicz	4		9 3B.	
91	Do tegoz należący Ogród		280		
92	Tegoz łąka przy Ogrodzie	4	1911		
93	Lasek za łąką na Purze ile same Krzaki za Pastwisko połowe uzytku rachue się		1314		
94	Wasył Smietana Młynarsz	3			
95	Do tegoz należący Ogród		1304		
96	Pole tegoz przy Ogrodzie		1194		
97	Łąka tegoz przy Ogrodzie		2130		
98	Stawek tegoz przy Młynie	3	1470		
99	Ogród Pański Wielki zwany		4421	10 3B.	
100	Wasył Fyluch	7			
101	Do tegoz należący Ogród		398		
102	Ogród Jana Holowickiego	84	494	3/6	
103	Mikita Gurael	8			
104	Do tegoz należący Ogród		425		
105	Michał Pereketko	9			

106	Do tegoz należący Ogród		1108		
107	Jan Sutkowicz	10			
108	Do tegoz należący Ogród		587 5/6		
109	Wasył Kwasnicki	11		11 3B.	
110	Do tegoz należący Ogród		487		
111	Anton Rutkowski	12			
112	Do tegoz należący Ogród		604		
113	Kość Szpik	13			
114	Do tegoz należący Ogród		478		
115	Przesko Jastrzab	14			
116	Do tegoz należący Ogród		472		
117	Jędruch Niedopytalski	19			
118	Do tegoz należący Ogród		473		
119	Stanisław Kucharski	26		12 3B.	
120	Do tegoz należący Ogród		458		
121	Wasył Hurkel	17			
122	Do tegoz należący Ogród		355 5/		
123	Onufry Hurkel	18			
124	Do tegoz należący Ogród		598 3/6		
125	Michał Hurkel	18			
126	Do tegoz należący Ogród		582		
127	Jan Wołoch	19		13 3B.	
128	Do tego należący Ogród		317 3/6		
129	Hrycko Benedyk	93			
130	Do tego należący Ogród		385 3/		

131	Jan Figlowski	20			
132	Do tego należący Ogrod		494		
133	Jasko Oleiarczyn	21			
134	Do tego należący Ogrod		574 9/		
135	Stecko Czmiel	22		14 3B.	
136	Do tego należący Ogrod		668		
137	Iwan Czmiel	23			
138	Do tego należący Ogrod		776 3/6		
139	Droga czyli Wygon niemierzony				
140	Jurko Kosztan	24			
141	Do tego należący Ogrod		576		
142	Marcin Sichowicz	25			
143	Do tego należący Ogrod		642		
144	Feytko Syrnik	26		15 3B.	
145	Do tego należący Ogrod		554		
146	Michał Benedik	27			
147	Do tego należący Ogrod		437 3/6		
148	Jurko Wozny	28			
149	Do tego należący Ogrod		976		
150	Michał Stawarski	29			
151	Do tego należący Ogrod		918		
152	Mikołaj Boba	30		16 3B.	
153	Do tego należący Ogrod		262 3/6		
154	Feytko Plakida (???)	31			
155	Do tego należący Ogrod		275 3/6		

156	Wawrek Bławurczak	32			
157	Do tego należący Ogrod		228		
158	Michał Czmiel	33			
159	Do tego należący Ogrod		195		
160	Joseph Stawarski	34			
161	Do tego należący Ogrod		234		
162	Iwan Romaniszyn	35			
163	Do tego należący Ogrod		264		
164	Ilko Janczyszyn	36		17 3B.	
165	Do tego należący Ogrod		193 3/6		
166	Jędrzcy Kemski	37			
167	Do tego należący Ogrod		326		
168	Feytko Plakida (???)	38			
169	Do tego należący Ogrod		247		
170	Iwan Kemski	39			
171	Do tego należący Ogrod		281 3/6		
172	Jendruch Deneka	40		18 3B.	
173	Do tego należący Ogrod		344		
174	Mikołay Boba	41			
175	Do tego należący Ogrod		527		
176	Petro Szwayc	42			
177	Do tego należący Ogrod		425		
178	Mikołay Plakida	43			
179	Do tego należący Ogrod		310		
180	Michał Lomibok	44			

181	Do tego należący Ogrod		650		
182	Hiacynt Hrywnacz	45		19 3B.	
183	Do tego należący Ogrod		692		
184	Michał Szwayca	46			
185	Do tego należący Ogrod		1090		
186	Kazek Kwiatkowski	47			
187	Do tego należący Ogrod		1093		
	1/2. Iwan Pelech	49			
188	Jendrzey Pelech	48			
189	Tymze należący Ogrod		1452 3/6		
190	Dmitro Stecko	50		20 3B.	
191	Do tego należący Ogrod		1268		
192	Jachim Kosztow	56			
193	Do tego należący Ogrod		782		
194	Mikołay Janczyszyn	55			
195	Do tego należący Ogrod		652		
196	Anton Paly	51			
197	Do tego należący Ogrod		777		
198	Iwan Gorczok	52		21 3B.	
199	Do tego należący Ogrod		641		
200	Jan Rutkowski	53			
201	Do tego należący Ogrod		630		
202	Marcin Wilczanowski	54			
203	Do tego należący Ogrod		456		
204	Iwan Stawarski	57			

205	Do tego należący Ogrod		1156		
206	Pole przy ogrodzie Jana Stawarskiego	97	1050	22 3B.	
207	Pole do Arendy przy Arendzie		1131		
	GRUNTA NA BLICHACH				
208	Pole za Jobkiem (???) do Arendy	96	1038 3/		
209	Łąka Jacka Zagornika Młynarza do Granice Małechowski	90	3276		
210	Iwan Siac (???) Młynarsz tegoz Pole za Małysowym pod Rzyke	60	8872		
211	Feytko Plakida (???) tegoz Pole	38	1230		
212	Iwam Kemski tegoz pole	39	1189		
213	Jendrzey Deneka tegoz pole	40	1394	23 3B.	
214	Mikołay Boba tegoz Pole	41	1047 3/6		
215	Iwan Gerezak Pole przy Młynarzowym do Drogi	52	1022		
216	Antoni Pali tegoz pole	51	1002		
217	Marcin Wilczanowski	54	944		
218	Jasko Rutkowski	53	494		
219	Piotr (???) tegoz łąka	61	716		
220	Fedor Paszkowski	62	640		
221	Woyciech (???)		609		
222	Iwan (???)	60	962		
223	Hrycko Kobza tegoz łąka	98	1545	24 3B.	
224	Piotr Szwayc	42	875		

225	Mikołaj Plakida (???)	43	1330		
226	Michał Lomibok	44	770		
227	Jacko Rymnace	45	840		
228	Fedor Jalnowski	91	2072		
229	Tegoz pole przy łące	91	2040		
230	Pole Wawrzynca Zolińskiego	91	420		
231	Fedor Janowski y Wawrzyniec Zollinski Młynarze	91			
232	Ogrod Wawrzynca Zolinskiego	91	594		
233	Wawrzyniec Zolynski tegoz łąka za Ogrodem Koło Małysowy	91	2035	25 3B.	
234	Łąka arendarska za Młynem Kolo Granicy Zniesienskiej	96	5676		
235	Jendruch Kempski tegoz łąka Klinek za Małysowiem		300		
236	Ilko Janczyszyn	36	225		
237	Iwan Romaniszyn	35	150		
			3/6		
238	Jurko Stawarski	34	90		
239	Błota pod Granicą Dominikanską niedające Uzytku micrzone nie jest (???)				
240	Fedory Janoski tychze łąka Klinek przy łące od zniesienia	91	7100		
241	Fedory Janoski tychze łąka Klinek przy łące	91	1210		
242	Fedory Janowski tegoz Ogrod przy Młynie	91	3380	26 3B.	

243	Łąka Młynarska pod Lankiem zwana Fedory Janowski	91	6764 2/6		
244	Michał Wirga tegoz łąka	59	666		
245	Jan Sapinski	58	777		
246	Anton Pali tegoz Pole przy łąkach	51	976		
247	Iwan Gerczak tegoz Pole	52	928		
248	Pole Arendarskie	96	4820		
249	Iwan Boguslawski Pole	69	1680		
250	Mikoł Boba tegoz Pole	31	539		
251	Tegoz łąka przy Polu	30	390		
252	Feytko Deneka tegoz Pole	31	640		
253	Wawrek Bławuczczak		836		
254	Michał Czmiel tegoz Pole	33	1020	27 зв.	
255	Michał Pereketko Łąka	63	972		
256	Jasko Rutkowski	53	972		
257	Marcin Wilczanowski	54	1501		
258	Jachim Kosciniszyn	56	1575		
259	Mikołay Janczyszyn	55	1260		
260	Jędrzy Stawarski	64	1176		
261	Woyciech Stawarski	72	1323		
262	Lukarsz Niedopytalski	73	1249 3/6		
263	Michał Wirga	59	1225		
264	Jasko Sopinski	58	1225	28 зв.	записаний на двох аркушах (в

					кінці, на початку)
265	Stefan Kemski	70	2948		
266	Hrycko Janciszyn	69	2210		
267	Anton Nawolski	87	1887 3/6		
268	Mikołaj Boba	41	1496		
269	Jendruch Deneka	40	1364		
270	Iwan Kempski	39	1320		
271	Feytko Plakida	38	1320		
272	Michał Pereketko	63	1732 3/6		
273	Nikita Gural	8	1732 3/6		
274	Piotr Dudkiewicz X.R.G	71	6710		
275	Michał Hawarski Łąka	29	1216	29 зв.	
276	Jusko Wozny	28	1089		
277	Jan Hołowiecki	84	2244		
278	Stefan Janciszyn	68	1067		
279	Kasper Stawarski	67	1204 1/6		
280	Marcin Wilczanowski	54	577 3/6		
281	Jan Rutkowski	53	577 3/6		
	GRUNTA NA ZAGRODACH				
282	Iwan Jas tegoz Pole	60	1100		
283	Iwan Gerczak	52	567		
284	Anton Pali	51	630		
285	Jan Wilczanowski Pole	54	595	30 зв.	
286	Jan Rutkowski	53	640		
287	Piotr Havrel (???)	61	1403		
288	Tegoz łąka przy Polu	61	42 3/6		

289	Fedory Paszkowski	62	2092		
290	Tegoz Łąka przy Polu	62	332 3/6		
291	Michał Pereketko Pole	63	1485		
292	Jędruch Stawarski	64	1504 3/6		
293	Kasper Stawarski	67	1559 3/		
294	Stefan Janciszyn	68	1578 3/6		
295	Hrynko Janciszyn tegoz Pole	69	1501 3/6	31 3B.	
296	Stefan Kempski	70	1901 3/		
297	Pole Piotr Dudkiewich		4921		
298	Woyciech Stawarski Pole	72	1188		
299	Tegoz Dolinka czyli łąka	72	126		
300	Luczka Niedopitalski	73	1122		
301	Tegoz Dolinka czyli łąka przy Polu	73	133		
302	Pustka (???) Luczka Niedopitalski	73	1133		
303	Ilko Czerny tegoz Pole	75	1165 3/		
304	Jurko Niedopytalski	76	1334		
305	Pietro Stołarz	77	1134		
306	Pole Lan Panski pod Adamem do Drogi	1	5565	32 3B.	
307	Pole Lan Panski za Lipami	1	16006		
308	Pole Lan Panski za Panskim Sadem do Granicy Zamerstyn		29718		
	GRUNTA NA CZARNOZIEMI				

309	Wasył Smetana Młynarz tegoż Pole przy Granicy Zamarstyn	3	1600		
310	Maciey Kudłaty Pole	81	651		
311	Pola Lan Panski Czarnoziemia zwany	1	26838 4/		
312	Pola Panski za Kiernicą na Czarnoziemi	1	6785	33 3B.	
313	Pole Panskie na Zazulach	1	1274		
314	Jasko Rutkowski Pole	78	2376		
315	Tegoz łąka przy polu	78	520		
316	Szymko Warunek tego Pole	79	2550		
317	Tegoz łąka przy Polu	79	555 3/		
318	Jan Bogusławski Pole	65	403		
319	Tegoz Pole		3834 3/		
320	Łąka tegoż przy Ogrodzie	65	1311		
321	Pole Panskie Pasieczysko		2568	34 3B.	
322	Iwan Sias tegoż łąka	60	210		
323	Łąki Panskie	1	54980		
324	Pastwisko Panskie czyli łąka Gatunku dobrego	1	27575		
	ŁĄKI POD NIWEK				
325	Wasył Pilizch tegoż łąka	7	3318		
326	Wasył Smetana	3	990		
327	Michał Warunek	85	1550		
328	Maciey Kudłaty	81	1105		

329	Wasył Smetana łaka	3	5014	35 зв.	
330	Jachim Kosciniczyn	56	852		
331	Mikołay Janciniszyn	55	770		
332	Jan Bogusławski	65	3192		
333	Macko Niedopytalski	82	336		
334	Anton Pali	51	722 3/6		
335	Iwan Perczak	52	722 3/6		
336	Jasko Stawarski	57	1120		
337	. Jan Holowiecki	84	2400		
338	Jendruch Pelech	48	624		
339	Gmytro (???)Stefaniszyn łaka	50	624	36 зв.	
340	Jasko Rutkowski	78	741		
341	Szymon Warunek	79	702		
342	Mikołay Boba	30	646		помилка в цифрі, виправлено
343	Feytko Deneka	31	646		
344	Wawrek Blawurczak	32	646		
345	Michał Czmiel	33	646		
346	Michał Irwayc	46	595		
347	Kazięko Fiatkowski	47	595		
348	Jendruch Pelech	48	392		
349	Gmytro (???)Stefaniszyn łaka	50	352	37 зв.	
350	Pietro Szwayc	42	362 4/		
351	Mikołay Plakida	43	362 4/		
352	Michał Lomibok	44	362 4/		
353	Jacko Rymnacz	45	362 4/		

354	Feytko Plakida	38	229 3/		
355	Iwan Kempski	39	229 3/		
356	Jendruch Deneka	40	229 3/		
357	Mikołaj Boba	41	229 3/		
358	Jurko Kosciniszyn	24	162		
359	Marcin Szychowicz	25	162		
360	Feytko Syr nik łąka	26	162	38 зв.	
361	Michał Benedik	27	162		
362	Jasko Figlowski	20	162		
363	Jasko Oleiarczyn	21	162		
364	Stecko Czmiel	22	162		
	(Сума підбита посередині сторінки. Далі продовження...)				
365	Iwan Czmiel	23	207		
366	Jasko Wołoch	19	207		
367	Hrycko Benedik	93	207		
368	Onufry Hurchel	18	207		
369	Michał Hurchel	18	94 3/		
370	Hrycko Jastrząb łąka	41	94 3/	39 зв.	
371	Jendruch Niedopytalski	15	94 3/		
372	Stach Kucharski	16	94 3/		
373	Wasył Hurkel	17	77		
374	Jan Sulkowicz	10	77		
375	Wasył Kwasnica	11	77		
376	Anton Rutkowski	12	77		
377	Kosc Szpik	13	96		
378	Piotr Slusarz	77	96		
379	Jurko Niedopytalski	76	96		
380	Ilko Czerny tegoz łąka	75	96	40 зв.	

381	Pustka trzyma Luczka Niedopytalski	73	96		
382	Jurko Stawarski	34	123 2/		
383	Iwan Romaniszyn	35	129 3/		
384	Ilko Janciszyn	36	129 3/		
385	Jędruch Kempski	37	129 3/		
386	Łaka Arendarska	96	178 3/		
387	Wawrek Zolynski	91	4177		
388	Laka Arendarska	96	840		
389	Jedruch Kempski łaka	37	671	41 3B.	
390	Ilko Janciszyn	36	676 3/6		
391	Iwan Romaniszyn	35	682		
392	Jasko Stawarski	34	687 3/		
393	Pustka trzyma Luczka Niedopytalski	73	756		
394	Ilko Czerny	79	762		
395	Jurko Niedopytalski	76	768		
396	Piotr Stolarz	77	645		
397	Kosc Szpik	13	650		
398	Anton Rutkowski	12	585		
399	Wasył Kwasnicy łaka	11	571 3/	42 3B.	
400	Jan Sutkowicz	10	571 3/		
401	Wasył Hurchel	17	635		
402	Stach Kucharski	16	635		
403	Jędruch Niedopytalski	15	571 3/		
404	Hrycko Jashzab	14	571 3/		
405	Michał Hurchel	18	571 3/		

406	Onufry Hurchel	18	571 3/		
407	Hrycko Benedik	93	571 3/		
408	Jasko Wołoch	19	571 3/		
409	Iwan Czmiel	23	571 3/		
410	Stecko Czmiel	22	527 2/	43 3B.	
411	Jasko Olejarczyn	21	527 2/		
412	Jasko Figłowski	20	527 2/		
413	Michał Benedik	27	527 2/		
414	Feytko Sypnik	26	527 2/		
415	Marcin Szychowicz	25	527 2/		
416	Jurko Kosciniszyn	24	527 2/		
417	Mikołay Boba	41	527 2/		
418	Jędruch Deneka	40	527 2/		
419	Iwan Kempski	39	527 2/		
420	Feytko Plakida Łąka	34	527 2/	44 3B.	
421	Jacko Rymnarz	45	678		
422	Michał Lomibok	44	459		
423	Mikołay Plakida	43	459		
424	Piotr Szwayc	42	459		
425	Gmytro Stefaniczyn	50	297		
426	Jędruch Pelech	48	297		
427	Kazek Fialkowski	47	240		
428	Michał Szwayc	46	217 2/		

	POLE OD DROGI KOŁO PANNY				
429	Wasył Smietana tegoz Pole od Drogi Kolo Panny	3	3/ 12934		
430	Pole Panskie na Piaskach do Droge zwane Częścią Ugory Piaszczyste powymulowane wodą		50424	45 3B.	
431	Pole Panskie za wielkim Ogrodem zwane Grunt lepszy		15319		
	GRUNTA NA ZAGUMIENKA DO DROGI				
432	Wasył Piluch tegoz Pole	7	3/6 1912		
433	Jachim Kosztun	56	3/ 1435		
434	Mikolaj Jznczyszyn	55	1485		
435	Jan Hołowiecki	84	2142		
436	Tegoz Pole Młynarski zwane	84	6138		
437	Mikita Gural Tegoz Pole	8	2295	46 3B.	
438	Michał Pereketko	9	1776		
439	Jasko Sulkiewicz	10	2100		
440	Wasył Kwasnica	11	2030		
441	Antoni Rutkowski	12	2100		
442	Kosc Szpik	13	2108		
443	Hrycko Jaszab	14	1584		
444	Jendruch Niedopitalski	15	1518		
445	Stach Kucharski	16	2112		
446	Wasył Hurchel	17	2112		
447	Onufry Hurchel Pole	18	1416	47 3B.	
448	Michał Hurchel	18	3/ 1327		

449	Jasko Wołoch	19	1215 3/		
450	Hrycko Benedik	93	1449		
451	Jan Figlowski	20	1656		
452	Jasko Oleiarczyn	21	1863		
453	Stecko Czmiel	22	1759 3/		
454	Iwan Czmiel	23	1449		
455	Jurko Kosztun	24	4095		
456	Tegoz Dolina czyli Pastwisko Wymulone przy Polu Uzytku połowa bierze się	24	770		
457	Marcin Szychowicz tego Pole Grunt powyrywany	25	4945	48 3B.	
458	Tegoz Dolina wymulona czyli Pastwisko Uzytku połowa	25	400		
459	Feytko Syrnik tegoz Pole	26	4600		
460	Tegoz Dolina wymulona czyli Pastwisko Uzytku połowa	26	400		
461	Michał Benedik tegoz Pole	27	5290		
462	Tegoz dolina wymulona czyli Pastwisko Uzytku połowa	27	400		
463	Jasko Wozny tegoz pole	28	5425		
464	Michał Stawarski	29	4900		
465	Mikołay Boba	30	3862		
466	Feytko Deneka	31	4635		
467	Wawrek Blawuczczak	32	4248 4/		
468	Michał Czmiel tegoz Pole	33	4377 3/	49 3B.	

469	Jusko Stawarski	34	3733 4/		
470	Iwan Romaniszyn tegoz Pole puste wymulone	35	4120		
471	Ilko Janciszyn	36	3218 4/		
472	Jendruch Kempski	37	4763 4/		
473	Feyko Plakida	38	3432		
474	Mikołay Kowalski Młynarsz	89			
475	Tegoz Ogrod przy Granicy		616		
476	Tegoz Pole przy Młynie	89	3219		
477	Pastwisko przy Polu na Gorze na drodze Krzakami zaroste Uzytku połowa	89	1200		
478	Jacko Zagurny Młynarz	90		50 3B.	
479	Do tegoz należący Ogrod		397 3/6		
480	Tegoz Pola przy Młynie		3073		
481	Tegoz Pole przy Granicy		1200		
482	Staw tegoz przy Młynie		1120		
483	Iwan Kempski tegoz Pole	39	4140		
484	Jendruch Deneka	40	3296		
485	Mikołay Boba	41	3800		
486	Pietro Szwayc	42	5112		
487	Mikołay Plakida Pole	43	6944	51 3B.	
488	Michał Lomibok	44	6165		
489	Jacko Rymnacz	45	6210		
490	Michał Szwayca	46	8448		
491	Kazek Fiatkowski	47	8118		

492	Jendruch Pelech	48	9696 3/		
493	Gmytro Steciuk	50	10057 3/6		
494	Pole Arendarskie	96	25833		
495	Jan Boguslawski	65	6162		
496	Jan Stawarski	57	1230		
497	Jasko Sopinski	58	5897 1/6		
498	Michał Wirga tegoz Pole	59	5445	52 зв.	
499	Mikołaj Janczyszyn	55	3340		
500	Jachim Kosztun	56	2755 3/		
	(підбита сума)				
	GRUNTA (помилка в літері G написана дуже дивно) na Zadebirzu				
501	Ilko Janczyszyn Pole	36	279 3/6		
502	Tegoz laka przy polu	36	342		
503	Iwan Romaniszyn Pole	35	387		
504	Tegoz laka przy polu	35	342		
505	Jusko Stawarski Pole	34	387		
506	Tegoz Laka przy Polu	34	342		
507	Michał Czmiel Pole	33	219		
508	Michał Czmiel łąka	33	190	53 зв.	
509	Feytko Deneka Pole	31	441		
510	Tegoz łąka przy Polu	31	266		
511	Wawrek Bławurczak Pole	32	252		

512	Tegoz Łąka przy Polu	32	152		
513	Mikoła Boba Pole	30	441		
514	Tegoz Łąka przy Polu	30	266		
515	Michał Stawarski Pole	29	882		
516	Tegoz Łąka przy Polu	29	532		
517	Jusko Wozny Pole	28	1008		
518	Tegoz Łąka przy Polu	28	608		
519	Michał Benedyk Pole	27	724		
520	Tegoz Łąka przy Polu	27	437		
521	Feytko Syrnik Pole	26	630		
522	Tegoz łąka przy Polu	26	380		
523	Marcin Sychowicz Pole	25	1000	54 3B.	
524	Tegoz Łąka przy Polu	25	500		
525	Jurko Kosztun Pole	24	1000		
526	Tegoz Łąka przy Polu	24	500		
527	Pole trzyma Luczka Niedopytalski	73	500		
528	Tegoz Łąka przy Polu	73	250		
529	Ilko Czerny tegoz Pole	75	500		
530	Tegoz Łąka przy Polu	75	250		
531	Jurko Niedopytalski Pole	76	550		
532	Tegoz Łąka przy Polu	76	275		
533	Pietro Slosarz tegoz Pole	77	500		

534	Tegoz Łąka przy Polu	77	250		
535	Iwan Czmiel tegoz Pole	23	1441		
536	Tegoz Łąka przy Polu	23	550		
537	Istecko Czmiel tegoz Pole	22	1310	55 3B.	
538	Tegoz Łąka przy Polu		500		
539	Jasko Olejarczyn Pole	21	1048		
540	Tegoz Łąka przy Polu		400		
541	Jan Figlowski Pole	20	1128		
542	Tegoz Łąka przy Polu		400		
543	Hrycko Benedyk Pole	93	1198 3/6		
544	Tegoz Łąka przy Polu		425 3/6		
545	Jasko Wołoch Pole	19	1470		
546	Tegoz Łąka przy Polu		217		
547	Michał Hurchel Pole	18	1680		
548	Tegoz Łąka przy Polu		248		
549	Onufry Hurchel Pole	18	1680		
550	Tegoz Łąka przy Polu		279		
551	Wasył Hurchel Pole	17	1680		
552	Tegoz Łąka przy Polu		248		
553	Stach Kucharski Pole	16	1680	56 3B.	
554	Tegoz Łąka przy Polu	16	248		

555	Jendruch Niedopytalski	15	1470		
556	Tegoz Łąka przy Polu	15	217		
557	Hrycko Jastrzab Pole	14	1470		
558	Tegoz Łąka przy Polu	14	217		
559	Kość Szpik tegoz Pole	13	2940		
560	Tegoz Łąka przy Polu	13	434		
561	Antek Rutkowski Pole	12	2520		
562	Tegoz Łąka przy Polu	12	372		
563	Wasył Kwasnica Pole	11	1300		
564	Tegoz pole puste za Pastwisko rachuje się połowa użytku	11	800		
565	Tegoz Łąka przy Polu	11	150		
566	Jan Sutkowicz Tegoz Pole	10	1300	57 3B.	
567	Tegoz Pole puste		800		
568	Tegoz Łąka przy Polu	10	150		
569	Michał Pereketko Pole	9	2989		
570	Hrycko Kobza tegoz Pole	86	3283	3/	
571	Gura Polanka czyli Pastwisko Panskie Krzakami zaroste Użytku połowa bierze się	1	19200		
572	Antek Rutkowski tegoz łąka pod Gura na Dolinie przy Małachoskiej Granicy	12	310		
573	Wasył Kwasnica Łąka	11	200		

574	Jan Sulkowicz	10	200		
575	Michał Pereketko	9	340		
576	Mikita Gural	8	847		
577	Fedko Syrnik tegoz Łąka	26	532	58 зб.	
578	Stach Kucharski	16	336		
579	Macko Niedopytalski	15	486		
580	Fedko Syrnik	26	105		
581	Michał Benedyk	27	105		
582	Fedko Syrnik Pole	26	420		
583	Michał Benedk Pole	27	420		
584	Marcin Szychowicz Łąka	25	756		
585	Jurko Kosztun	24	112		
586	Temusz należące Pole nadatek	24	450		
587	Feydko Syrnik Pole	26	225		
588	Michał Benedyk Pole nadatek	27	225	59 зб.	
589	Jurko Niedopytalski Pole	76	1850		
590	Pietro Slosarz Pole	77	1232		
591	Pole podłe pustka trzymaj Luczka Niedopytalski	73	1190		
592	Ilko Czerny Pole podłe	75	980		
593	Wasył Kwasnica Pole	12	220		
594	Kość Szpik tegoz Pole	13	378		
595	Jurko Kosztun Pole	24	924		
596	Marcin Szychowicz Pole	25	836		
	(підбито суму)				

	GRUNTA OD GRANICY ZAMARSTYNY KAZABANOWA GURA				
597	Fedko Plakida Pole	38	3477		
598	Iwan Kempski tegoz Pole	39	1830	60 3B.	
599	Jendruch Kempski	37	1529		
600	Ilko Janciszyn	36	1320 3/6		
601	Michael Czmiel	33	1390		
602	Wawrzek Blawuzczak	32	1390		
603	Fedko Deneka	31	1390		
604	Mikołay Boba	30	1529		
605	Mikołay Stefaniszyn	41	1578		
606	Jendruch Deneka Popuste nie urodzayne	40	1200		
607	Pole Panskie na Kicurowe (???)	1	5768 3/6		
608	Wygon Gromadzki ile Droga adotego Piasky Uzytku czwarta część bierze się				
609	Macko Niedopytalski Pole	82	756	61 3B.	
610	Michał Warunek	85	1110		
611	Macko Kydłaty	81	1850		
612	Jan Holiwicki	84	2146		
613	Tegoz Dolina czyli Łąka	84	540		
614	Tegoz Pole nad Dolino	84	680		
615	Jan Sulkiwicz Pole	10	1088		
616	Wasył Kwasnica Pole	11	1198 3/		

617	Anton Rutkowski Pole	12	1117 3/6		
618	Kość Szpik Pole	13	1256		
619	Hrycko Jastrzomb Pole	14	1105	62 3B.	
620	Jendruch Niedopytalski	15	1020		
621	Stach Kucharski	16	1120		
622	Wasył Hurchel	17	1275		
623	Onyfry Hurchel	18	1190		
624	Michał Hurchel	18	1190		
625	Jasko Wołoch	19	1190		
626	Hrycko Benedyk	93	1105		
627	Jan Figłowski	20	1360		
628	Jasko Oleiarczyn Pole	21	1760	63 3B.	
629	Tegoz Grunt Krzaczysty czyli Pastwisko użytku połowa bierze się	21	216		
630	Steczko Czmiel Pole	22	1760		
631	Tegoz Grunt Krzaczysty czyli Pastwisko użytku połowa bierze się	22	216		
632	Iwan Chmiel Pole	23	1760		
633	Tegoz Grunt Krzaczysty czyli Pastwisko użytku połowa bierze się	23	216		
634	Luczka Niedopytalski Pole	73	1210		
635	Tegoz Grunt Krzaczysty czyli Pastwisko użytku połowa bierze się	73	1483		
636	Ilko Czerny Pole	75	1358 3/		
637	Jurko Niedopytalski Pole	76	1358 2/6	64 3B.	

638	Pietro Słusarz Pole	77	1358 2/6		
639	Michał Warunek	85	45		
640	Pole Karczmarzkie w Lesie w tym Gruncie są Wymuły	96	3198		

**Францисканська метрика села Збоїська
ЦДІА України у Львові, ф. 20, оп. 12, спр. 60**

Топ №(Й)	Топ №(Ф)	Запис	К №	Площа	Аркуш	Примітки
		Jan de Nikorowicz Wlasciciel			1 зв.	
1	1	Dwór N Domu	80			
2	2	Plac na Dziedzincu	80			
3	3	Ogród Panski pod Lipami	80	2117		
4		Blich zwany	80	4028		Виправлення, помилка в цифрі
	4	Ogrodem pozostalo	80			
5	5	Sadek za Stodolą	80	435		
	5 1/2	Ze zlego wyrachowania przybywa	80	100		
6	6	Ogród Panski przy brabzezyi (???)	80	340		
7	7	Ogród Wielki Sad	80	3010	2 зв.	
8		.... Pod Stadniu (??)	80	950		
	8	Kwasnica Semion	6			
	9	Ogrodem pozostalo	80			
9	10	Ogrod na gumnie	80	95		
10	11	Plac z Halupy obrocony na Ogrod		20		
11	12	Ogrod na gumnie	80	729		
12	13	Hurhal Onufry	79		3 зв.	
13	14	Ogród tegoz		1268		

14	15	Wąsowiezowa Onufrowa	78			
15	16	Ogród teyze		1102		
16	17	Borsokowski Michał	77			
17	18	Ogrod tegoz		286		
18	19	Figłowski Szczepan	70		4 3B.	
19	20	Ogród tegoz		361		
20	21	Stawarski Fedko	75			
21	22	Ogrod tegoz		360		
22	23	Pusty Ogrod czynsz(?) Kudłaty Jędrzy		498		
23	24	Kudłaty Jędrzy				
24	25	Ogrod tegoz		962		
25	26	Janczyszyn Onufry	72			
26	27	Ogrod Janazyszynskiego Onufrego		760	5 3B.	
27	28	Podolski Michał Xiądz	71			
28	29	Ogrod tegoz		1488		
29+30	30	Cmentarz				
31	31	Kempski Stefan i wspólnik tegoz	70			
32	32	Ogrod tychze		714		
33	33	Janczyszyn Wasyl	69		6 3B.	
34	34	Ogrod tegoz		698		
35	35	Janczszyn Stefan	68			
36	36	Ogrod tegoz		809		
37	37	Wąsowicz Sobko	67		7 3B.	
38	38	Ogrod tegoz		910		
39	39	Szwayca Stefan	64			

40	40	Ogrod tegoz		850		
41	41	Sołyk Szymon	63			
42	42	Ogrod tegoz		1259		
43	43	Stawarski Stanisław	63			
44	44	Ogrod Stawarskiego Stanisława		1198	8 зб.	
45	45	Naoral Piotr	61			
46	46	Ogrod tegoz		1060		
	46 1/2	Przybyloze złego wyrachowania		10		
47	47	Kwiatkowski Jędrzy Młynarz	60			
48	48	Ogrod tegoz		1068		
49	49	Pole tegoz przy Ogrodzie		1530		
50		Ogrod Arendarski	96	1037	9 зб.	
	50	Dworskie	80			
	51	Stas Panko	3			
	52	Kosztun Iwan	66			
51	53	Aręnda Panska	96			
52	54	Ogrod przy Arędzie		185		
53	55	Wirga Michał	59			
54	56	Ogrod tegoz		1740		
55	57	Pole tegoz przy Ogrodzie		300		
56	58	Sapinski Jan	58			
		i wspolnik tegoz	94			
57	59	Ogrod Jana Sapinskiego i wspolnika	2	1650	10 зб.	
58	60	Łąka tychze przy Ogrodzie		1404		
59		Staw Panski Kwiatkowskiego zwany	80	1164		помилка в цифрі, його виправлення

	61	Stawarski Michał	103			
	62	Ogrod tegoz				
	63	Stawem reszta	80			
60	64	Pastwisko Gromadzkie na Stawisku		1260		
61	65	Sias Dmytro	97			
62	66	Ogrod tegoz		192		
63	67	Bogusławski Hrynko Młynarz	65		11 3B.	
		i wspolnik tegoz	74			
64	68	Ogrod tychze		480		
65	69	Pastwisko Gromadzkie za Maruszczakiem czyli łąka		399		
66		Staw Panski przy Boguslawskiem	80	1200		
	70	Pastwisko Gromadzkie				
	71	Stawem reszta	80			
67	72	Gerczuk Dmytro	87			
68	73	Ogrod tegoz		864		
69		Pastwisko gromadzkie uzytku połowa		5072	12 3B.	
	74	Sias Dmytro	97			
	75	Niedopytalska Janowa	83			
	76	Gerczuk Iwan	99			
	77	Rządcki Ignacy Młynarz	89			
	78	Pastwisko gromadzki reszta				
70	79	Szkola gromadska	102			
71	80	Ogrod do teyze		476		
72	81	Plakida Jurko	85			

73	82	Ogrod Plakidy Jurka	85	362	13 3B.	
74	83	Plac halupy obrocony na				
	83 1/2	Pastwisko gromadzkie		20		
75	84	Pastwisko gromadzkie		88		
76	85	Holowacki Jan Młynarz	84			
77	86	Ogrod tegoz		585		
78	87	Staw Panski przy Młynie Hołowieckiego	80	1350		
	88	Karczemka na grobli Stawie	92			
79	89	Hurhal Mikoła	82			
80	90	Ogrod Hurchala Mikoły	82	234	14 3B.	
81	91	Łaka tegoz przy Ogrodzie		1224		
82	92	Kudłaty Tomko	81			
83	93	Ogrod tegoz		621		
84	94	Łaka tegoz przy Ogrodzie		1228		
85	95	Kwasnica Semion Młynarz	6			
85 1/2		Staw panski przy Młynie Kwasnicy	80	720		
	96	Kwasnica Semion	80			
	97	Stawem reszta				
86	98	Czmiel Matwy	5			
87	99	Ogrod tegoz		800		
88	100	Łaka tegoz przy Ogrodzie		1971		
89		Lasek pański na gurze, ile same Krzaki za pastwisko	80	1095	15 3B.	

		polowa uzytku bierze się				
	101	Czmiel Michal	4			
	102	Laskiem panskiem reszta	80			
90	103	Michal Czmiel	4			
91	104	Ogrod tegoz		280		
92	105	Łaka tegoz przy Ogrodzie		1911		
93	106	Lasek pański na górze same krzaki	80	1314		
94	107	Smietana Jędrzey	2			
95	108	Ogrod tegoz		1304		
96	109	Pole przy ogrodzie Smietany Jędrzeja		1194	16 3B.	
97	110	Łaka tegoz przy Ogrodzie		2130		
98	111	Stawek tegoz przy Mlynie		1470		
99	112	Ogrod panski wielki zwany		4121		
	113	Woycechowi Kucharskiemu nadany	86			
100	114	Nowak Jasko	7			
101	115	Ogrod tegoz		358		
102	116	Ogrod Jana Hołowieckiego	84	494	17 3B.	
103	117	Taradun Wasyl	8			
104	118	Ogrod tegoz		425		
105	119	Peretiatko Jasko	9			
106	120	Ogrod tegoz		1108		
107	121	Antoszewski Sobko	10			
108	122	Ogrod tegoz		527		
109	123	Janczyszyn Dmytro	11		18 3B.	
110	124	Ogrod tegoz		487		

111	125	Rudkowski Michal	12			
112	126	Ogrod tegoz		604		
113	127	Szpik Olena	13			
114	128	Ogrod tegoz		478		
115	129	Jasząb Przesko	14			
116	130	Ogrod tegoz		472		
117	131	Niedopytalski Wasył	15		19 3B.	
118	132	Ogrod tegoz		473		
119	133	Kucharski Kuba	16			
120	134	Ogrod tegoz		458		
121	135	Hurhal Hrynko	17			
122	136	Ogrod tegoz		355		
123	137	Hurhal Wawrzko	18			
124	138	Ogrod tegoz		598		
125	139	Plakida Onufry	100		20 3B.	
126	140	Ogrod tegoz		582		
127	141	Pelech Stefard	19			
128	142	Ogrod tegoz		317		
129	143	Wirga Kasper	93			
130	144	Ogrod tegoz		385		
131	145	Figłowski Blazej	20		21 3B.	
132	146	Ogrod tegoz		494		
133	147	Wiczanoski Jurko	21			
134	148	Ogrod tegoz		574		
135	149	Czmiel Stecko	22			
136	150	Ogrod tegoz		668		
137	151	Czmiel Hrynko	23		22 3B.	
138	152	Ogrod tegoz		776		
139	153	Droga czyli Wygon niemierzony				
140	154	Benedyk Iwan	24			

141	155	Ogrod tegoz		576		
142	156	Szychowicz Błazej	25			
143	157	Ogrod tegoz		642		
144	158	Syrnik Mikoła	26		23 3B.	
145	159	Ogrod tegoz		554		
146	160	Benedyk Stefan	27			
147	161	Ogrod tegoz		437		
148	162	Wąsowicz Fedko	28			
149	163	Ogrod tegoz		976		
150	164	Stawarski Antoni	29		24 3B.	
151	165	Ogrod tegoz		918		
152	166	Hurhal Michał	30			
153	167	Ogrod tegoz		262		
154	168	Deneka Mikolay	31			
155	169	Ogrod tegoz		275		
156	170	Błauszeszak Dmytro	32			
157	171	Ogrod tegoz		228		
158	172	Czmil Olexa	33			
159	173	Ogrod tegoz		195		
160	174	Hrywnacz Jan	34		25 3B.	
161	175	Ogrod tegoz		234		
162	176	Hrywnacz Jasko	35			
163	177	Ogrod tegoz		264		
164	178	Janczyszyn Iwan	36			
165	179	Ogrod tegoz		193		
166	180	Plakida Hrynko	37		26 3B.	
167	181	Ogrod tegoz		326		
168	182	Plakida Jasko	38			
169	183	Ogrod tegoz		247		
170	184	Perczuk Stefan	39			

171	185	Ogrod tegoz		281		
172	186	Deneka Jędrzey	40		27 3B.	
173	187	Ogrod tegoz		344		
174	188	Wąsowicz Panko	41			
175	189	Ogrod tegoz		527		
176	190	Pełech Stefan	42			
177	191	Ogrod tegoz		325		
178	192	Plakida Mikoła	43		28 3B.	
179	193	Ogrod tegoz		310		
180	194	Plakida Jędrzey	44			
181	195	Ogrod tegoz		650		
182	196	Pelech Jasko	45			
183	197	Ogrod tegoz		692		
184	198	Janczyszyn Jasko	46		29 3B.	
185	199	Ogrod tegoz		1090		
186	200	Fiatkowski Kaziemerz	47			
		i współnik tegoz	48			
187	201	Ogrod tychze		1093		
187 1/2	202	Pelech Wasyl	48			
188		Pelech Stefan	49			
189	203	Ogrod tychze		1452		
190	204	Stec Ilko	50			
191	205	Ogrod Stecia Ilka	50	1268	30 3B.	
192	206	Kosztun Hrynko i współnik tegoz	56			
193	207	Ogrod tychze		782		
	207 1/2	Przyło ze zlego wyrachowania				
194	208	Komar Michał	55			
195	209	Ogrod tegoz		652		

196	210	Zerebecki Michał	51		31 3B.	
197	211	Ogrod tegoz		777		
198	212	Perezuk Jakim	52			
199	213	Ogrod tegoz		641		
200	214	Rudkowski Szymon	53			
201	215	Ogrod tegoz		630		
202	216	Kudlaty Woyciech	54			
203	217	Ogrod tegoz		456		
204	218	Stawarski Piotr	57		32 3B.	
		i współnik tegoz	1			
205	219	Ogrod tychze		1156		
	219 1/2	Ze zlego wyrachowania przybyło		320		
206	220	Pole tychze przy ogrodzie		1050		
207	221	Pole panskie przy Arzędzie	80	1131		
		GRÓNTA NA BLICHAH			33 3B.	
208	222	Kasztun Iwan pole	66	1098		
209	223	Zagurny Michał Młynarz	90			
		Łaka tegoz przy Granicy Malechowskiej		3276		
210	224	Kwiatkowski Jędrzy Młynarz	60			
		Pole tegoz za Małysowym pod Rzeką		8872		
211	225	Plakida Jasko pole	38	1230		
212	226	Perczuk Stefan pole	39	1189		
213	227	Deneka Jędrzey pole	40	1494		

214	228	Wąsowicz Panko pole	41	1147		
215	228 1/2	Perczuk Jakim pole przy Młynorzowym	52	1122		
216	229	Zerebecki Michał pole	51	1102		
217	230	Kudłaty Woyciech pole	54	944	34 3B.	
	230 1/2	Ze zlego wyrachowania		100		
218	231	Pudkowski Szymon pole	53	494		
219	232	Naoral (?) Piotr	61	716		
220	233	Stawarski Stanisław	62	640		
221	234	Siac Panko	3	609		
222	235	Kwiatkowski Jędrzy	60	962		
223	236	Hurhal Mikoła	82	1545		
224	237	Pelech Stefan	42	875		
225	238	Plakida Michał	43	1330	35 3B.	
226	239	Plakida Jędrzey	44	770		
227	240	Pelech Jasko	45	840		
228	241	Nasadnik Antoni	88	2072		
229	242	Pole tegoz przy łące		2040		
230	243	Pole tegoz		420		
231	243 1/2	Nasadnik Antoni Młynarz	88			
232	244	Ogrod tegoz		594		
233	245	Łąka tegoz za Ogrodem koło Małysowey (?)		2035		
234		Łąka Arędarska za Młynem ku granicy Zniesienskiej		5676	36 3B.	

	246	Nasadnik Antoni	88			
	247	Stawarski Michał	103			
235	248	Plakida Hrynko Łąka za Małysowa do granicy Dominikanskiej	37	300		
236	249	Janczyszyn Jan	36	225		
237	250	Hrywnacz Jasko	35	150		
238	251	Hrywnacz Jan	34	50		
239	252	Błoto pod granicą Dominikanską niemierzona (?)				
240	253	Nasadnik Antoni Łąka od zniesienia	88	7100		
241	254	Łąka tegoz klinek przy pastwisku		1210		
242	255	Ogrod tegoz przy Młynie		3380		
243	256	Łąka tegoz pod Lęgiem		6764		
244	257	Wirga Michał Łąka	59	666	37 3B.	
245	258	Sapinski Jan	58			
		i wspolnik tegoz	94	777		
246	259	Zerebecki Michał pole	51	976		
247	260	Perczuk Jakim	52	528		
	260 1/2	Przybyło ze złego wyrachowania		200		
248	261	Siac Dmytro	97	4820		
249	262	Bogusławski Hrynko	65			
		i wspolwłasticiel	74	1680		

	262 1/2	Przybyloze złego wyrachowania		400		
250	263	Hurhal Michał	30	539		
251	264	Łąka tegoz przy Polu		350		
252	265	Deneka Mikolay	31	640	38 3B.	
	265 1/2	Przybylo ze złego wyrachowania		400		
253	266	Bławszazak Dmytro	32	836		
254	267	Czmił Olexa pole	33	1020		
	267 1/2	Przybylo ze złego wyrachowania		20		
		ŁAKI NA BLICHACH				
255	268	Sotyk Szymon	69	972		
256	269	Rudkowski Szymon	53	972		
257	270	Kudlaty Woytko	54	1501		
258	271	Kosztun Hrynko i wspólnik tegoz	56	1575		
259	272	Komar Michał	55	1260		
260	273	Szwayca Stefan	64	1176		
261	274	Janszczyszyn Onufry	72	1323	39 3B.	
262	275	Kudlaty Jędrzey	73	1249		
263	276	Wirga Michał	59	1225		
264	277	Sapienski Jan	58			
		i wspólnik tegoz	74	1225		
265	278	Kemski Stefan	70			
		i wspólnik tegoz		2548		
266	279	Janczyszyn Wasył	69	2210		

267	280	Perczuk Dmytro	87	1887		
268	281	Wąsowicz Panko	41	1496		
269	282	Deneka Jędrzey	40	1364		
270	283	Perczuk Stefan	39	1320		
271	284	Plakida Jasko	38	1320		
272	285	Peretiatko Jasko	9	1732		
273	286	Taradun Wasyl	8	1732	40 3B.	
274	287	Podolski Michał Paroch RG		670		
275	288	Stawarski Antoni	29	1216		
276	289	Wąsowicz Fedko	28	1089		
277	290	Holowiecki Jan	84	2244		
278	291	Janczszyn Stefan	68	1067		
279	292	Wąsowicz Sobko	67	1204		
280	293	Kudlaty Woyciech	54	577		
281	294	Rudkowski Szymon	53	577		
		SUMMA				
282	295	Kwiatkowski Jędrzey pole	60	1100		
283	296	Perczuk Jakim	52	567		
284	297	Zerebecki Michał	51	630		
285	298	Kudlaty Woychiech	54	595	41 3B.	
286	299	Rudkowski Szymon	53	640		
287	300	Naoral (?) Piotr	61	1403		
288	301	Tegoz Łąka przy polu		3/42		

289	302	Stawarski Stanisław pole	62	2092		
290	303	Łąka tegoz przy Polu		3/332		
291	304	Sotyk Szymon pole	63	1485		
292	305	Swayca Stefan	64	1504		
293	306	Wąsawiecz Sobko	67	3/1559		
294	307	Janczszyn Stefan	68	3/1578		
295	308	Janczszyn Wasyl	69	1501	42 3B.	
296	309	Kemski Stefan i wspólnik tegoz	70	3/1501		
297		Polonski Michał Kiądz RG	71	4921		
	310	Cerkiew nowa				
	311	Polem reszta				
298	312	Janczszyn Onufry	72	1188		
299	313	Tegoz dolinka czyli Łąka przy Polu		126		
300	314	Kudlaty Jędrzey Pole	73	1122		
301	315	Tegoz dolinka czyli Łąka przy Polu		133		
302	316	Pustka Kudlaty Jędrzey czynszuę (?)	73	1133	43 3B.	
303	317	Stawarski Fedko	75	1165		
304	318	Figłowski Szczepan	76	1334		
305	319	Borkowski Michał	77	1134		
306	320	Lan Panskie pod Adamem	80	5565		
307	321	Pole panskie pod Lipami	80	16006		
308		Pole Łan Panski za panskim	80	29718		

		Sadem do Granicy Zamarstynowskiej				
	322	Na Ogród wzięto	80			
	323	Polem reszta				
		GRUNTA NA CZARNOZIEMIE				
309	324	Smietana Jędrzey Młynarz	2			
		Pole tegoz przy Granic Zamarst.		1600		
310	325	Kudłaty Tomko	81		44 3B.	
311	326	Pole Lan Panski Czarnoziemnia	80	26838		
312	327	Pole panskie za Kiernicą	80	6785		
313	328	(?) panskie na Zazuli	80	1274		
	328 1/2	Przybylo ze złego wyrachowania	20			
314	329	Wąsowiczowa Onufrowa	78	2352		
315	330	Łąka teyze przy polu		520		
316	331	Hurhal Onufry	79	2550		
317	332	Łąka tegoz przy Polu		5/555		
318	333	Bogusławski Hrynko	65	403		
		i wspolnik tegoz	74			
319	334	Pole tyche przy Ogrodzie		3/3859		
320	335	Bogusławski Hrynko	65		45 3B.	
		i wspolnik tegoz - łąka	74	1311		
321	336	Pole panskie pasieczysko	80	2568		
322	337	Kwiatkowski Jędrzey łąka	60	210		

323	338	Łąki panskie		54980		
324		Pastwisko panskie czyli łąka gatunku dobrego	80	27575		
	339	Kucharski Woyciech	86			
	340	Zagurny Michał	90			
	341	Panskie reszta	80			
325	342	Nowak Jasko	7	3318	46 3B.	
326	343	Smietana Jędrzey	2	990		
327	344	Plakida Jurko	85	1550		
328	345	Kudlaty Tomko	81	1105		
329	346	Smietana Jędrzey	2	5014		
330	347	Kosztun Hrynko	56	852		
		i wspólnik tegoz				
331	348	Komar Michał	55	770		
332	349	Bogusławski Hrynko	65			
		i wspólnik tegoz	74	3192		
333	350	Hurhal Mikoła	82	336		
334	351	Zerebecki Michał	51	722		
335	352	Perczuk Jakim	52	722		
336	353	Stawarski Piotr i wspólnik tegoz		1120	47 3B.	
337	354	Holowiecki Jan	84	2400		
338	355	Wasył Pełech	48			
		i wspólnik tegoz Łąki pod Rzeko na Czarnoziemi	49	624		
339	356	Stec Ilko	50	624		
340	357	Wąsowiczowa Onufrowa	78	741		

341	358	Hurhal Onufry	79	702		
342	359	Hurhal Michalko	30	646		
343	360	Deneka Mikoła	31	646		
344	361	Błauszczak Dmytro	32	646		
345	362	Czmil Olexa	33	646		
346	363	Szwayca Jasko	46	595		
347	364	Fiatkowski Kazik	47	595	48 3B.	
		i wspolnik tegoz	48			
348	365	Pelech Wasyl	48	352		
		i wspolnik tegoz	49			
349	366	Stec Ilko	50	352		
350	367	Pelech Stefan	42	362		
351	368	Plakida Mikoła	43	362		
352	369	Plakida Jędrzey	44	362		
353	370	Pelech Iwan	45	362		
354	371	Plakida Jasko	38	3/229		
355	372	Perczuk Stefan	39	3/229		
356	373	Deneka Jędrzey	40	3/229		
357	374	Wąsowicz Panko	41	3/229		
358	375	Benedyk Iwan	24	162		
359	376	Szychowich Blazko	25	162	49 3B.	
360	377	Syrnik Mikoła	26	162		
361	378	Benedyk Stefan	27	162		
362	379	Figlowski Błazey	20	162		
363	380	Wilezanowski Jurko	21	162		
364	381	Czmil Stecko	22	162		

		ŁĄKI POD RZEKĄ NA CZARNOZIEM				
365	382	Czmił Hrynko	23	207		
366	383	Pelech Stefan	19	207		
367	384	Wirga Kasper	93	207		
368	385	Hurhal Wawrzko	18	207		
369	386	Plakida Onufry	100	3/94		
370	387	Jasrżab Przesko	14	3/94	50 3B.	
371	388	Niedopytalski Wasil	15	3/94		
372	389	Kucharski Kuba	16	3/94		
373	390	Hurhal Hrynko	17	77		
374	391	Antoszewski Sobko	10	77		
375	392	Janczyszyn Dmytro	11	77		
376	393	Rudkowski Michał	12	77		
377	394	Szpik Olexa	13	96		
378	395	Borkowski Michał	77	96		
379	396	Figłowski Szczepan	76	96		
380	397	Stawarski Fedko	75	96		
381	398	Pustka czynszuie Jędrzey Kudłaty	73	96		
382	399	Hrywnacz Jan	34	2/123	51 3B.	
383	400	Hrywnacz Jasko	35	2/129		
384	401	Janczyszyn Iwan	36	3/129		
385	402	Plakida Hrynko	37	3/129		
386	403	Droga do Dworu		3/178		

387	404	Łąka Pańska 20 (ku) Rzeką	80	4177		
		ŁĄKI POD DROGĄ CESARSKĄ ZA RZEKĄ				
388	405	Siac Dmytro	97	840		
389	406	Plakida Hrynko	37	671		
390	407	Janczyszyn Iwan	36	3/676		
391	408	Hrywnacz Jasko	35	682	52 3B.	
392	409	Hrywnacz Jan	34	687		
393	410	Pustka Kudlaty Jędrzey czynszyje	73	756		
394	411	Stawarski Fedko	75	762		
395	412	Figlowski Szczepan	76	768		
396	413	Borkowski Michał	77	645		
397	414	Szpik Olexa	13	650		
398	415	Rudkowski Michał	12	585		
		ŁĄKI ZA RZEKĄ DO GRANICY DOMINIKANSKIEJ				
399	416	Janczyszyn Dmytro	11	3/571		
400	417	Antoszewski Sobko	10	3/571		
401	418	Hurhal Hrynko	17	695		
402	419	Kucharski Kuba	16	635	53 3B.	
403	420	Niedopytalski Wasył	15	3/571		
404	421	Jasrżab Przesko	14	3/571		
405	422	Plakida Onufry	100	3/571		

406	423	Hurhal Wawrzko	18	3/571		
407	424	Wirga Kasper	93	3/571		
408	425	Pelech Stefan	19	3/571		
409	426	Czmił Hrynko	23	3/571		
		ŁĄKI ZA RZEKĄ DO GRANICY PRZEDMIEJSKIEY				
410	427	Czmił Stecko	22	2/527		
411	428	Wilczanowski Jurko	21	2/527		
412	429	Figłowski Błazey	20	2/527		
413	430	Benedyk Stefan	27	2/527		
414	431	Syrnik Mikołay	26	2/527	54 3B.	
415	432	Szychowicz Błazko	25	2/527		
416	433	Benedyk Iwan	24	2/527		
417	434	Wąsowicz Panko	41	2/527		
418	435	Deneka Jędrzey	40	2/527		
419	436	Gerczuk Stefan	39	2/527		
420	437	Plakida Jasko	38	2/527		
421	438	Pelech Iwan	45	678		
422	439	Plakida Jędrzey	44	459		
423	440	Płakida Mikolay	43	459		
424	441	Pelech Stefan	42	453		
425	442	Stec Ilko	50	297		
426	443	Pelech Wasyl	48		55 3B.	
		i wspólnik tegoz	44	297		
427	444	Fiatkowski Kazek	47			
		i wspólnik tegoz	48	240		

428	445	Szwayca Jasko	46	3/217		
429	446	Smietana Jędrzey Pole Kolo Bani, dołowate, częścią puste wymulone	2	3/12934		
430		Pole panskie na piaskach do drogi, częścią ugory piaszczyste i powymulowane	80	50424		
	447	Taradun Wasyl	8			
	448	Pole panskie reszta	80			
431	449	Pole pańskie za wielkim Ogrodem grunt lepszy	80	15919		
432	450	Nowak Jasko Pole	7	3/1912	56 3B.	
433	451	Kosztun Hrynko i współnik tegoz	56	2/1435		
434	452	Komar Michał	55	1485		
435	453	Holowiecki Jan pole zagroda	84	2142		
436	454	Pole tegoz Młynarski	84	6138		
437	455	Taradun Wasyl	8	2295		
438	456	Peretiatko Jasko	9	1776		
439	457	Antoszewski Sobko	10	2100		
440	458	Janczyszyn Dmytro	11	2030		
441	459	Rudkowski Michał	12	2100		
442	460	Szpik Olexa	13	2108		
443	461	Jasrżab Przesko	14	1584		
444	462	Niedopytalski Wasyl pole jałowe pustkę		1518		

445	462 1/2	Kucharski Kuba	16	2112	57 3B.	
446	463	Hurhal Hrynko	17	2112		
447	464	Hurhal Wawrzko	18	1416		
448	465	Plakida Onufry	100	3/1327		
449	466	Pelech Stefan	19	3/1215		
450	467	Wirga Kasper	93	1449		
451	468	Figlowski Blazej	20	1656		
452	469	Weleszanowski Jusko	21	1863		
453	470	Czmił Stecko	22	3/1759		
454	471	Czmił Hrynko	23	1449		
455	472	Benedyk Iwan Gront podly	24	4095		
456	473	Tegoz dolina czyli pastwisko wymulone przy polu uzytku polowa				
457	474	Szychowicz Błazko Grunt powyrywany	25	4945	58 3B.	
458	475	Tegoz dolinka wymolona czyli pastwisko uzytku polowa		400		
459	476	Syrnik Mikola	26	4600		
460	477	Tegoz dolina czyli pastwisko wymulone przy polu uzytku polowa		400		
461	478	Benedyk Stefan pole	27	5290		
462	479	Tegoz dolina czyli pastwisko wymulone przy polu uzytku polowa		400		
463	480	Wąsowicz Fedko pole	28	5425		
464	481	Stawarski Antoni	29	4900		
465	482	Hurhal Michal	30	3/3862		

466	483	Deneka Mikola pole częścią wymulone	31	4635		
467	484	Błuszczak Dmytro	32	4/4248		
468	485	Czmił Olexa	33	3/4377		
469	486	Hrywnacz Jan pole	34	4/3733	59 3B.	
470	487	Hrywnacz Jasko poe tegoz częścią pustka i wymulony	35	4120		
471	488	Janczyszyn Iwan grunt wymulona	36	3218		
472	489	Plakida Hrynko grunt wymulony częścią nie szce (?)	37	4/4763		
473	490	Plakida Jasko	38	3432		
474	491	Zagurny Michał Młynarz	90			
475	492	Ogrod tegoz przy Granicy		616		
476	493	Pole tegoz przy Młynie		3219		
477	494	Zagurnego Mikoła pastwisko przy polu na gurze ku drogą uzutku polowa		1200	60 3B.	
478	495	Plac halupy obrocony na				
	495 1/2	Ogrod tegoz	90	40		
479	496	Ogrod tegoz		3/397		
480	497	Pole tegoz przy Młynie		3073		
481	498	Pole tegoz przy Granicy		1200		
482	499	Staw tegoz przy Młynie		1120		

		GRÓNTA NA ZAGUMIENKACH				
483	500	Gerczuk Stefan pole	39	4140		
484	501	Deneka Jędruch pole	40	3296	61 3B.	
485	502	Wąsowicz Panko	41	3800		
486	503	Pełech Stefan	42	3/5112		
487	504	Plakida Mikołaj	43	6544		
488	505	Plakida Jędruch	44	6165		
489	506	Pelech Jasko	45	6210		
490	507	Janczyszyn Jasko w tym groncie są wymuły	46	8448		
491	508	Fiatkowski Kazik	47			
		i wspolnik tegoz	48	8118		
492	509	Pelech Wasyl	48			
		i wspolnik tegoz	49	3/9696		
493	510	Stec Ilko	50	3/10057		
494	511	Pole Arędarskie czyli panskie	80	25833		
495	512	Bogusławski Hrynko	65		62 3B.	
		i wspolnik tegoz	74	6162		
496	513	Stawarski Piotr	57			
		i wspolnik tegoz	1	1230		
497	514	Sapinski Jan	58			
		i wspolwłasciciel tegoz	94	5837		
498	515	Wirga Michał	59	5445		
499	516	Komar Michał	55	3340		

500	517	Kosztun Hrynko i współnik tegoz	56	3/2755		
		GRONTA NA ZADEBIRZU KOŁO ZAGURNEGO				
501	518	Janczyszyn Iwan	36	279		
502	519	Łąka tegoz przy Polu		342		
503	520	Hrywnacz Jasko pole	35	387		
504	521	Łąka tegoz przy Polu		342		
505	522	Hrywnacz Jasko pole	34	387	63 3B.	
506	523	Łąka tegoz przy Polu		342		
507	524	Czmił Olexa pole	33	215		
508	525	Łąka tegoz przy Polu		190		
509	526	Deneka Mikolay pole	31	441		
510	527	Łąka tegoz przy polu		266		
511	528	Bławszczak Dmytro pole	32	252		
512	529	Łąka tegoz przy polu		152		
513	530	Hurhal Michał pole	30	441		
514	531	Łąka tegoz przy Polu		266		
515	532	Stawarski Antoni pole	29	882		
516	533	Łąka tegoz przy Polu		532		
517	534	Wąsowicz Fedko pole	28	1008	64 3B.	
518	535	Łąka tegoz przy Polu		608		

519	536	Benedyk Stefan pole	27	3/724		
520	537	Łąka tegoz przy Polu		437		
521	538	Syrnik Mikoła pole	26	630		
522	539	Łąka tegoz przy Polu		380		
523	540	Szyhowicz Błazko pole	25	1000		
524	541	Łąka tegoz przy Polu		500		
525	542	Benedyk Iwan pole	24	1000		
526	543	Łąka tegoz przy Polu		500		
527	544	Kudłaty Jędrzy pole czynszuie		500		
528	545	Łąka tegoz przy Polu		250		
529	546	Stawarski Fedko pole	75	500	65 3B.	
530	547	Łąka tegoz przy Polu		250		
531	548	Figłowski Szczepan	76	500		
	548 1/2	Przybyło ze złego wyrachowania		500		
532	549	Łąka tegoz przy Polu		275		
533	550	Borkowski Michał	77	500		
534	551	Łąka tegoz przy Polu		250		
535	552	Czmił Hrynko pole	23	1441		
536	553	Łąka tegoz przy polu		550		
537	554	Czmił Stecko pole	22	1310		
538	555	Łąka tegoz przy polu		500		

539	556	Wilczanowski Jurko pole	21	1048		
540	557	Łąka tegoz przy Polu		400		
541	558	Figlowski Blazey pole	20	1128	66 3B.	
542	559	Łąka tegoz przy Polu		400		
543	560	Wirga Kasper pole	93	3/1198		
544	561	Łąka tegoz przy Polu		425		
545	562	Polech Stefan pole	19	1470		
546	563	Łąka tegoz przy Polu		217		
547	564	Plakida Onufry pole	100	1680		
548	565	Łąka tegoz przy Polu		248		
549	566	Hurhal Wawrzko pole	18	1680		
550	567	Łąka tegoz przy Polu		279		
551	568	Hurhal Hrynko pole	17	1680		
552	569	Łąka tegoz przy Polu		248		
553	570	Kucharski Kuba pole	16	1680	67 3B.	
554	571	Łąka tegoz przy Polu		248		
555	572	Niedopytalski Wasył pole	15	1470		
556	573	Łąka tegoz przy Polu		217		
557	574	Jasrząb Przesko pole	14	1470		
558	575	Łąka tegoz przy Polu		217		
559	576	Szpik Olexa pole	13	2940		

560	577	Łąka tegoz przy Polu		434		
561	578	Rudkowski Michał pole częścią puste gdyz wymula	12	2520		
562	579	Łąka tegoz przy Polu		372		
563	580	Janczyszyn Dmytro pole	11	1300		
564	581	Pole tegoz puste niesicie się za pastwisko rachowane		800		
565	582	Janczyszyn Dmytro łąka	11	150	68 3B.	
566	583	Antoszewski Sobko pole	10	1300		
567	584	Pole tegoz puste niesicie się za pastwisko rachow się		800		
568	585	Łąka tegoz przy Polu		150		
569	586	Podolski Michał Xiądz RG	71	2989		
570	587	Hurhal Mikołaj pole	82	3283		
571		Gura Polanka czyli PastwiskoPanskie, Krzakami zarosła uzytku połowa		100		
	588	Figlowski Blazey	20			
	589	Czmił Michal	4			
	590	Stawarski Fedko	75		69 3B.	
	591	Jastrząb Przesko	14			
	592	Hurhal Hrynko	17			
	593	Plakida Jasko	38			
	594	Perczuk Stefan	39			

	595	Deneka Jędrzey	40			
	596	Wąsowicz Panko	41			
	597	Reszta pastwisko Gromadzkie				
		KOŁO WYBRONAWCY KIERNICY				
572	598	Rudkowski Michał łąka pod gurą przy granicy Malechowskiej	12	310		
573	599	Janczyszyn Dmytro	11	200		
574	600	Antoszewski Sobko	10	200		
575	601	Peretiatko Jasko	9	340	70 3B.	
576	602	Taradun Wasyl	8	874		
577	603	Syrnik Mikolay	26	532		
578	604	Kucharski Kuba	16	396		
579	605	Niedopytalski Wasyl	15	486		
580	606	Syrnik Mikołay	26	105		
581	607	Benedyk Stefan	27	105		
582	608	Syrnik Mikoła dziekie naddatek	26	420		
583	609	Benedyk Stefan pole	27	420		
584	610	Szychowicz Blazko Łąka	25	756		
585	611	Benedyk Iwan Łąka	24	112		
586	612	Pole tegoz naddatek		450		
587	613	Syrnik Mykołay pole	26	225	71 3B.	

588	614	Benedyk Stefan pole naddatek	27	225		
589	615	Figlowski Szczepan pole	76	1850		
590	616	Burkowski Michał pole	77	1232		
591	617	Kudłaty Jędrzy pole czynszuie	73	1190		
592	618	Stawarski Fedko pole podle zamulone	75	980		
593	619	Janczyszyn Dmytro	11	220		
594	620	Szpik Olexa pole	13	378		
595	621	Benedyk Iwan	24	924		
596	622	Szychowicz Błazey	25	836		
597	623	Plakida Jasko	38	3477	72 3B.	
598	624	Perczuk Stefan	39	1830		
599	625	Plakida Hrynko	37	1529		
600	626	Janczyszyn Iwan	36	3/1320		
601	627	Czmil Olexa	33	1390		
602	628	Błauszczak Dmytro	32	1390		
603	629	Deneka Mikołay	31	1390		
604	630	Hurhal Michal	30	1529		
605	631	Wąsowicz Panko	41	3/1578		
606	632	Deneka Jędrzey	40	1200		
607	633	Zagurny Michał na Kicunowym		3/5768		
608	634	Wygon Gromadzki ile droga a dotego piaski bez uzytku		3/5768		
609	635	Hurhal Mikoła	82	766	73 3B.	

610	636	Plakida Jurko	85	1110		
611	637	Kudłaty Tomko	81	1850		
612	638	Holowicki Jan	84	546		
613	639	Tegoz dolina Łąka czyli pastwisko		540		
614	640	Tegoz nad dolina łąka czyli pastwisko		618		
	640 1/2	Przybyło ze złego wyrachowania		62		
		GRUNTA ZA KAZABANOWĄ GURĄ				
615	641	Antoszewski Sobko częścią niesicze dla wymulenia	10	1088		
616	642	Janczyszyn Dmytro	11	3/1198		
617	643	Rudkowski Michał	12	3/1117		
618	644	Szpik Olexa	13	1266		
619	645	Jastrząb Przesko	14	1105		
620	646	Niedopytalski Wasył	15	1020	74 зв.	
621	647	Kucharski Kuba	16	1120		
622	648	Hurhal Wawzko (закреслено) Hrynko	17	1275		
623	649	Hurhal Wawrzko	18	1190		
624	650	Plakida Onufry	100	1190		
625	651	Pełech Stefan	19	1190		
626	652	Wirga Kasper	93	1105		
627	653	Figłowski Błazey	20	1360		
628	654	Wilczanowski Jurko	21	7760		

629	655	Tegoz grunt Krzaczysty czyli pastwisko uzytku połowa		216		
630	656	Czmił Stecko pole	22	1760		
631	657	Tegoz grunt Krzaczysty czyli pastwisko uzytku połowa		216		
632	658	Czmił Hrynko pole	23	1760	75 3B.	
633	659	Tegoz grunt Krzaczysty czyli pastwisko uzytku połowa		216		
634	660	Kudłaty Jędrzy pole	73	1210		
635	661	Tegoz grunt Krzaczysty czyli pastwisko uzytku połowa		3/148		
636	662	Stawatski Fedko	75	3/1358		
637	663	Figłowski Szczepan	76	3/1358		
638	664	Burkowski Michał	77	3/1358		
639	665	Plakida Jurko	85	46		
640	666	Pole Karczmarskie w Lesie		3198		

**Йосифінська метрика села Замарстинів
ЦДІА України у Львові, ф. 19, оп. 12, спр. 9**

№	Топ	Запис	К №	Площа	Аркуш	Примітки
		Plac miescowy wsi Zamarstynowa do miasta Lwowa należący			5 зв.	
1		Szczepana Skaraczynskiego Młyn pod	5			
2		Do tegoz należący Ogrod		1466 4/8		
3		Wawrzynca Kasperskiego Chałupa pod	6			
4		Do teyze należący Ogrod		817		
5		Bartołomeja Sabiekiego Clałupa pod	7			
6		Do teyze należący Ogrod		1113		
7		Jędrzeja Buraka Ogrod ad	25	1114/6	6 зв.	
8		Gregorza Zaremby Chałupa pod	1			
9		Do teyze należący Ogrod		718 4/6		
10		Krzystofa Dacha Chałupa pod	2			
11		Do teyze należący Ogrod		1248 1/6		
12		Kazimerza Bochena Chałupa pod	3			
13		Do teyze należący Ogrod		990 3/6		
14		Jozefa Sochimskiego Chałupa sub bez numeru				
15		Do teyze należący Ogrod		448 3/6		

16	Walentego Swity Chałupa pod	8		7 зв.	
17	Do teyze należący Ogrod		1309 5/6		
18	Szymona Tesznickiego Chałupa sub	9			
19	Do teyze należący Ogrod		1126 2/6		
20	Michała Wawrzenka Chałupa sub	10			
21	Do teyze należący Ogrod		826 2/6		
22	Marcina Krzeka Chałupa sub	10			
23	Do teyze należący Ogrod		1116 2/6		
24	Tomasza Krakowszczyka Chałupa	14		8 зв.	
25	Do teyze należący Ogrod		1158		
26	Matiasza Wasickiego Chałupa sub	15			
27	Do teyze należący Ogrod		692 2/6		
28	Mikolaia Drozdowskiego Chałupa	16			
29	Do teyze należący Ogrod		638 2/6		
30	Jana Krakowczczyka Młyn pod	17			
31	Do tegoz należący Ogrod		2534 4/6		інший почерк
32	Do tegoz Młyna należący sadzanka		209		інший почерк
33	Piotra Juglmskiego Chałupa sub	22		9 зв.	

34	Do teyze należący Ogrod		1799 2/6		
35	Szymona Grymulkiewicza Chałupa sub	21			
36	Do teyze należący Ogrod		752 5/6		
37	Kazimierza Grymulkiewicza Chałupa	20			
38	Do teyze należący Ogrod		692 3/6		
39	Jędrzeja Buraka Chałupa	25			
40	Do teyze należący Ogrod		439 4/6		
41	Stanisława Borsuka Chałupa	25		10 зв.	інший почерк
42	Do teyze należący Ogrod		474 4/6		
43	Jakuba Drozdowskiego Chałupa	51			
44	Do teyze należący Ogrod		493 3/6		
45	Stanisława Drozdowskiego Chałupa	19			
46	Do teyze należący Ogrod		473 2/6		
47	Walętego Szajowskiego Chałupa	18			
48	Do teyze należący Ogrod		518 2/6		
49	Jozefa Kozydry Chałupa	13			
50	Do teyze należący Ogrod		1498 5/6		
51	Szczepana Tysznickiego Chałupa			11 зв.	
52	Do teyze należący Ogrod		700		
53	Szymona Teszniczego Ogrod	9	1305		

54	Franciszka Janiszewskiego Chałupa sub				
55	Do teyze należący Ogrod		1350 2/6		
56	Antoniego Dulbaka Chałupa	33			
57	Do teyze należący Ogrod		874		
58	Jozefa Maciowski Chałupa	32			
59	Do teyze należący Ogrod		836 5/6		
60	Woyciecha Juszynskiego Chałupa	31		12 3B.	
61	Do teyze należący Ogrod		1530 3/6		
62	Jędrzeia Malinowskiego Chałupa	30			
63	Do teyze należący Ogrod		1423		
64	Ogrod Dworski na Błotnicy ad		438		
65	Tomasza Zaremby Chałupa bez №				
66	Do niey należący Ogrod		606 1/6		
67	Marcinowej Zarembicy	28			
68	Do niey należący Ogrod		606 1/6		
69	Walentego Szajowskiego Ogrod	18	670		
70	Michała Kassaraby (???) Młyn			13 3B.	
71	Do tegoz należący Sadzanka		273 2/6		
72	Do tegoz należący Ogrod z Łąką		3217 2/6		
73	Jozefa Krzyzanowskiego Chałupa	24			

74	Do teyze należący Ogrod z Łąką		2614 1/6		
75	Sobastiana Lacha Chałupa	27			
76	Do teyze należący Ogrod		1593		
77	Dwor do miasta Lwowa należący	29			
78	Do tegoz należący Ogrod		5631 1/6		
79	Stawek Dworski Zarybiony ad	725		14 3B.	
80	Ogrod Dworski na Błonu		366 5/6		
81	Tomasza Zaremby Chałupa	35			
82	Do niey należący Ogrod		1248 2/6		
83	Maryanny Klenezyecki Chałupa	36			
84	Do niey należący Ogrod		1118 5/6		
85	Mikołaja Bazarowskiego Chałupa	37			
86	Do niey należący Ogrod		1002 4/6		
87	Jozefa Malinowskiego Chałupa	38		15 3B.	
88	Do teyze należący Ogrod z Łąką		2504 4/6		
89	Jakuba Trackiego Chałupa	39			
90	Do niey należący Ogrod		1612 3/6		
91	Błazeja Kozłowskiego Chałupa	40			
92	Do niey należący Ogrod		874		
93	Leona Przewozniego Chałupa	52			
94	Do teyze należący Ogrod		1007 1/6		

95	Marcina Wesołowskiego Chałupa	57		16 3B.	
96	Do teyze należący Ogrod		660		
97	Tomasza Kostykiewiczza Chałupa	62			
98	Do niey należący Ogrod		1193 3/6		
99	Anny Chrzanowski Chałupa	58			
100	Do niey należący Ogrod		550		
101	Antoniego Glogowskiego (?) Chałupa bez numeru				
102	Do teyze należący Ogrod		200		
103	Stanisława Krokowskiego Chałupa a	41			bez Ogrodu
104	Leopolda Braine Chałupa bez			17 3B.	
105	Do teyze należący Ogrod		2483		
106	Matyasza Sokołowskiego Chałupa	59			
107	Do teyze należący Ogrod		1395 5/6		
108	Tomasza Kaminskiego Chałupa	60			
109	Do teyze należący Ogrod		88 3/6		
110	Jozefa Wolnera Dworek	48			
111	----	49			
112	Do tegoz należący Ogrod		1741 4/6		
113	Jana Wolnera Chałupa	59		18 3B.	
114	Do teyze należący Ogrod		1879 1/6		

115	Ewy Dąbrowski Chałupa	42			bez Ogrodu
116	Jozefa Sokolowskiego Chałupa	50			
117	Do teyze należący Ogrod		920 1/6		
118	(Jmd --) Justyny Kamienski Ogrod bez Chałupy na Pole wzięty		5026 1/6		Не зрозумілий запис перед іменем
119	Macieja Jasinskiego Ogrod z Ląką bez Chałupy		2166 3/6		
120	Ogrod (???) Jozefa Jaskiewicz Deposki zwany bez Chałupy		4521 1/6		В кінці запису намальований перевернутий трикутник
121	Krzystofa Haizmana Chałupa	47			
122	Do teyze należący Ogrod		2728 4/6		
123	(Jmc) Justyny Kamienski Chałupa	46		19 зв.	
124	Do teyze należący Ogrod		1325 1/6		
125	(Jmc --) Justyny Kamienski Chałupa	48			
126	Do teyze należący Ogrod		1550		
127	?? Justyny Kamienski Chałupa	44			
128	Do teyze należący Ogrod na pole rachowany		4375 2/6		
129	Krzystofa Haizmana Ogrod ad	47			
130	Semiana Rudnickiego Pole na Lanach ad	53	842 1/6		
131	Imc Justyny Kamienskie Chałupa	43		20 зв.	
132	Do teyze należące Pole		3519		

133	Szymona Rudnickiego Młyn	53			
134	Do niej należąca sadzawka bez Ryb		6111 1/6		
135	Do tegoz Ogrod		99 13/6		
136	Macieja Hermana (?) Chałupa	42			
137	Do niej należący Ogrod i Łaką		2652 3/6		
138	Moyzego Wenharla Chałupa	55			
139	Do teyze należący Ogrod		3233 3/6		
140	Jozefa Haczera Chałupa			21 3B.	
141	Do tegoz należący Ogrod		3016 1/6		
142	Pole Dworskie na Gorzyczu ad	29	9742 3/6		
143	Pastwisko czyli Błonie Gromadzkie do 8 klasy (?) Łak wzięte na nieprzystępnych Jeizor y Trzesawie		96; 760		
144	Pole Dworskie nawidkim Lanie ad	29	40,249 5/6		
145	Łąka dworska na wielkim Lanie		9116		
146	Pustka Chłopska czyli Zagroda Krukowa zwana przez Dwor trzymana Laka ad	29	4323		
147	Woycieha Heczczynkiego Zagroda Sama Łąka	31	4501 2/6		
	Pole na Zagrodach			22 3B.	
148	Szymona Grymulkiewiczza Pole na Zagrodzie ad	21	638		
149	Do tegoz należąca Łąka		1446 1/6		
150	Jędrzeja Buraka Pole	28	638		

151	Do tegoz należąca Łąka		1476 1/6		
152	Walentego Swity Pole ad	8	1397		
153	Do tegoz należąca Łąka		2086 5/6		
154	Michała Wawrzenka Pole	10	595		
155	Do tegoz należąca Łąka		978 5/6		
156	Mikolaja Drozda Pole ad	16	595		
157	Do tegoz należąca Łąka		978 5/6		
158	Stanisława Borsuka Pole ad	25	1068	23 3B.	
159	Do tegoz należąca Łąka		1820		
	Pola za Ogrodami z Niwa				
160	Tomasza Zaremby Pole ad	35	730 5/6		
161	Maryanny Klenezyecki Pole ad	35	475		
162	Mikolaja Bazarowskiego Pole	37	600 4/6		
163	Jozefa Malinowskiego Pole ad	38	1063 2/6		
164	Jakuba Trackiego Pole ad	39	874		
165	Błazeja Kozłowskiego Pole ad	40	936		
166	Leona Przewozniego Pole ad	52	1744		
167	Marcina Wesołowskiego Pole ad	57	1603 2/3		
168	Anny Chrzanowski Pole	58	3779 2/6	24 3B.	
169	Antoniego Gługowskiego Pole ad		372 4/6		
170	Stanisława Krakowskiego Pole ad	41	1,800		

171	Michała Kassaraby Łaką (???) ad		1962 4/6		
172	Łąka Dworska przy mor (???) Szholmika ad	29	903 3/6		
173	Łąka Dworska Wielka zwana ad	29	18,812 5/6		
174	Łąka Dworska Czynszowka zwana ad	29	6283 5/6		помилка в "а" - виправлено
175	Pole Dworskie Czynszowka zwane ad	29	9,977 4/6		помилка в площі, виправлено
176	Jana Krakowczyka pole na Zagrodzie ad	17	1502		
	Pole na Cwierciach				
177	Michała Kassaraby Pole od Granicz Holoska Wielkiego ad	72	25,500 4/6		
178	Michała Kassaraby Pastwisko za polem ad N dla Zgurzystosci y Debizow Kładziezce do 8 Częsci Łąki		916 4/6	25 зв.	
179	Pastwisko Dworskie od Granicy Grzybowicki dla Prychyn iak (???) do 8 klapy Łąk kładzie się		27,470		
180	Pole Dworskie Zady zwane ad	29	126,378		
181	Pole dworskie między Debrami ad	29	101,475		
182	Pole dworskie Goprzazka zwane ad	29	196,100		
183	Wygon Gromadzki dla niegoprzysrępných Mieysc y Debraw do 8 klapay Łąka kładzie się		10,600		
	3 niwa		55 006		

184	Pola za Ogrodami od (???) Krzystofa Dacha Pole od N	2	126 4/8		
185	Do tegoz Łąka ad	2	106 4/1		
186	Grzegorza Zaremby Pole ad N	1	182/3		
187	Do tegoz Łąka ad		1006		
188	Jedrzej Buraka Pole ad	25	937 3/6	26 зв.	
189	Do tegoz Łąka		340 3/6		
190	Bartołomeja Sabiekiego Łąka N		1017		
191	Wawrzynca Kasperskiego Pole ad N	6	2907		
192	Tegoz Łąka ad N	6	866 4/6		
193	Szymona Grzymalkiewiczza Pole ad	21	1130		
194	Tegoz Łąka ad N	21	1368 4/6		
195	Matiasza Łascikiego Pole N	15	1130		
196	Tegoz Łąka ad N	15	1350 2/6		
197	Jozefa Kozydry Pole ad	13	3422 3/6	27 зв.	інший почерк
198	Do tegoz Łąka ad	13	1636		
199	Walentego Swity Pole ad	8	3206 4/6		
200	Do tegoz łąka ad	8	1518		
201	Sebastjana Lacha Pole ad	27	903		
202	Do tegoz łąka		964 3/6		
203	Woyczecha Juszynskiego Pole N	31	903		
204	Do tegox łąka ad	31	967 3/6		
205	Kaziemirza Bochana Pole ad N	3	760 1/6		
206	Do tegoz Łąka ad N	3	1175 2/6		

207	Borszuka Stanisława Pole ad	26	788 2/6	28 зв.	
208	Do tegoz należąca łąka		995 1/6		
209	Tomasza Krakowszczyka Pole ad N	14	563 1/6		
210	Do teyze należąca łąka		1298 2/6		
211	Marcina Kruka Pole ad N	11	563 1/6		
212	Do tegoz należąca łąka		1298 2/6		
213	Szcepana Tesnickiego Pole ad N	12	1026 4/6		
214	Do tegoz należąca łąka		2709		
215	Szymona Tesnickiego Pole ad	9	1243 4/6		
216	Szymona Tesnickiego Łąka ad N	9	2881 4/6	29 зв.	знову попередній почерк
217	Antoniego Dulbaka Łąka ad	33	3997 2/6		
218	Michała Drozda łąka N	16	3882 4/6		
219	Jana Krakowszczyka Łąka ad	17	4110		
220	Jędrzeja Rudnickiego Łąka ad N	30	3368 3/6		
221	Symeona Rudnickiego łąka ad N	53	3460 3/6		
222	Stefana Skaraczynskiego Łąka N	9	4354 3/6		
	Pole na Cwierciach 4 niwa		66580 1/2		
223	Krzystofa Dacha Pole N za Gosminice Debrze y Wygony od (???) się 100 Jązni	2	20 608 2/6		
224	Grzegorza Zaremby Pole ad N		11 403 2/6		

	Coscinice Wygony y Debrze (???) się jężni 30				
225	Jedrzeja Buraka Pole ad N za Gosciniac Wygony y Debrze od traciło się 50	25	9221 4/6	30 зв.	Не зрозуміла позначка після запису
226	Bartołomieja Sabickiego Pole ad utsuma 25	4	10005		Не зрозуміла позначка після запису
227	Wawrzynca Kasperskiego Pole ad N utsuma 50	6			Не зрозуміла позначка після запису
228	Szymona Gizymalkiwicza pole ad utsuma 200	21	9925		Не зрозуміла позначка після запису
229	Matiasza Wasickiego Pole ad utsuma 150	19	9945		Не зрозуміла позначка після запису
230	Jozefa Kozydry Pole ad utsuma 50	13	20 503 2/6		Не зрозуміла позначка після запису
231	Walentego Swity Pole ad N utsuma 50	8	21,946		Не зрозуміла позначка після запису
232	Sebastiana Lacha pole ad utsuma 50	27	9624 1/6		Не зрозуміла позначка після запису
233	Woyciecha Juszynskiego Pole N utsuma 50	31			Не зрозуміла позначка після запису
234	Kazimirza Bochena Pole ad N	3	9246	31 зв.	
235	Stanisława Bochena pole N	26	9047 3/6		
236	Tomasza Krakowczyka Pole ad	14	8662 3/6		

237	Marcina Kruka Pole ad N	11	10 010		
238	Pustka Chłopska przez Dwor trzymana na zadach ad	29	8933 2/6		
239	Szczepana Tesznnickiego pole ad N	12	7993 2/6		
240	Szymona Tesznnickiego pole ad	9	17386 3/6		
241	Antoniego Didsaka (?) pole ad	33	6314 3/6		
242	Mikolaja Drozdowskiego pole ad N	6	602 3/2		
243	Pustka Chłopska przez Dwor trzymana na zadach ad	29	20670		
244	Jana Krakosyka pole N	17	21484 4/6	32 зв.	
245	Jędrzeja Malinowskiego Pole ad N	30	20150		
246	Semiana Rudnickiego ad	53	1688 1/4		
247	Stefana Skaraczynskiego Pole ad za Debrze 200	5	13 65 4/7		Не зрозуміла позначка після запису
248	Łąka na Stawach Janowi Zukiewiczzu ma młyn wymiezana przez Szla.Inicsla Chonomią (???) 200 Na młyn y pohzebne gospodarskie budowla adlyw sie 400		8155		Не зрозуміла позначка після запису

und des Grundstückes Nro des Hauses		Imie gruntowego Po- siadacza i Gruntu Numer Domu		Gründe Grunta	Klafter Sazni	Summa wyno- sząca	Summa wynoszą- ca	Korcy Korcy					Roczni Szacu- nek pi- niężny
Nro des Grundstückes Nro des Hauses		Imie gruntowego Po- siadacza i Gruntu Numer Domu		Gründe Grunta	Klafter Sazni	Summa wyno- sząca	Summa wynoszą- ca	Wapen Pozemny	Korn Zyvia	Grasie Jeczmieni	Qavv Owsa	Roczni Szacu- nek pi- niężny	
77	86.	Duppi publizim	Stoff N ^o 20.	1									
78	87.	Duppi gruntow	Gruntow	100	20 18 2	50 48	5621						
79	89.	Duppi	Stoff N ^o 38.	1	30 24	725							
80	90.	Duppi	Gruntow	1	22 19	266							
81	91.	Kazydra Mi-	chat N ^o 29.	1									
82	92.	Duppi	Gruntow	1	40 178	1248							
83	93.	Orvolinski Joz-	Worey N ^o 40.	1									
84	94.	Duppi	Gruntow	1	68 14	1118							
85	95.	Bazarowski	Jan Dawid N ^o 37.	1									
86	96.	Duppi	Gruntow	1	64 15	1002							
87	97.	Malinowski Mar-	cin Fabian N ^o 38.	1									
88	98.	Duppi	Gruntow	1	42 21	2504							
		Latus 9 ^o 11.		1			12597						

Сторінка з Францисканської метрики Замарстинова, ф. 20, оп. 12, спр. 85.

und des Grundstückes Nro des Hauses		Imie gruntowego Po- siadacza i Gruntu Numer domu		Klaster Sazni		Summa wyno- sząca		Summa wynoszą- ca		Ważęcy Pszemicy Korn Zyta Griffe Leczenie		Summa wynosząca	
Bitte Sehl der topographischen D. Dawny Numer topograficznego p.		Bitte Sehl der topographischen D. Nowy Numer topograficznego p.		Klaster Sazni		Klaster Sazni		Joch Morg		Klft Saz		Joch. Morg.	
154. 211.	Kluczyński Woj- ciech N° 28.	1.	51.	11.	595.	595.							
155. 212.	Dziwna Dmierz 212. Pasternak Bas- cyli Dmierz N° 39.	1.	87.	1028.	978.								978.
156. 214.	Dziwna Sali.	1.	51.	11.	595.	595.							
157. 215.	Dziwna Dmierz	1.	87.	1028.	978.								978.
158. 216.	Osolski Jz. Dmierz N° 40.	1.	44.	20.	1068.	1068.							
159. 217.	Dziwna Dmierz	1.	87.	20.	1820.								1. 220.
Latus 2 ^o		7.			6095.	1. 658.							
Jmę Latus 1.		12.			7672.	1. 1072.							
Summa der II ^o Flur.		14.			13767.	3. 121.							
Felder za Ogrodamy													
160. 218.	Karcmba Joz. mierz polna N° 98.	1.	35.	20.	720.	720.							
161. 219.	Osolski Jz. Dmierz N° 40.	1.	20.	15.	475.	475.							
162. 220.	Baranowski Jah. N° 37.	1.	24.	17.	600.	600.							
Latus 1.		3.			1806.	1. 206.							

Сторінка із Францисканської метрики Замарстинова, ф. 20, оп. 12, спр. 85.